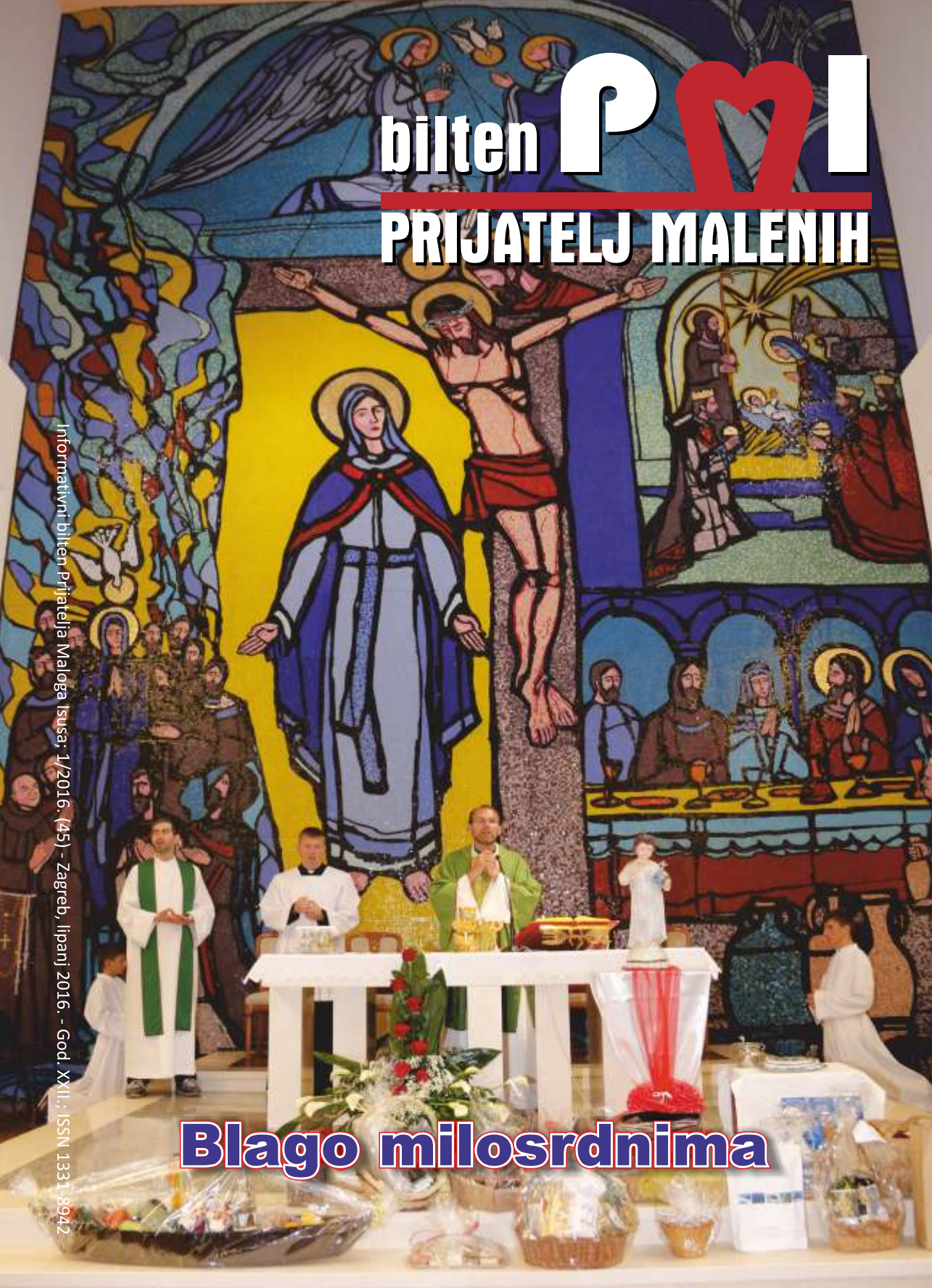

bilten **P M I**
PRIJATELJ MALENIH

Informativni bilten: Prijatelj Maloga (suosa): 1/2016. (45) - Zagreb, lipanj 2016. - God. XXII.; ISSN 1331-8942

Blago milosrdnima

8 9 10 11 12

13

14 15 16 17 18

Sadržaj:

Riječ urednice	3
Poruke i događaji u Crkvi	4
Tema broja	11
Jubilej	13
Misije	18
Intervju	21
Imaj srce - apostolat PMI - a	25
Stvaralaštvo - PMI - a	40
Vijesti - PMI - a	48
Godišnji susreti PMI - a	100
Svjedočanstva vjere	109
Najave	118
Odjeci vremena	121

Impresum:**ISSN 1331 - 8942****PRIJATELJ MALENIH**

Informativni bilten

Prijatelja Maloga Isusa

1/2016. (45)

Zagreb, lipanj 2016. - God XXII.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe Sestara

Služavki Malog Isusa

10000 Zagreb, Naumovac 12

Tel.: 00385 01/4673 411

Faks: 00385 01/4673 412

E-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Web stranica: www.ssmi.hr**Facebook:** Prijatelji Maloga Isusa**Odgovara:** s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica**Uredila:** s. Ana Marija Kesten**Uredničko vijeće:** s. Dolores Brkić,
s. Emanuela Pečnik, s. Marina Perić**Grafička priprema i tisak:**

D.R.I.M. d.o.o., Zagreb

Naklada: 1000 komadaForografije na koricama snimljene su
na godišnjem susretu PMI.

Katuni - Kreševo, 28.05.2016.

Živio Mali Isus!**Dragi Prijatelji Maloga Isusa!**

Gospodin nam je darovao milost živjeti sadašnji trenutak života u Svetoj godini milosrđa koju je papa Franjo proglasio 8. prosinca 2015., na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije. Posebnost življenja ove Svete godine milosrđa jest upravo u tome da se otvorimo još više samom središtu evanđelja - Očevu milosrđu i da ga podijelimo s braćom i sestrama.

U objavljenjima buli „Lice milosrđa“ papa Franjo ističe da je milosrđe „postalo živo, vidljivo i dosegnulo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta“ a Isus „svojom riječju, svojim djelima i cijelom svojom osobom, objavljuje Božje milosrđe.“

Svako biće stvoreno na sliku Božju, potrebno je Božjega milosrđa, jer upravo milosrđe je „put koji sjedinjuje Boga i čovjeka“. Naš Stvoritelj poziva nas upravo na ovu zadaću, biti milosrdni prema svakom bratu i sestri koje susrećemo na životnom putu. Takovo življenje milosrđa bit će moguće podijeliti sa svojim bližnjima samo onima koji su iskusili Očevu milosrđe u svom životu.

Zato, dragi Prijatelji Maloga Isusa, iskoristimo ovu Svetu godinu milosrđa da se dogodi u nama punina Očeva milosrđa, a potom, podijelimo to iskustvo s onima kojima nas šalje naš milosrdni Otac. Na tom putu traženja i dijeljenja Očeva milosrđa neka nas nadahnjuju svijetli primjeri življenja milosrđa oca siromaha sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Prijatelju Maloga Isusa, *Imaj srce...*

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA XXXI. SVJETSKI DAN MLADIH 2016.

Krakov, 26. - 31. srpnja 2016.

**»Blago milosrdnima: oni će
zadobiti milosrđe!« (Mt 5, 8)**

Predraga mladeži,

Došli smo do posljednje etape našeg hodočašća u Krakov, gdje ćemo iduće godine, u mjesecu srpnju, zajedno proslaviti 31. Svjetski dan mladih. Na našem dugom i zahtjevnom putu vodile su nas Isusove riječi preuzete iz »Govora na gori«. Taj put smo započeli 2014. razmišljajući zajedno o prvome blaženstvu: »Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!« (Mt 5, 3). Tema za 2015. bila je: »Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!« (Mt 5, 8). U godini

koja je pred nama želimo se nadahnjivati riječima: »Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!« (Mt 5, 7).

Jubilej milosrđa

S tom temom, SDM 2016. u Krakovu lijepo se uklapa u Svetu godinu milosrđa te postaje tako pravi Jubilej mladih na svjetskoj razini. To nije prvi put da se svjetski susret mladih podudara s jubilejskom godinom. Naime, upravo tijekom Svete godine otkupljenja (1983./1984.) sveti Ivan Pavao II. je po prvi put mlade iz cijeloga svijeta pozvao da se okupe na Cvjetnicu. Zatim, tijekom Velikog jubileja dvijetisućite više od dva milijuna mladih iz oko 165 zemalja svijeta okupilo se

u Rimu na proslavi 15. Svjetskog dana mladih. Siguran sam da će Jubilej mladih u Krakovu, kao i u prethodne dvije prigode, biti jedan od najistaknutijih događaja te Svete godine!

Možda se neki od vas pitaju: što je ta Jubilejska godina koja se slavi u Crkvi? Biblijski tekst iz 25. poglavlja Knjige levitskog zakonika, pomaže nam shvatiti što je značio »jubilej« za izraelski narod: svakih pedeset godina u Židova se oglašavala truba (jobel) koja ih je pozivala da se okupe (jobil) na proslavu svete godine, kao vremena pomirenja (jobal) za sve. Tijekom njezina trajanja morali su obnoviti dobre odnose s Bogom, s bližnjim i sa stvorenjima, sve u duhu besplatnosti. Potalo se, među ostalim, opraštanje dugova, pružanje posebne pomoći onima koji su zapali u bijedu, poboljšavanje odnosâ među ljudima i oslobađanje robova.

Isus Krist je došao navijestiti i ostvariti neprolazno vrijeme milosti. On je donosio radosnu vijest siromasima, sužnjima oslobođenje, vid slijepima i slobodu potlačenima (usp. Lk 4, 18 - 19). U njemu, osobito u njegovu pashalnom otajstvu, najdublji smisao jubileja nalazi puno ispunjenje. Kada Crkva proglašava jubilej u Kristovo ime, svi smo pozvani iskusiti izvanredno vrijeme milosti. Sama Crkva je pozvana pružiti obilje znakova Božje prisutnosti i blizine, te probuditi u srcima ljudi sposobnost gledati na ono bitno. Ova je Sveta godina milosrđa, na osobit način, »vrijeme za Crkvu da ponovno pronade smisao poslanja koje joj je Gospodin povjerio na dan uskrsnuća:

biti znak i oruđe Božjeg milosrđa« (Homilija na Prvoj večernjoj Nedjelje Božjeg milosrđa, 11. travnja 2015.).

Milosrdni poput Oca

Geslo ovog Izvanrednog jubileja glasi: »Milosrdni poput Oca« (usp. Misericordiae Vultus, 13) i s tim se podudara tema idućeg SDM - a. Pokušajmo zato bolje shvatiti što znači Božje milosrđe.

U Starome zavjetu se koriste razni izrazi kada se govori o milosrđu, od kojih su najznačajniji hesed i rahamim. Prvi, kada se odnosi na Boga, izražava njegovu neumornu vjernost savezu s njegovim narodom kojeg on ljubi i kojemu vječno oprašta. Drugi, rahamim, može se prevesti kao »unutarnji organi«; na poseban način doziva u pamet majčinsko krilo i pomaže nam shvatiti Božju ljubav prema njegovu narodu koja je poput ljubavi majke prema svom djetetu. Ovako nam je predstavlja prorok Izaija: »Može li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću« (Iz 49, 15). Takva ljubav uključuje stvaranje prostora za druge u sebi i sposobnost suosjećati, trpjeti i radovati se s našim bližnjima.

U biblijskom pojmu milosrđa uključena je također konkretnost ljubavi koja je vjerna, besplatna i zna opraštati. U ovom odlomku iz Hošee imamo predivan primjer Božje ljubavi, koju prorok uspoređuje s ljubavlju oca prema sinu: »Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta dozvah sina svoga. Al' što sam ih više zvao, sve su dalje od mene odlazili [...] A ja sam Efrajima hodati učio, držeći

ga za ruke njegove; al' oni ne spoznaše da sam se za njih brinuo. Užima za ljude privlačio sam ih, konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji u čeljustima njihovim žvale opušta; nad njega se saginjah i davah mu jesti« (Hoš 11, 1 - 4). Usprkos sinovu pogrešnom vladanju, koje zavrjeđuje kaznu, očeva ljubav je vjerna. On uvijek oprašta svom raskajanom djetetu. Kao što vidimo, u milosrđu je uvijek uključeno opraštanje; ono »nije neka apstraktna ideja, već konkretna stvarnost kojom on objavljuje svoju ljubav kao ljubav oca i majke koji osjećaju duboku ljubav i privrženost prema svome djetetu. [...] Ona izvire iz dubine bića kao duboki, prirodni osjećaj, satkan od nježnosti i suosjećanja, oprosta i opraštanja« (Misericordiae Vultus, 6).

U Novom zavjetu se govori o Božjem milosrđu (eleos) kao sintezi djela koje je Isus došao izvršiti u svijetu u Očevo ime (usp. Mt 9, 13). Milosrđe našega Gospodine posebno je vidljivo kada se on milostivo priginje nad ljudsku bijedu i pokazuje svoju samilost prema onima koji su potrebiti razumijevanja, ozdravljenja i opraštanja. Sve u Isusu govori o milosrđu. Štoviše, on sâm je milosrđe.

U 15. poglavlju Lukina Evanđelja nalazimo tri prispodobe o milosrđu: o izgubljenoj ovci, o izgubljenoj drahmi i onu koja je poznata kao prispodoba o »rasipnom sinu«. U te tri prispodobe pogađa nas Božja radost, radost koja ga obuzima kada nađe grešnika i oprašta mu. Dà, Božja je radost opraštanje! Tu je sažetak cijelog evanđelja. »Svaki je od nas ta izgubljena ovca, ta izgubljena

drahma; svaki od nas je onaj sin koji je protratio vlastitu slobodu slijedeći lažne idole, iluzije sreće, i sve izgubio. Ali Bog nas ne zaboravlja, Otac nas nikada ne napušta. On je strpljivi otac, uvijek nas čeka! Poštuje našu slobodu, ali ostaje uvijek vjeran. A kada mu se vratimo, on nas prima kao djecu u svoju kuću, jer nas ne prestaje - ni na trenutak - čekati s ljubavlju. A njegovo srce slavi zbog svakog sina koji se vraća. Slavi jer je on radost. Bog ima tu radost, kada netko od nas grešnika pođe k njemu i traži njegovo opraštanje« (Angelus, 15. rujna 2013.).

Božje milosrđe je veoma stvarno i svi smo pozvani osobno to iskusiti. Kada sam imao sedamnaest godina jednoga sam dana trebao izaći sa svojim prijateljima. Odlučio sam prije toga poći u crkvu gdje sam našao jednoga svećenika koji mi je ulijevao posebno povjerenje i osjetio sam želju da otvorim svoje srce u ispovijedi. Taj susret mi je promijenio život! Otkrio sam da kada otvorimo srce s poniznošću i bez sustezanja, možemo na vrlo konkretan način kontemplirati Božje milosrđe. Osjetio sam sigurnost da me, u osobi toga svećenika, Bog već čeka, i prije nego sam ja učinio prvi korak pošavši u crkvu. Mi ga tražimo, ali on je uvijek ispred nas, uvijek nas traži i prvo on nalazi nas. Možda neki od vas nose neki teret na duši i misle: učinio sam to, to i to... Ne bojte se! On vas čeka! On je otac: on nas uvijek čeka! Kako je lijepo susresti u sakramentu pomirenja Očev milosrdni zagrljaj, otkriti da je ispovjedaonica mjesto milosrđa i pustiti da nas

dotakne ta milosrdna ljubav Gospodina koji nam uvijek oprašta!

A ti, dragi mladiću, draga djevojko, jesi li ikada osjetio/la na sebi pogled beskrajne ljubavi, koji se bez obzira na sve tvoje grijehе, ograničenja, pogreške, nastavlja uzdati u tebe i gledati tvoj život s nadom? Jesi li svjestan, jesi li svjesna vrijednosti koju imaš u očima Boga koji ti je iz ljubavi sve dao? Kao što nas uči sveti Pavao: »A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije« (Rim 5, 8). Shvaćamo li doista snagu tih riječi?

Znam koliko vam je križ Svjetskog dana mladih drag. Dar je to svetog Ivana Pavla II. i prati vas na svim vašim svjetskim susretima od 1984. godine. Kolike promjene, kolika prava i istinska obraćenja su se dogodila u životu mnogih mladih u susretu s tim jednostavnim golim križem! Možda ste si postavili pitanje: odakle dolazi ta izvanredna snaga križa? Odgovor je: križ je najrječitiji znak Božjeg milosrđa! Potvrđuje nam da je mjera Božje ljubavi prema čovjeku ljubiti neizmјerno! U križu možemo dotaći Božje milosrđe i biti dotaknuti njegovim milosrđem! Želim ovdje podsjetiti na epizodu o dvojici razbojnika koji su bili razapeti uz Isusa: jedan je umišljen, ne smatra se grešnikom, izruguje se Gospodinu. Drugi se naprotiv priznaje grešnikom, obraća se Gospodinu i kaže mu: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje«. Isus ga pogleda s beskrajnim milosrđem i odgovori mu: »danas ćeš biti sa mnom u raj!« (usp. Lk 23, 32.39 - 43). S kojim se od te dvojice po-

istovječujemo? S onim koji je umišljen i ne priznaje svoje grijehе? Ili s drugim, koji priznaje da treba Božje milosrđe i svim srcem za to moli? U Gospodinu, koji je dao svoj život za nas na križu, uvijek ćemo naći bezuvjetnu ljubav koja priznaje naš život kao dobro i uvijek nam daje priliku za novi početak.

Izvanredna je radost biti oruđa Božjeg milosrđa

Božja nas riječ uči da »blaženije je davati nego primati« (Dj 20, 35). Upravo zato se u petom blaženstvu proglašava milosrdne blaženima. Znamo da je Gospodin nas prvi ljubio. Ali bit ćemo doista blaženi i sretni samo ako uđemo u Božju logiku dara, besplatne ljubavi, ako otkrijemo da nas je Bog beskrajno ljubio kako bi nas učinio sposobnima ljubiti poput njega, bezgranično. Kao što kaže sveti Ivan: »Ljubljeni, ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. [...] U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehе naše. Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge.« (1 Iv 4, 7 - 11).

Nakon što sam vam u kratkim crtama objasnio kako Gospodin iskazuje svoje milosrđe prema nama, želim vam dati neke sugestije kako mi možemo na konkretan način biti oruđa tog istog milosrđa prema našem bližnjem.

U vezi s tim sjetim se primjera blaženog Piergiorgia Frassatija. On je govorio: »Isus me pohodi svako jutro u pričesti,

ja mu uzvraćam posjet na svoj siromašan način, posjećujući siromahe«. Piergiorgio je bio mladić koji je shvatio što znači imati milosrdno srce, osjetljivo za one koji su u najvećoj potrebi. Davao im je mnogo više od materijalnog; davao je samoga sebe dajući svoje vrijeme, riječi, sposobnost slušanja. Služio je siromašnima s velikom diskretnošću, nikada ne stavljaajući samoga sebe u prvi plan. Doista je činio ono što nam Evanđelje kaže: »Ti, naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!« (Mt 6, 3 - 4). I zamislite, dan prije svoje smrti, teško bolestan, davao je naputke o tome kako pomagati njegovoj braći u potrebi. Na njegovu pogrebu rodbina i prijatelji ostali su začuđeni prisutnošću mnogih, njima nepoznatih siromaha s kojima je mladi Piergiorgio prijateljevao i kojima je pomagao.

Meni se sviđa povezivati evanđeoska blaženstva s 25. poglavljem Matejeva Evanđelja, kada nam Isus predstavlja djela milosrđa i kaže da ćemo na temelju njih biti suđeni. Pozivam vas stoga da ponovno otkrijete tjelesna djela milosrđa: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, stranca primiti, bolesna dvoriti, utamničena pohoditi i mrtva pokopati. Ne zaboravimo ni duhovna djela milosrđa: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika pokarati, žalosna i nevoljna utješiti, uvredu oprostiti, nepravdu strpljivo podnositi i za žive i mrtve Boga moliti. Kao što vidite, biti milosrdan ne znači biti jednostavno

»dobra osoba« niti je to puka sentimentalnost. Milosrdnošću se naime mjeri naša vjerodostojnost kao Isusovih učenika, naša uvjerljivost kao kršćana u današnjem svijetu.

Vama mladi, koji ste vrlo konkretni, želim predložiti da u prvih sedam mjeseci 2016. izaberete jedno tjelesno i duhovno djelo milosrđa koje ćete činiti svakoga mjeseca. Neka vas u tome nadahnjuje molitva svete Faustine, ponizne vjesnice Božjeg milosrđa u našem dobu:

»Pomozi mi, Gospodine, da moje oči budu milosrdne, tako da nikada ne budem sumnjičava i ne sudim po vanjštini, već da uvijek znam otkriti ono što je lijepo u duši moga bližnjega i da mu budem od pomoći.

[...] da moje uši budu milosrdne, da budem pozorna na potrebe mojih bližnjih, a ne ravnodušna na njihove boli i jecaje.

[...] da moj jezik bude milosrdan i nikada ne govori loše o drugima, već da za sve ima riječ utjehe i praštanja.

[...] da moje ruke budu milosrdne i pune dobrih djela.

[...] da moje noge budu milosrdne, tako da uvijek hitam bližnjemu u pomoć, ma koliko iscrpljena i umorna bila.

[...] da moje srce bude milosrdno, tako da sudjeluje u svim patnjama bližnjega« (Dnevnik, 163).

Poruka Božjeg milosrđa predstavlja dakle vrlo konkretan i zahtjevan program života jer uključuje djelovanje. A jedno od najočitijih djela milosrđa, ali

koje je možda i najteže provesti u djelo, jest oprostiti onome koji nas je povrijedio, onome koji nam je učinio zlo, onome koga smatramo svojim neprijateljem: »Kako je ponekad teško oprostiti! A ipak, oproštenje je oruđe stavljeno u naše krhke ruke da bismo postigli radost srca. Odbaciti mržnju, srdžbu, nasilje i osvetu predstavljaju nužne uvjete za sretan život« (Misericordiae Vultus, 9).

Susrećem tolike mlade koji kažu da su umorni od ovoga tako podijeljenog svijeta, u kojem se sukobljavaju pristaše različitih frakcija, u kojem se vode toliki ratovi i gdje ima i onih koji vlastitu religiju koriste kao opravdanje za nasilje. Moramo zamoliti Gospodina da nam udijeli milost da budemo milosrdni prema onima koji su nas povrijedili. Isus je na križu molio za one koji su ga razapeli: »Oče, oprosti im, ne znaju što čine!« (Lk 23, 34). Jedino se milosrđem može prevladati zlo. Pravda je potrebna, u to nema sumnje, ali ona sama nije dovoljna. Pravda i milosrđe moraju ići ruku pod ruku. Kako samo želim da se svi ujedini-mo u zajedničkoj molitvi, koja će izvirati iz dubine svog srca, moleći Gospodina da se smiluje nama i cijelom svijetu!

Krakov nas očekuje

Dijeli nas svega nekoliko mjeseci od susreta u Poljskoj. Krakov, grad svetog Ivana Pavla II. i svete Faustine Kowalske, očekuje nas raširenih ruku i otvorena srca. Vjerujem da nas je Božja providnost dovela do toga da slavimo Jubilej mladih upravo ondje, gdje je živjelo to dvoje velikih apostola milosrđa našega doba. Ivan Pavao II. je naslutio da je ovo

doba milosrđa. Na početku svoga pontifikata napisao je encikliku *Dives in misericordia*. Tijekom Svete godine dvijetisućite svetom je proglasio sestru Faustinu, ustanovivši također blagdan Božjeg milosrđa, koji se slavi druge vazmene nedjelje. Godine 2000. je osobno inaugurirao svetište Milosrdnog Isusa, povjerivši svijet Božjem milosrđu, uz želju da ta poruka dopre do svih stanovnika svijeta i ispuni im srca nadom. »Potrebno je zapaliti iskra Božje milosti. Potrebno je svijetu prenositi taj plamen milosrđa. U Božjem će milosrđu svijet naći mir, a čovjek sreću!« (Homilija prilikom posvete Svetišta Božjeg milosrđa u Krakovu, 17. kolovoza 2002.).

Draga mladeži, u krakovskom svetištu posvećenom milosrdnom Isusu, prikazanom na slici koju Božji puk ondje časti, Isus vas čeka. On se uzda u vas i računa na vas! Ima toliko važnih stvari reći svakom od vas... Ne bojte se pogledati ga u oči, koje su pune beskrajne ljubavi prema vama. Pustite da vas zahvati njegov milosrdni pogled, spreman oprostiti sve vaše grijehе, pogled kadar promijeniti vaš život i ozdraviti rane vaših duša, pogled koji je kadar ugasiti duboku žeđ koja prebiva u vašim srcima: žeđ za ljubavlju, mirom, radošću i pravom srećom. Dođite k njemu i ne bojte se! Dođite i recite mu iz dubine svog srca: »Isuse, vjerujem u tebe!«. Pustite da vas dotakne njegovo beskrajno milosrđe da uzmognete postati apostoli milosrđa djelima, riječima i molitvama, u našem svijetu ranjenom egoizmom, mržnjom i tolikim očajem.

Nosite baklju Kristove milosrdne ljubavi - o kojoj je govorio sveti Ivan Pavao II. - u sva područja vašeg svakodnevnog života i sve do nakraj svijeta. U tome vas poslanju pratim svojim željama i moli-

tvama. Sve vas povjeravam Mariji Djevici, Majci milosrđa, na ovoj posljednjoj etapi duhovne pripreve za idući SDM u Krakovu, te vas sve od sveg srca blagoslivljam.

Iz Vatikana, 15. kolovoza 2015.

Svetkovina Uznesenja BDM

FRANJO

Molitva za Svjetski dan mladih 2016. u Krakovu

Bože, Milosrdni Oče,
koji si objavio svoju ljubav u svome Sinu Isusu Kristu,
a na nas si je izlio u Duhu Svetom Tješitelju,
danas ti povjeravam sudbine svijeta i svakoga čovjeka.
Osobito ti povjeravam
mlade svih naroda i jezika.
Vodi ih i štiti na zamršenim putovima današnjeg svijeta
i udijeli im milost da njihovo iskustvo susreta
sa Svjetskog dana mladih u Krakovu urodi u obilnim plodovima.
Oče nebeski,
učini nas svjedocima svoga milosrđa.
Nauči nas nositi vjeru onima koji sumnjaju,
nadu nevoljnima,
ljubav ravnodušnima,
praštanje posrnulima i radost tužnima.
Učini da se iskra milosrdne ljubavi,
koju si zapalio u nama,
pretvori u vatru koja mijenja srce
i obnavlja lice zemlje.
Marijo, Majko milosrđa, moli za nas.
Sveti Ivane Pavle II. moli za nas.

Misericordiae vultus - Lice milosrđa

Uz početak Izvanrednog jubileja milosrđa, otvorenog 8. prosinca 2015., papa Franjo je izdao bulu najave Jubileja, pod nazivom Misericordiae vultus - Lice milosrđa. Naslov bule uzet je od prvih riječi same bule: "Lice milosrđa nebeskoga Oca je Isus Krist". Milosrđe je put koji sjedinjuje Boga i čovjeka, a u punini se očitovalo u osobi Isusa Krista, koji nam je najizvršnije pokazao koliko je Otac milosrdan prema nama, te nas pozvao da budemo milosrdni poput Oca nebeskog.

U svojoj buli Papa je, uz poticaje na otvorenost daru milosrđa, donio i poticaje na konkretni pastoralni rad. Prije svega, potrebno je istaknuti veliku potrebu današnjeg društva za iskustvom milosrđa, zbog sve većeg zastranjenja čovjeka od Boga, ljudi međusobno, ali i čovjeka sama od sebe. Najpotrebnije za čovjeka u takvom stanju je pomirenje s Bogom i braćom ljudima, koje se konkretno ostvaruje u sakramentu pomirenja, svetoj ispovijedi. Papa poziva na veću predanost svećenika upravo

tom sakramentu, koji pomiruje čovjeka i Boga, otkrivajući milosrdno Božje lice svakom čovjeku, bez obzira na težinu njegovih grijeha.

Sljedeći poticaj jest slušanje Božje riječi, traženje milosrđa u Svetom pismu koje progovara izravno ljudskom srcu. Naglasak je stavljen na slušanje Riječi i vrednovanje šutnje, odnosno tišine, koja dozvoljava Božjoj riječi da ispuni ljudsko srce. Budući da su se na treću nedjelju došašća otvorila Sveta vrata na bazilici sv. Ivana u Lateranu, te sva jubilejska vrata u svakoj katedrali ili crkvi od posebnog značenja, Papa poziva na hodočašća prema tim posebnim mjestima. Hodočašće je jedna od odlika jubilejske godine, budući da je hod slika obraćenja, pa se unutarnju cilj promjene srca iskazujem konkretnim dolaskom do Svetih vrata u Rimu ili do Vrata milosrđa u bilo kojoj crkvi od posebnog značenja.

Vođeni ovim idejama i poticajima u redovitom pastoralnom radu i životu svih vjernika, svih župnih i molitvenih zajednica potrebno je stoga neprestano naglašavati djela kršćanske ljubavi, koja se očituju u sedam tjelesnih (gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, putnika primiti, bolesnika pohoditi, zarobljenike i prognanike pomagati, mrtve pokopati) i sedam duhovnih djela milosrđa (dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika ukoriti, žalosna i nevoljna utješiti, uvrjedu oprostiti, nepravdu strpljivo podnositi, za žive i mrtve Boga moliti). Sve ipak možemo najbolje i najkonkretnije učiniti ako smo

sami primjer i svojim životom poticaj drugima.

U razmatranje Lica milosrđa treba se uključiti cijela župna zajednica vođena promišljanjem navještene Božje riječi ili pak tumačenjem u homilijama, nagovorima ili katehezama. Djeca i mladi mogu razgovarati i izrađivati radove na temu milosrdnog Samarijanca ili milosrdnog oca iz Isusove prispodobe. Razne župne i molitvene zajednice te karitativna društva mogu se organizirati te pomoći socijalno ugroženima ili posjetiti ustanove za njegu slabo pokretnih osoba ili domova za nezbrinutu djecu. Osobito je važno pokušati doprijeti do onih koji su već dugo bez sakramenta pomirenja, a i ostale poticati na taj prevažni korak u nasljedovanju našeg Gospodina. Na svaki od tih načina Lice milosrđa vidljivo je onome kome se milosrđe iskazuje, ali se Očevo milosrđe pokazuje i onome koji to milosrđe pruža. Sve to zajedno ostavlja svima nama velik prostor za osobno pronalaženje različitih načina kako bismo ostvarivali svoje kršćansko poslanje i svima koje Bog stavi na naš životni put još snažnije bili svjedoci neiscrpnog Božjeg milosrđa i ljubavi. Kako smo i sami potrebni milosrđa, potrebni smo i oprosta, zato je Jubilej milosrđa izuzetna prilika da se učvrstimo u onome u čemu smo poljuljani, da se sjetimo neizmjernog Božjeg milosrđa prema nama i da radosno idemo za Kristom.

vlč. Dominik Glasnović

Sluga Božji Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup „Manet et manebit“

u spomen 135. godišnjici biskupskog ređenja

Život sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, koji u sebi sadrži neprocjenjivo blago vjere, životne mudrosti, znanja, požrtvovne ljubavi, nošenja križa i spremnosti darivanja sebe za Boga, Crkvu i svoga bližnjega sve do smrti, može nas nadahnjivati da ga u mnogo čemu nasljedujemo.

Slijedio je svoga Učitelja Isusa u poniznosti i spremnosti, u svemu vršiti volju Božju uz cijenu da bude prezren, ponižen, obezvrijeđen, popljuvan, krivo optužen, prognan. Ovdje se želimo sjetiti vrlo važnoga čina koji je povijest zabilježila kada je Sveti Otac Pio X. izrekao one znakovite riječi za nadbiskupa Stadlera „Manet et manebit“ Ostaje i ostat će.

Sto godina unazad ispisala se povijesna stranica koja za naš hrvatski narod ima svoju težinu, posebno za Vrhbosansku nadbiskupiju, jer se radi o njezinom prvom nadbiskupu Sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru. Podsjetimo se na te događaje, kojih opis donosim iz lista dr. Ivana Dujmušića, prelata, iz kojeg je vidljivo da je Sv. Otac odlučio nadbiskupa Stadlera ukloniti s njegove biskupske stolice. Evo kako on to opisuje:

»Na povratku s Istoka stignem preko Trsta u Dubrovnik u nedjelju u jutro 19.

Nadbiskup dr. Josip Stadler

listopada 1913. Pošto sam od prije poznavao dr. Marčelića, biskupa, odlučim ga pohoditi i pozdraviti. Kad sam stupio u sobu, njegov pogled vrlo me iznenadi; nikad ni prije ni poslije nije me ozbiljnije primio. Ne upita za zdravlje, ni za cilj putovanja, nego će s mjesta: »Kad ćete

u Sarajevo?» »Mislim sutra navečer, a u utorak u jutro osvanuti u Sarajevu:« »Dobro, idite, ne kasnite i odmah pohodite nadbiskupa Stadlera, izručite mu moj pozdrav, ali najvažnije, kažite mu ovo: »Ja sam se neki dan vratio iz Rima; kad sam bio kod sv. Oca, došao razgovor o glagoljici u našim biskupijama u Dalmaciji, pa sam dometnuo: Sveti Oče, imate delegata u Sarajevu, ovlastite ga, neka on osobno sve izvidi, pa izvijesti Sv. Stolicu!«. - Na to mi reče Sv. Otac: »Hoće li trebati i ondje kojega biskupa skinuti, kao što ćemo skinuti nadbiskupa Stadlera u Sarajevu?« „Na ove riječi sv. Oca“ (nastavio je dalje biskup Marčelić) „stao sam kao nijem, ali sam se brzo snašao, ustao sam sa stolice i dugo sam govorio Sv. Ocu o Stadleru i njegovim djelima, a počeo sam: Sv. Oče, ako hoćete skinuti nadbiskupa Stadlera, onda najprije skinite sve nas hrvatske biskupe, a Stadlera skinite posljednjega. Sv. Otac me je mirno i pažljivo slušao. Nato zaključio: »Kažite ovo nadbiskupu Stadleru, neka zna kako stoji u Rimu.«

Pa što je drugo mogao reći? Stadler je radio samo ono što i namjesnik Kristov: branio istinu i pravdu, držao se savjesno naredaba njegovih i njegovih predšasnika. Radi i toga je puno trpio, bio progonjen, krivo optužen, za Božju stvar bio spreman i u smrt poći.

G. Dr. I. Dujmušić zaključuje svoj list: »Ukoliko i kako je biskup Marčelić ovom preokretu Sv. Oca doprinio, ostalo je tajnom, koju ćemo saznati na drugom svijetu.«

Puno toga se sručilo na Stadlera, ali nije klonuo jer se potpuno oslanjao na Boga. Na sjednici duhovnoga stola odlučio je da Stadler odmah pođe u Beč, a nakon toga u Rim, uz pratnju pomoćnoga biskupa dr. Ivana Šarića i novosarajevskog župnika A. Alaupovića po Stadlerovoj želji.

Stadlerov tajnik Cankar iza te sjednice rekao je pomoćnom biskupu dr. Ivanu Šariću: »Vi kao domaći svećenik i biskup pozvani ste da ustanete u obranu svoga natpastira.«

„I Stadler se je snabdio neprobojnim oružjem: čistom savješću, granitnim pouzdanjem u Boga, nepokolebivom vjerom u pravdu Božju.“ (usp. Tvrtković - Buljan str. 146)

Pošao je Stadler u Beč stigavši tamo 24. X. 1913. odsjeo je kod otaca redemptorista. Još iste večeri pratioci Stadlerovi pošli su do zajedničkoga ministra financija da se informiraju, kad bi mogli biti primljeni kod njega u audijenciju. Rečeno im je da radi hitnoće slučaja mogu iste večeri u 6 h pohoditi ministra. Audijencija potraje duže od sat vremena. Za vrijeme razgovora vidjeli su veliku nesklonost ministra prema Stadleru. »Sudbina Stadlera ulazi u završnu fazu« reče ministar. Rekao je da on nema osobno ništa proti Stadlera, ali da je ključ sudbine Stadlerove u rukama cara, vanjske diplomacije i sv. Stolice. »U ostalom, svrgnuće Stadlerovo je zaključeno u Vatikanu«. Nakon ovog razgovora pratioci Stadlerovi vidješe da je svaka obrana Stadlerove nevinosti ljudski nemoguća.

Pošto je Stadler bio pravi tajni carski savjetnik imao je pravo u svako doba doći u audijenciju, zato zamoliše ministra da što prije izmoli audijenciju kod cara. Njihova molba bila je prihvaćena. Teško su im pale ministrove riječi u vezi Stadlera i stalno su se vrtile u njihovim mislima i bile su predmet njihova razgovora: »U ostalom, svrgnuće Stadlerovo je zaključeno u Vatikanu«.

Licemjerne su bile tvrdnje ministrove, da on osobno nema ništa proti Stadleru, jer se 1910 god. zauzima kod austrijskog poslanika Sečenija u Vatikanu da se zauzme kod Sv. Oca, kad su išli tužiti Stadlera, što se može iščitati iz izjave kardinala Merryja Vala, koliko vrijedi njegova isprika.

Kad su se vratili Stadlerovi pratioci, saopće mu riječi Bilinskoga: »Ključ sudbine Stadlerove imadu diplomate«. Za Stadlera je to bilo kao kad je Pilat rekao Isusu: »Ne znaš li da imam vlast da te pustim i da imam vlast da te razapnem?« (Iv 19 ,10)

Kad je Stadler stupio pred cara, iznenadi ga strogo njegovo držanje, mrko lice, munjeviti pogled. Niti mu pruži na pozdrav ruku, niti davi dozvolu, da sjedne, nego će gnjevno dočekati Stadlera: „Zašto vi gazite, ekcelenco, moje zakone, koje sam ja potpisao?“ Stadler znajući da car aludira na zakone o prijelazu vjere, odgovori mu mirno, dostojanstveno i neustrašivo: „Ja ne mogu, ne smijem se držati zakona, koje je moja najviša crkvena vlast bacila, osudila. „Što?“ upade car - „zar nije taj zakon izdan u prethodnom sporazumu sa Sv.

Stolicom?“ Ne veličanstvo! Sv. Stolica ga je nazvala abominalis lex, prokletim zakonom. On je uzrokom neprestanim konfliktima između mene i vlasti, između eksekutivne vlasti i moje savjesti. Moj je položaj stoga neizdrživ.

Ove riječi Stadlerove učiniše na cara snažan dojam. Znao je da je savjestan, uzoran, svet biskup. Sad upoznade jasno, da je on žrtva neprijatelja i mržnje onih, koji ga njemu zlobno u crnom svijetlu prikazaše. Zato pređe preko ostalih tužbi s prezirom. Pogleda nadbiskupa i njegov svetački izgled proizvede na njega dubok dojam, i izazva čuvstvo neodoljiva počitanja spram Stadlera. Nasta potpun preokret u duši carevoj, Stadler ne bi više krivcem, nego kao prijatelj cara. Stoga i izvanjski očitova posvemašnu promjenu suda o Stadleru, kad mu blago i u prijateljskom tonu opraštajući se s njim reče: „Ta znam ja, da ste vi meni vjeran i savjestan biskup“, i ostade u intimnom razgovoru sa Stadlerom još pola sata. (usp. Tvrtković - Buljan str. 145 i 146)

Kad je Stadler pošao u Rim spreman je bio na sve. Svakako, želio je iznijeti Svetome Ocu istinu o cjelokupnom životu i radu u njegovoj nadbiskupiji, u Bosni i Hercegovini, kao i o svim borbama i napadima, mukama i teškoćama, zavjerama i svakovrsnim spletkama, ne optužujući nikoga. U svom srcu nosio je jednu želju koju je otkrio Svetom Ocu: »Sveti Oče, moja bi bila još jedina želja da ostatak svoga života žrtvujem u radu za Boga i duhovno dobro svoga stada«.

Iznio je to Svetom Ocu kojega je sinovski ljubio, poštivao i slušao, a sve ostalo je stavio u ruke Onoga koji poznaje srca i bubrege i kojemu ništa nije skriveno. Stadler se nikad nije štedio kad su u pitanju duše i djelo Božje pa tako želi i do smrti.

Nakon nadbiskupa Stadlera kod Sv. Oca ušao je pomoćni biskup Šarić. Njega, a i mnoge zanimalo je kakvo će stajalište prema Stadleru zauzeti Sv. Otac. Hoće li ga ostaviti u službi ili će njegovim neprijateljima uspjeti da ga maknu. Na njegov upit, što kani Njegova Svetost s nadbiskupom Stadlerom, odvrati nemalo začuđen radi takova upita: »Pa Stadler jest nadbiskup i kao takav ostaje.« »Manet et manebit.«

Ove riječi Vrhovnog Svećenika velikom brzinom došle su do svih koji su iščekivali ishod ovog slučaja, kako do vjernika koji su s njim suosjećali i molili, tako i do onih koji su željeli da se Stadler makne sa biskupske stolice kako bi oni ostvarili svoje prizemne planove.

Stadlerovi neprijatelji ovu vijest primili su s nevjericom, bili su ojađeni, zaprepašteni, a kod iskrenih katolika i Stadlerovih istomišljenika vladalo je pravo oduševljenje, iskrena radost i zahvalnost Bogu koji svoje provodi kroz kušnje, ali ih nikada ne ostavlja. Zbog tolikih laži, kleveta, raznih optužbi i organizirane mreže zla, pravi i iskreni vjernici pa ni sam Stadler nisu vjerovali u ovakav ishod.

Međutim, Pijo X. - svetac, prepoznao je Sveca, osokolivši i ohrabrivši ga ob-

dari ga na rastanku nadasve vrijednim darom: moćima sv. Ivana Nepomuka u zlatnom moćniku. U Sarajevu je Stadler od mnoštva vjernika dočekan s oduševljenjem. Moći Svetog Ivana Nepomuka sutradan su odmah u svečanoj procesiji od nadbiskupova stana prenesene u katedralu.

Najsnažniji dokazi ljubavi i osobitog štovanja Sv. Oca prema Stadleru, potvrđuju nam i sljedeći retci koje je zapisao svjedok pater Petar Herman D. I

„Polazući nadb. Stadler račun o svojem djelovanju u nadbiskupiji, dokaza da se je borio neustrašivo za čistoću katoličkih principa u okviru Papinih okružnica i u svojoj obrani pobi stavku po stavku krive tvrdnje protivnika. Tada se Sv. Otac potpuno uvjeri o njegovu radu i objektivnosti navoda te svečano izjavi: »Bene fecisti!«

Da Sveti Otac udari pečat svoje očinske ljubavi, svoga udivljenja za njegova slavna djela, a i junačke patnje, odlikovana javno posebnim i neobičnim darom; svojom velikom fotografijom i vlastoručnom posvetom na njoj. Odmah iza odlaska iz Rima sjeda Sv. Otac šalje za njim dirljive riječi kao utjehu i zadovoljštinu za nevino pretrpljene muke, koje u latinskom originalu glase ovako:

»Venerabili fratri Josepho Stadler, Archiepiscopo Vrhbosnensi, Bosniae Metropolitae, cujus praeclara in Ecclesiam merita Nobis sunt probe perspecta, fausta quaecque et felicia a Domino adprecantes praecipuae benevolentiae Nostrae testem Apostolicam benedicti-

onem permanenter impertimus, quam quidem dilecto Clero et Populo eius curae concredito extendimus.«

Ex aedibus Vaticanis die 7. Novembris 1913.

U hrvatskom prijevodu:

Časnom bratu Josipu Stadleru, Nadbiskupu Vrhbosanskom, Metropoliti Bosanskom, čije sjajne po Crkvu zasluge Nama su dobro poznate, želimo od Gospoda svaku sreću i blagoslov, koji pro-

težemo i na ljubljenu kler i puk njegovoj brizi povjeren.

Iz Vatikana dne 7. studenoga 1913.

Pijo P.P.X*

(usp. Tvrtković - Buljan str. 153)

Spočitavali su Papi Piju X., spočitavali su Stadleru da nije bio nikakav diplomata. Onima koji žive za Istinu, koji svjedoče za Istinu i koji žive od Istine ovo je potvrda da slijede onoga koji je Put, Istina i Život. I takav ostaje i ostat će.

s. M. Mirjam Dedić

Nadbiskupu Stadleru

Bacao se na Te kamen i sipalo opet cv'jeće,
Vikalo se „propni, propni“ i klicalo opet „slava“, -

Al Ti osta uv'jek isti: vika ne će skršit lava,
U laskanja praznoj magli rasplinit se krepost ne će!

Spram najviših ideala jednako Ti duša l'jeće,
Bez nagrade, bez počitka ustrajnošću radiš mrava
U vis dižeš stijeg pravde sred tlačenih ljudskih prava:
Narod, vjera – to je miso, što Te smjelo napr'jed kreće.

Ma pred kojom bilo silom ne prigibaš svoga čela,
Sirotninji pružaš ruku, bezobzirno koriš mane
I hrvatsku svijest budiš c'jelim žarom srca vrela...

Napr'jed tako: bodri značaj, šibaj zloću, vidaj rane –
I blagoslov nek Te prati patničkoga našeg roda,
Koji haran od Tvog truda obilata čeka ploda.

Sarajevo (Bosna), Nikola Ostojić, Vrhbosna 1906., br. 12, str. 196.

Pozdrav sa Haitija

Dragi Prijatelji Maloga Isusa,

radost mi je što vam u ime nas sestara misionarki mogu poslati srdačne pozdrave sa Haitija i skupa sa našom djecom zahvaliti za vašu duhovnu i materijalnu podršku. Mi smo se vama već javljale i vi znadete da mi na Haitiju vodimo sirotište Cardinal Stepinac Children's Home.

Broj šticienika u našem domu je porastao na 51 dijete. Iako je u domu sve popunjeno nismo mogle prošle godine ne primiti dvije curice Midline 6 godina i Berline 4 godine. One su u samo dva dana ostale bez oba roditelja. Roditelji su oboljeli od kolere. Nisu imali novaca da se liječe i bolest je učinila svoje, umrli su a iza sebe ostavili nezbrinuto četvero maloljetne djece.

Nitko od bliže rodbine nije bio u mogućnosti poslije smrti roditelja preuzeti brigu za ovu siročad. Preuzela ih je baka po ocu koja živi daleko u brdima gdje nema ni škole niti osnovnih uvjeta za preživljavanje. Da nevolja bude još veća ubrzo se razboljela i baka pa su sada svi kompletno ostali nezbrinuti. Kako bi se baka mogla liječiti našla se jedna dobra žena koja je imala krov nad glavom, malu šupicu otprilike 3x3 metra. Ova dobra „Samaritanka“ ih je primila i baki omogućila liječenje. U potpuno ne ljudskim uvjetima su ih pronašle časne sestre Francuzice, misionarke. One su nas zamolile da mi primimo dvije djevojčice Midline i Berline, a najmlađeg Vincenta je uzela jedna haićanska obitelj i pokrenula proces usvojenja a najstarija sestra koja ima 12 godina ostala da pomaže baki. Njoj je omogućeno da pohađa školu.

Kad su nas sestre zamolile da ih primimo mi smo tada imali 49 djece koji ionako žive u veoma skućenom prostoru. Upitali smo našu djecu što oni misle. Opet se pokazala njihova dječja velikodušnost. Jedni pokazuju spremnost spavati na podu a njima dati krevet, drugi će dati svoje mjesto kod stola, onda neko će dati torbu za školu, neko pernicu, obuću za školu .... I tako darovima i odricanjima nema kraja. Mi smo ih primili. I stvarno dvije seke su skupa u jednom krevetu a ovim dvjema

smo dali jedan krevet. Svi sretni, svi zadovoljni a najzadovoljnije su novodošle dvije sestre. Krenule su u školu. Midline u prvi razred, a Berline u Kindergarten. Redaju uspjeh za uspjehom. Godinu će završiti s odličnim. Ponašanje ne može biti bolje. U svojoj nježnoj dobi prokušane tugom, siromaštvom i neimaštinom već sada znadu cijeliti ono što smo im dali i omogućili. Tako se ponašaju kao da već znadu - a znadu - da će im jedino školovanje dati priliku da se izvuku iz kruga siromaštva iz kojega su došle u naše sirotište Cardinal Stepinac Children's Home.

Kad smo nakon izvjesnog vremena pitali ove naše curice bili se one vratile živjeti s bakom rekle su nam da ne bi. Na naše pitanje - zašto ne bi - odgovorile su „ kod bake smo bile stalno gladne a ovdje svaki dan imamo što jesti“.

Žalosna je, ali istinita, činjenica da na Haitiju i dan danas barem 60% djece jede samo jednom na dan i to ne do sitosti. Djeca na Haitiju uglavnom idu gladna na spavanje, bez imalo nade da će njihovo sutra biti bolje. Još uvijek ima djece, a i odraslih koji po više dana nemaju što jesti. Ovakva ekonomska i socijalna situacija još uvijek nije uspjela ubiti u njima radost što postoje i vjeru u Boga. I najmanja stvarčica koju dobiju u njima proizvede veliku radost. To je nešto predivno. Mi se tome uvijek divimo, napose se divimo njihovom nesebičnom dijeljenju onoga što imaju. Ako dobiju jedan bombon, neće pojesti sami nego će podijeliti između sebe.

Mi smo sretni i presretni što smo kao sestre misionarke došle baš na Haiti. Ovdje svaki dan dajemo svoj skromni doprinos da barem nekoliko djece ne gladije. To nas ispunja neopisivom radošću.

Prigodom ovog našeg javljanja želimo vam dragi naši PMI poručiti da budete radosni i Bogu zahvalni za sve što vam je darovao u životu. Sve što imamo nije naša zasluga, nego Božji dar.

s. Liberija i s. Ana

Svrha Društva Prijatelja Maloga Isusa jest:

- sudjelovati u životu Crkve brinući za Isusovu najmanju braću;
- posjećivati i, po mogućnosti, okupljati zapuštenu djecu, stare, bolesne i invalidne te napuštene i osamljene osobe. (*Statut PMI, čl.5.*)

OSMIJESI NA LICIMA SIROMAŠNIH LJUDI

Razgovor sa s. Anom Uložnik, misionarkom u Haitiju

Prošla je godina i osam mjeseci otkako sam otišla u misije u Haiti. To je jedno posebno iskustvo, a ono što me ostavilo bez riječi osmijesi su na licima siromašnih ljudi, koji su gladni, žedni i bosí, ali ne nedostaju im one životne radosti.

Privukla me radost služenja

Vaš put do misijskog poslanja bio je veoma složen. Kako ste osjetili da želite biti misionarka? Kako ste odlučili otići baš u Haiti?

Mislim da se misionarsko zvanje godinama rađalo u meni. Obitelj me odgajala od malih nogu kao dijete koje treba

biti osjetljivo prema siromašnjima, potrebitijima. Često smo za Božić ili Uskrs nosili hranu najsiromašnjoj obitelji u selu. Kad sam ušla u kandidaturu i pripremala se za časne sestre, živjela sam u zajednici gdje je bila jedna sestra misionarka. Ona je bila u misijama u Ruandi i često je pričala o tome. U početku nisam bila previše zainteresirana. Postala sam časna sestra i otišla na studij u Rim. Tamo sam živjela u zajednici redovnica misionarki Gospe od Utjehe. One su dio misionarskog reda i svaka, kad položi zavjete, ide u misije i djeluje ondje. Svaka od njih je pričala o svojim iskustvima u misijama. Privukla me je ta radost služenja, koju su one dijelile s drugima. Svo-

joj sam poglavarici iznijela želju da bih i ja to voljela ostvariti te sam se prijavila. Razmišljala sam o više opcija, a zadnja opcija je bila Haiti. Iz razloga što je karizma Služavki Malog Isusa rad s napuštenom djecom bez roditelja, a s obzirom na situaciju koja je pogodila Haiti prije pet godina, mnoga djeca su ostala sama, bez roditelja. Želja mi je bila pomoći toj djeci da imaju bolju budućnost.

Djelujete u domu koji je osnovao svećenik hrvatskog podrijetla...

Djelujemo u Dječjem domu kardinala Stepinca, brinemo o 48 djece. Dom je osnovao vlč. Giordano Belanić, s otoka Ilovika, koji živi i djeluje u Americi. Za vrijeme Domovinskog rata osnovao je organizaciju pod nazivom "Croatian Relief Services", za pomoć izbjeglicama iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine. Nakon rata počeo se baviti humanitarnim radom i u drugim zemljama. Tako je otišao u Haiti i osnovao dječji dom. Kad smo se raspitivali o Haitiju, nismo znali da

postoji taj dječji dom. Naša poglavarica je tražila podatke o Alojziju Stepincu, da bi pripremila govor na Stepinčevo za sestru u zajednici te je pronašla informaciju o dječjem domu. Nakon toga je stupila u kontakt s vlč. Belanićem, koji nas je pozvao da dođemo i drago nam je da hrvatska misao i duh žive tamo.

Ljudi žive u šatorima bez vode, struje i osnovnih higijenskih uvjeta

Kakav je bio vaš prvi dojam kada ste došli u Haiti? Što ste vidjeli i doživjeli?

Puno sam istraživala o Haitiju prije samog dolaska i znala sam da tamo vlada siromaštvo i da ljudi žive u šatorima. Prvi pogled iz aviona nikada ne ću zaboraviti. Srce mi se stisnulo kad sam vidjela toliki broj šatora i uvjete u kojima ljudi žive. Ni danas ne mogu prihvatiti da u ovome modernom vremenu ljudi žive u šatorima, bez vode, struje, bez osnovnih higijenskih uvjeta.

Kako izgleda vaš jedan dan?

Radni dan počinje vrlo rano, jer imamo puno djece. Djeca se spremaju za školu, jedu i tuširaju se, nakon toga mi odlazimo na misu. Djeca su u školi do 13 sati, nakon toga se vraćaju u Dom, ručaju i imaju vrijeme za odmor. Brzo dođe noć i kreće spremanje na počinak. Tako svaki dan.

Prošlo je pet godina od razornog potresa. Kakva je situacija danas?

Posljedice potresa još uvijek su vidljive, ruševine nisu očišćene, puno smeća je svugdje i djeluje kao da je potres bio nedavno. Mnogi su i dalje bez hrane i vode,

može se zaključiti da je vrlo malo toga napredovalo. Svu siročad se ne može prebrojati, ali mi često kažemo da se djeca o kojoj mi skrbimo nalaze u privilegiranim uvjetima, jer svako dijete ima krevet, mogućnost tuširanja, tri obroka dnevno. Većina djece koja žive na ulici bez roditelja to nemaju. Žao nam je što više ne možemo učiniti, ali Bogu zahvaljujemo što možemo pomoći barem malom dijelu.

Umire se zbog skupog liječenja

Od čega žive ljudi u Haitiju? Čime se bave?

Ljudi se uglavnom bave poljoprivredom, makar su uvjeti veoma loši, jer nema vode, a struje ima dva sata dnev-

no. Usprkos svemu ljudi imaju male povrtnjake i može se naći paprike, rajčice... Također uzgajaju domaće voće, kao što je mango, banana i sl. Meso je privilegij onih koji si to mogu priuštiti, nije skupo, ali ga ima rijetko. Životinje jedu otpad sa smetlišta, jer ne postoje zelene površine, a posljedica konzumiranja takva

mesa je neizbježna smrt, jer su takve životinje otrovane svakakvim toksičnim otpadom.

Kakva je situacija što se tiče zdravlja i školstva? Besplatno je ili se plaća?

Sve se plaća - od vađenja kartona, pregleda do korištenja kreveta u bolnici. Liječenje je izrazito skupo i rijetko tko si ga može priuštiti. Imamo primjer u našem domu kad je dječakova majka umrla jer nije imala 20 dolara za popravak zuba. To je samo jedan primjer od tisuće slučajeva od čega ljudi umiru.

Školstvo je posebna priča. Malo djece ide u školu, jer su škole privatne i plaćaju se. Dosta je velika populacija neškolovane djece. Djeca iz doma idu

u školu, a školujemo još nekolicinu djece koja nisu u domu. Tražimo načine i izvore financiranja. Ne možemo nikako shvatiti uz toliko siromaštvo da su cijene škola tako visoke, jer godina školovanja stoji 350 dolara.

U svakom siromahu gledamo Malog Isusa

Koliko je važno da postoje misionari koji daruju svoj život, talente negdje daleko, gdje ne poznaju nikoga?

Vrlina Katoličke Crkve jest da šalje svoje misionare u siromašne krajeve. Po misionarima dragi Bog pokazuje ljudima

da ih voli i misli na njih. Nas služavke Malog Isusa potiče na to naš osnivač, sluga Božji Josip Stadler, koji je prigodom osnivanja naše družbe rekao: "Drage sestre, vi u svakom djetetu gledajte Malog Isusa!" Mi to činimo i u svakom djetetu, u svakom siromahu gledamo Malog Isusa i s najvećom ljubavi želimo služiti Malomu Isusu u toj djeci koja pate.

Kako se osjećate kad dođete doma i što ste posebno zamijetili sada, gotovo dvije godine nakon što ste otišli?

Osjećam se tako radosno i Bogu zahvaljujem za svoj hrvatski narod, koji je uvijek spreman pomoći potrebnijima od sebe, bez obzira na loše ekonomske uvjete. Mislim da nas je iskustvo rata naučilo da smo ovisni jedni o drugima. Raduje me činjenica da smo još uvijek otvoreni srcem prema potrebitima.

Vi kao misionarka, služavka Malog Isusa, u svakome gledate Dijete Isusa. Kako živjeti poslanje?

Trebamo ga živjeti s iskrenim predanjem i ispunjenjem obećanja koje smo Bogu darovali. Trebamo uistinu biti njegovi u svemu onome što radimo, bilo da služimo maloj djeci, bilo da radimo u školi. U svakoj osobi koju susrećemo trebamo gledati Malog Isusa.

Možda jedna poruka svim našim svećenicima, redovnicima, redovnicama, a i svima nama laicima?

Neka svatko od nas u svom srcu nastoji otkriti poziv i poslanje koje mu dragi Bog daje i neka na njega nastoji odgovoriti. Za sreću nisu potrebna velika djela i velike stvari, nego vrlo malo. Istinsko otkrivanje i odgovor poziva čovjeka čini sretnim.

Zahvaljujem svima na molitvenoj i materijalnoj potpori i pozivam sve da nas i dalje podržavaju u molitvama, da nam dragi Bog podari zdravlje te da u njegovu duhu možemo djelovati i ljudima donijeti Krista.

Razgovarala: *Ines Sosa Meštrović*

Preuzeto: *Radosna vijest - br. 1., studeni 2015.*

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

MOLITVENI HOD NAŠIH OBITELJI

Na blagdan Svete Obitelji, 27. prosinca 2015. u župi sv. Nikole u Bistri započeo je posebni molitveni hod naših obitelji s Malim Isusom. Kip betlehemske Isusa, kojeg su župi poklonile sestre Služavke Malog Isusa, svaki dan na večernjoj svetoj misi preuzima jedna obitelj i nosi u svoj dom da bi tamo okupljena oko lika Djeteta Isusa na poseban način kao obitelj molili za našu djecu i mlade te za blagoslov svim obiteljima naše župe. (*pmi*)

DAN SVETOG DJETINJSTVA U PITOMAČI

U župi sv. Vida u Pitomači, na svetkovinu Bogojavljenja 6. siječnja 2016. proslavili smo Svjetski dan svetog djetinjstva, dan u kojem su i naša djeca, osobito prvopričesnici, a i odrasli PMI, svojim materijalnim priložima i molitvom, pružili pomoć siromašnoj djeci diljem svijeta.

Od svjetskog dana misija, od mjeseca listopada, u svojim obiteljima u misijske kasice prikupljali su svoje novčane priloge. Svi koji su željeli na svetkovinu Bogojavljenja, svoje su kasice donijeli na eu-

haristijsko slavlje. Za vrijeme slavlja, koje je predslavio vlč. Ivica Puškadija, župnik, svi su svoje kasice prinijeli kao svoj prinosni dar do nogu maloga Isusa, kao nekoć tri mudraca svoje darove. (pmi)

IMAJ SRCE ZA BOLESNE

Na samom početku korizmenog vremena darovan nam je svjetski Dan bolesnika (11. veljače) kao pozivnica svima da se što bolje ogledamo i lice milosrdnog Oca i jedni drugima, posebno bolesnima, budemo milosrdni. Po mnogim našim župama taj je dan svečano proslavljen. Zdravi su pomagali bolesnima, dovezli ih do župnih crkava, ... tu su ih čekali svećenici, pružili im priliku za sakrament pomirenja. Svečano je slavljena euharistija s bolesničkim pomazanjem. A poslije euharistijskog slavlja slijedile su agape. Kako kaže papa Franjo U Marijinoj brizi se ogleda Božja nježnost. Ta ista nježnost je prisutna u životima svih onih koji pohađaju bolesne i razumiju njihove potrebe, čak i one neprimjetne, jer gledaju očima

punim ljubavi. Ljubav oživljena vjerom potiče nas da jedni drugima budemo milosrdni, da molimo za bolesne i ne samo za tjelesno zdravlje, već i za nešto veće: molimo za mir, za vedrinu života koja izvire iz srca i koja je Božji dar, plod Duha Svetoga, dar kojega

Otac nikada ne uskrađuje onima koji zaufano za njega mole.

Posebno svečano bilo je u župi sv. Nikole u Bistri, u župi sv. Vida u Pitomači. (pmi)

BLAŽENIJE JE DAVATI...

Prijatelji Malog Isusa iz Pitomače, u zajedništvu s podupirateljicama Društva, redovito se sastaju i izrađuju eksponate za prodajne izložbe. U korizmenim danima izrađivale su uobičajene uskrсне predmete s motivima uskrсне proslave. Uz redovite izradbe odraslih, uključila su se i djeca. Prikupljeni iznos od prodajnih uradaka namijenjen je obnovi misnoga ruha u župnoj crkvi.

PMI Pitomača

VEĆ POZNATA AKCIJA IMAJ SRCE...

PMI iz župe sv. Pavla u Retkovcu u subotu 15. ožujka o.g. u zajedništvu s mladim vjernicima i volonterima Karitasa organizirali su prikupljanje namirnica u trgovačkim centrima Interspar i Konzum. Hvala svima koji su se uključili u ovu akciju i pomogli onima kojima je pomoć potrebna. Zajedno možemo puno! (pmi)

24 SATA ZA GOSPODINA

Među brojnim župljanima župe sv. Pavla u Retkovcu, koji su se uključili u molitvu koju je preporučio papa Franjo, našli su se i Prijatelji Malog Isusa koji su u otajstvu euharistije otkrivali milosno lice Očevo. *(pmi)*

MOLILI SMO GOSPODARA ŽETVE

U tjednu pred svjetski dan molitve za nova duhovna zvanja, u župi sv. Vida u Pitomači u molitvi su jednodušno ujedinile se župne pastoralne zajednice. Svakog dana, uz večernju svetu Misu, jedna je zajednica animirala molitvu. Tako su bili aktivno uključeni i PMI u zajedništvu sa sestrama. *(pmi)*

TIJELOVO U NAŠOJ ŽUPI

Trećeg dana velike devetnice Božiću, 25. svibnja prije molitve okupili smo se urediti jednu sjenicu za tijelovsku procesiju. Po prvi put smo imali prilike i tako slu-

žiti Gospodinu. Vrlo smo zauzeto sve pripremili. Netko je donio ručne radove, netko je donio cvijeće, netko je time sve ukrasio... i sjenica je bila predivno uređena. Na samu svetkovinu Tijelova, 26. svibnja u zajedništvu sa svima okupljenima, stajali smo pred Gospodinom, jedni s drugima, jedni pored drugih, hodali smo s Gospodinom. Pred trećom postajom, mi PMI imali smo prilike pjevati, čitati i moliti. Vrhunac je bio pokloniti se pred Gospodinom, veličati ga zbog njegove blizine. Neka duhovni plodovi ovoga dana budu djelatni u svem našem životu i radu. (pmi)

Prijatelji Maloga Isusa će posebno njegovati i promicati pobožnost prema Malome Isusu i presvetoj Euharisitji. (Statut PMI, čl. 5.)

SPLITSKA PROVINCIJA

PRODAJNA IZLOŽBA U KATUNIMA

Treće adventske nedjelje, u župi Katuni - Kreševo, Prijatelji Maloga Isusa i njihovi podupiratelji priredili su humanitarno - prodajnu izložbu svojih rukotvorina. Prodavali su se domaći kolači, ukrašeni pladnjevi, božićni nakit, molitvice Malomu Isusu, narukvice i prirodni melem. Prihod je namijenjen potrebama našeg mještana don Danka Litrića koji djeluje u Ruandi.

Župljani su se srčano odazvali ovoj akciji i prepoznali su da ponuđene sitnice na štandu mogu biti prigodan božićni dar kojim će razveseliti svoje bližnje. Isto tako, na ovaj su način svi sudionici bili mali nositelji božićne radosti onima najpotrebnijima u Ruandi.

Anđelka Čizmić, PMI

KORACI NADE I MILOSRDNE LJUBAVI

„Teče, teče jedan slap, što u njem znači moja mala kap ?...“ pjevao je veliki pjesnik Dobriša Cesarić. Isus nam je poručio „i čaša hladne vode pružena potrebnome biti će nagrađena...“ Papa Franjo u tekstu za otvorenje Svete godine milosrđa kaže: „Otvorimo svoje oči da vidimo bijedu ovoga svijeta...“ Isus nam neprestano posvjescuje u svojoj Riječi - u svakom tom najmanjem prisutan sam ja - Isus Krist.

Kroz vrijeme Došašća nakon misijske prodajne izložbe PMI - a imali su darovano vrijeme za korake ljubavi i nade za bližnje... Poslanje je to svih, kako sestara tako i naših PMI - a. Mladi prijatelji iz Druge gimnazije - Split, pohitali su u dom Lovret da dekoracijama razvesele štitićenike doma i svojom mladošću pronose radost i nadu... Druga skupina kreativnih mladih izrađivala je sa volonterima splitske udruge MOST koja brine o beskućnicima, božićne čestitke te su razveselili njih i djecu bez roditelja u domu Maestral. Mnogi su bili uključeni u akciju „za 1000 radosti“ hrvatskog Karitasa kroz poruke: zagrlj svijet darovitošću, nadom, odanošću, slavljem, služenjem, osmjehom, opraštanjem, zahvalnošću, marljivošću, strpljivošću... Kroz geslo - Imaj srce sluge Božjega Josipa Stadlera - cijela škola se uključila u prikupljanju donacije za liječenje male Lane u Austriji. I koraci su htjeli još dalje nositi nadu iz ljubavi prema Isusovim riječima. Na Badnjak „mala kap pjevača“ iz Druge gimnazije pjevala je Misu Bdijenja (kao Polnoćku) u 17 sati štitićenicima doma Lovret. Posebno ih je razveselio i raznježio svojim glasom PMI - a prof. Ivan Bošnjak. Nakon sv. Mise pošli smo u svaku sobu doma pjevajući božićne pjesme, dijelili prigodne poklone koje je pripremila uprava doma. Iako su svi putem ozvučenja pratili sv. Misu oni koji nisu

mogli biti u kapeli, ovakvom osobnom pohodu vidno su se razveselili. Kako mali koraci nose puno nade i mala kap ljubavi čini čuda!!!

Naši Prijatelji Maloga Isusa u svojim sredinama naše Provincije gdje aktivno djeluju, zaista su prepoznati kao jedna nova nada ljubavi prema Malome Isusu, odražavajući Njegovo lice milosrđa. I za nas sestre Služavke to je blagoslov. Na nama je svima odgovornost i šansa da taj blagoslov hoćemo i znamo primiti.

s. Dolores Brkić

CVJETNICA U JESENICAMA

Na nedjelju muke Gospodnje - Cvjetnicu, 20. ožujka o.g., u župi Jesenice ispred župne crkve sv. Roka, PMI Jesenice su na prigodnom štandu izložili svoje rukotvorine. Prikupljenim novčanim sredstvima su, pod vodstvom svoje č. s. Amabilis Vukman, razveselili dvije obitelji iz svoje župe.

Na taj način su i PMI i svi župljani postali dionicima Svete godine milosrđa, iskazujući ljubav prema potrebitima. Svjetlo ljubavi, svjetlo pobjede zasjalo je u župi Jesenice i ovoga Uskrsa!

Ivana Garac, PMI

PROJEKT NAŠEG SRCA

Ovogodišnji susret Prijatelja Malog Isusa Splitske provincije u župi Katuni - Kreševo, kao i svaki dosadašnji, bio je u znaku srca. Prijatelji Maloga Isusa, sestre i njihovi podupiratelji toga su dana došli nasmijanih lica, punih srca i ruku.

Potaknuti razgovorom na sastanku animatora, koji se održao u Splitu 6. ožujka 2016., pokrenuta je ideja o skupljanju plastičnih čepova koji provodi Udruga oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske. Na taj smo se način uključili u projekt *Srce za djecu Hrvatske*.

Prikupljanjem i zbrinjavanjem čepova omogućit će se njihova prodaja, a tim novcem nabavljat će se potrebni lijekovi za oboljele. Do sada smo prikupili petnaest velikih paketa, a nastavit će se i daljnje prikupljanje, za čije slanje brine naša neumorna sestra Dolores Brkić. Kao simbol ove akcije, na ovogodišnjem susretu Prijatelja Malog Isusa, jedan od prikaznih darova bilo je jedno srce pleteno od šiblja i nekoliko plastičnih čepova.

Budući da se ovaj naš devetnaesti susret dogodio u Godini milosrđa, a naše je poslanje djelovati po sedam duhovnih i tjelesnih djela milosrđa, prikupili smo i

prikazali novčani prilog za jednu potrebnu obitelj. Darovi našeg srca bili su i paketi s hranom i osnovnim potreštinama koje su prenijeli predstavnici svake skupine Prijatelja MI, a namijenjeni su siromašnim obiteljima u župi.

Skupina Prijatelja Maloga Isusa iz Dugopolja, slijedeći upravo Stadlerove stope, pomaže i dariva jednu bolesnu djevojčicu, a i sve ostale skupine svojim radom i zalaganjem hode koracima milosrdne ljubavi gledajući Stadlerovo geslo *Imaj srce!*

Marina Rubić, Katuni - Kreševo

SARAJEVSKA PROVINCIJA

IMAJ SRCE...

U trećem tjednu došašća, 16. prosinca 2015., u ranim popodnevnim satima predvođeni s. Anđelinom Perić, uz molitvu i pjesmu, Prijatelji Malog Isusa iz Neuma uputili su se prema Stocu u Dom za socijalno i zdravstveno zbrinjavanje osoba sa invaliditetom i drugih osoba te u Dom za starije osobe Domanovići. PMI kroz ovo vrijeme druženja i razmišljanja, spoznali su da stare i napuštene osobe predstavljaju poseban znak tj. zov vremena, prema kojima se trebaju odnositi s posebnom ljubavlju i pažnjom, gdje ne smiju zaboraviti da svaki od njih trpi kako za vlastito, tako i za spasenje svih nas. Ljubav PMI prema Malom Isusu, otvara im oči srca, na način da Ga otkrivaju u srcima onih najpotrebnijih te im služe, upravo onako kako ih trebaju. Svima pojedinačno, koji su prikovani za krevet ili sobu, nastojali su pružiti topli stisak ruke, pokloniti osmijeh i radost koja se može dobiti samo od Dragoga Djeteta Isusa i na koncu simbolično darovan slatkiš.

Kaže sl. B. Josip Stadler: Imaj prema Bogu srce djetinjje, prema bližnjem srce majčinsko a prema sebi srce suđačko. Doista, i sami su se uvjerali da je lijepo imati i pokazati majčinsko srce za sve potrebne te služiti potrebnima i kroz njih tražiti Isusa, koji je sama ljubav i milosrđe. Susreli su se sa mnoštvom zaboravljenih, osamljenih, bolesnih, na duhu, duši i tijelu. Priskrbiti im i izmamiti im osmijeh, za nas PMI kao i za Služavke Maloga Isusa osobita je radost i dar uvijek, a u ovo vrijeme iščekivanja rođenja Djeteta Isusa, posebna je milost.

Također, ove godine u našoj župnoj crkvi Gospe od Zdravlja, prije slavljenja sv. Mise zornice, molimo i Kronicu Djeteta Isusa sa zahvalnom molitvom Malom Isusu, što dokazuje svakodnevno puna crkva vjernika. Prolazeći i

promatrajući otajstva krunice Djeteta Isusa, možemo vidjeti da je Isus imao jako teško djetinjstvo, ispunjeno i siromaštvom i bijegom, ali i neizmjernu ljubav i srce za svakoga, koja ga je vodila ka punini i smislu života. Neka nam svima bude uzor, kako ljubiti, kako sebe davati nesebično, kako živjeti za brata i sestru, kako dijeliti radost i ostalo blago ovoga svijeta.

PMI - Neum

„PROJEKT NAŠEG SRCA“ HUMANITARNI KONCERT „RASTIMO U LJUBAVI“

U prepunoj dvorani Osnovne škole Gromiljak, u nedjelju navečer, 20. prosinca 2015., Prijatelji Maloga Isusa u suglasnosti s don Ilijom Karlović, župnikom župe Imena Marijina Gromiljak i sestrama Služavkama Maloga Isusa iz Kuće Navještenja, organizirali su božićni humanitarni koncert pod motom „Rastimo u ljubavi“.

Koncert su otvorili PMI, vokalno instrumentalni sastav „Imakulata“ s pjesmom „Amor est victoria“ (Ljubav je pobjeda) kojom su se predstavili i na ovogodišnjem

Hosanafestu u Subotici. Zatim je s. Marina Perić, pročelnica Prijatelja Maloga Isusa, pozdravila sve nazočne te zahvalila svima ovim riječima:

„Okupili smo se večeras da rastemo u ljubavi, da posvjedočimo jedni drugima ljepotu darivanja, ljepotu radosti koja je u nama, ljepotu ljubavi i solidarnosti. Zato, neka večerašnji humanitarni božićni koncert bude molitva za sve one koji su bolesni i nemoćni, usamljeni i uciviljeni, za one koji su se udaljili od Milosrdnog Oca nebeskog koji nas s puno ljubavi čeka. Dragi prijatelji onih najpotrebnijih, od srca Vam hvala što ste došli podržati ovu humanitarnu akciju „Projekt našeg srca“ - pomoć

obiteljima u potrebi! Bez vas i milosti Božje ne bismo mogli ništa učiniti, stoga večeras na poseban način pozdravljam i zahvaljujem svim ljudima dobre volje, vama koji ste večeras ovdje s nama. Pozdravljam sve predstavnike kako crkvene tako i državne vlasti, naše sestre SMI, sve sudionike ovog programa i na poseban način PMI koji su se s velikim žarom i ljubavlju angažirali oko ovogodišnjeg humanitarnog koncerta koji je namijenjen za obitelj Pravdić, našeg Paula i Laru koje također od srca pozdravljam.“

Zaželjela je da nam svijetlo božićne noći donese radost i mir, da nas jača u ljubavi jer Ljubav se rodila za nas - Bog Emanuel - koji je s nama u sve dane našeg života.

Zatim, posebnu pažnju su plijenili mali prvačići koji su se predstavili pjesmom i koreografijom za pjesmu „Zvončići“, a uvježbala ih je učiteljica Nikolina Bilić. Što se tiče domaćina, nastupili su Veliki i mali zbor pod vodstvom s. Danice Bilić, otpjevavši Isus Mali dar je neba i Gloria. Točka iznenađenja je bila meditacija koja dijeli naziv sa motom koncerta, Rastimo u ljubavi, koju su pripremili mladi Prijatelji Maloga Isusa, čija je pouka da smo stvoreni za ljubav, prema Bogu i blišnjemu, te kako nam jedino ljubav može pomoći da preživimo oluje života i probleme i spasiti nas.

Andreja Liješnić izrecitala je recitaciju pod nazivom Ide Božić. Pozivu na koncert su se odazvala i tri Benda iz okolnih župa. Točnije, riječ je o Bendu Alfa iz Kreševa, pod vodstvom Marije Pervan, te otpjevali Sveta noć, Hvalospjev ljubavi i Pastorella.

Bend Antonius iz Sarajeva te otpjevali: Tajna je u ljubavi, Božićna i Djetešce nam se rodilo.

Zatim bend „Dodir ljubavi“ iz Brestovskog otpjevali su: Svim na zemlji i Hallelujah.

Na koncu koncerta izrečena je zahvala svima koji su odvojili malo svoga vremena za ovaj događaj, ispružili svoje ruke i otvorili srca za one koji su u potrebi. Koncert je završen pjesmom „Narodi nam se“ koju su zajedno otpjevali svi izvođači. U prostorijama škole upriličen je domjenak za sve goste.

Karolina Tolo i Barbara Juraković, PMI

U NEUMU PROSLAVLJEN DAN BOLESNIKA

U korizmenom vremenu, krizmanici župe Gospe od Zdravlja Neum, prevođeni s. Anđelinom Perić, povodom Svjetskog dana bolesnika, 12. veljače 2016. posjetili su stare i nemoćne u staračkom domu "Mirna luka". Na satu vjeronauka s. Anđelina im je govorila da je korizmeno vrijeme - vrijeme istinskog susreta s Bogom, sa samima sobom i s drugima te da je vrijeme dobrih djela i ljubavi prema bližnjima.

Tu smo ljubav željeli pokazati onima kojima je najpotrebnija, stoga smo se sastali u 15h i puni ljubavi i Božje milosti krenuli u starački dom. Kada smo ušli u dom, osoblje je bilo vrlo iznenađeno kao i ljudi koji tu borave. Kad sam vidjela ta nasmiješena lica, osjetila sam neobičnu radost. Podijelili smo im kolače i voće koje smo im donijeli, pa smo im i zapjevali. Pjevali su zajedno s nama jer su bili radosni i sretni zbog našeg dolaska. Razgovarali smo s njima i vidjeli smo veliko iskustvo i želju da izmjene nekoliko riječi s nama mladima.

Nakon posjeta starih i nemoćnih krenuli smo na svetu Misu i Križni put kako bi se zahvalili Bogu i sjetili Isusove gorke muke.

U svojim molitvama sjetili smo se svih starih i nemoćnih koje nitko ne može posjetiti. U ovom svetom korizmenom vremenu činimo što više dobrih djela jer svako dobro djelo Bog dvostruko nagrađuje.

PMI sa s. Anđelinom će do kraja korizme posjećivati bolesne i osamljene donoseći im radost i utjehu.

Antonela Perić, simpatizer PMI

U GROMILJAKU PROSLAVLJEN SVJETSKI DAN BOLESNIKA

U subotu, 13. veljače 2016. godine u Kući Navještenja u Gromiljaku obilježen je 24. Svjetski dan bolesnika i zdravstvenih djelatnika. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je fra Gabrijel Tomić u koncelebraciji vojnog kapelna vlč. Jakova Pavlovića i preč. Marka Perića. Misno slavlje uzveličao je zbor Vojske iz Kiseljaka.

Nakon svete mise uslijedio je nastup SKUD - a Gromiljak i animatora Prijatelja Maloga Isusa s prigodnim programom te uz pjesmu i druženje uslijedio je domjenak za sve okupljene vjernike.

Željo Garić, PMI

Uskrsnu kako je rekao

Kamen odbačen s groba bi
Ostalo unutra platno bijelo.
Iz groba, mračnog, u ranu zoru
uskrsnu sveto, Isusa tijelo.

Marija Magdalena i žene sa njom
dođoše do groba učitelju svom
Anđeo im reče vijest radosnu,
Kako je rekao slavno uskrsnu.

Magdalena trčeći odnese vijest
Koji od anđela dobila jest
I reče sretna njegovim učenicima
Da Isus u Galileju ide pred njima.

Na te riječi ostaše začuđeni
Baš i ne vjerujući Mariji Magdaleni.
Isus tad dođe i reče: „ Mir vam!“
Pokazujući rane na svojim rukama

Anđa Meštrović, PMI - Prozor

Ja sam tvoj mir!

Mislina govorim, prste prelamam
Čini se da i usta otvaram.
Hoću ti priznat i reći još nešto
Pred tobom sam evo Kriste i
Bol svoju krijem tako vješto.

Nepomična, kao prikovana,
a oči mi jedna točka sama.
Riječ, rečenica, jedna - dvije
Kao da ih jezik krije,
Moj Isuse ti sve znaš, tebi ništa skrito nije.

Ne boj se jer ja sam s tobom
Ti reče k'o rijeka dar proteče,
Oko se moje pokrenu suza poteče.
Krenuše riječi ko bujica jaka
O Kriste boli me riječ rečena svaka.

Ti sad šutiš dobri moj Isuse
I slušaš rane srca moga
Pored svega Ti me ljubiš Kriste
Jer osjetih ljubav milosrđa tvoga.

Ti mi privuče glavu
Na sveto rame svoje,
Brišeš mi suze, govoreći blago
„Ne boj se - tu sam“,
Ja sam tvoj mir, dijete moje drago.

Anđa Meštrović, PMI

BOŽIĆ U MOJOJ ŽUPI

Maja Šerbedžija,
Podravske Sestvete

Ema Domović
Kloštar Podravski

Ema Domišljanović
Kloštar Podravski

Jure Nikolić
Lovreć

Barbara Bobonj
Kloštar Podravski

Ana Lovrić
Lovreć

Zvijezda Hrvata

Ti si zlatna zvijezda što treptiš kroz tmine,
Svjetionik vječni roda hrvatskoga.
Ti si krasni dragulj moje Domovine
Cvjetak odabrani raja nebeskoga.

Ti si žarko sunce u danima hladnim
Uprte su u te uplakane oči.
Ti utjehu dijeliš bolnima i gladnim,
Za skutima tvojim Zemlja moja kroči.

Od stoljeća sedmog snaga si Hrvata,
U stijeg nam i dušu utkala si niti.
Kroz radost i tugu, sred krvi i rata,
Povijest našu burnu pisala si i ti.

Palme mučenika dok nam život krase,
Dok bilo Stepinca u Hrvatu bije,
Dok se domoljublja plameni ne gase,
Bit će tvog imena, bit će Kroacije.

Sjaj nam, sjaj, o zvijezdo, do posljednjeg zvona
I rasvijetli pute do nebeskih vrata.
Ti si naša krasna zvijezda od iskona,
Isusova Mati, kraljica Hrvata.

Marija Dubravac Brisbane

Čovjek mali, sa srcem od zlata

Blago tebi narode Hrvata
Imaš oslon - Leopolda svetog.
Čovjek mali, sa srcem od zlata
Živa slika Krista razapetog.
Tih, pobožan, skroman, jednostavan,
Lijepa riječ mu svakom darak bila.
Od neznatnog, posto čovjek slavan,
Herceg Novog majka ga rodila.
'Prognaniče' našeg kraja sine,
Dobro došo pradjedova grudi.
Ovdje ti je srce Domovine
Ovdje su ti tvoji dobri ljudi.
Moli za nas u danima jada,
Kom ćeš pomoć ako nećeš svome?
Ne daj rodu da trpi i strada
Budi utjeh puku čestitome.

Marija Dubravac Brisbane

Evo me, Gospodine!

Svjetiljku su primili u srce svoje
i vječnog zavjeta zapalili luč.
– Evo me, Gospodine! -
riječi su njihove
i odabraše radosno uzani put.
Gospodinu svome srcem se raduju
i za putovanje si dovoljno ulja spremaju
da ih tmina nikada ne zateče.

Upaljene svjetiljke bića njihovih
ne rasiplju svjetlost ni lijevo ni desno,
jer imaju ga dovoljno samo za pravi
put.

Koliko god im bude ponekad i tijesno
uz svjetlost neće zač' u tamni kut.
Spotaći se neće o kamen na stazi
i pasti u jarak il' blatnjavu lokvu,
jer budno će oko vidjeti sve,
a i Gospodin na smjernoga slugu pazi.

Pristali su radosni križonoše biti,
pa neka im breme bude lako.
Koliko god put bio dug ili kratak,
nek' im Isusov jaram bude sladak.

A nebeska Majka od brižne pomoći,
uzor i vodilja da vazda bude
i svjetlost u ponekoj dugoj noći,
da im misli u svijet ne zablude.
Zagovorom svojim ona im prosi
od Boga snagu i ustrajnost,
poniznost, strpljivost, mir i blagost.

Kraljevstvo Božje gradeći na zemlji
Gospodinu uznose srce svoje
i posvećene ruke uljem svetim.
Promiču ljubav, zapovijed novu,
čineći i ovaj život sretnim.

Marljivo rade na njivi Gospodnjoj
ujutro, u podne i uvečer.
Tako često bdijući i dugo u noć
ko djevice mudre spremno čekaju
onaj dan kad će Zaručnik u susret im
poć
i pozvati za nebeski svadbeni stol.
Tad će iznova potvrditi zavjete svoje:
– Evo me! Evo me, Gospodine!
Primi me radosno u kraljevstvo tvoje!

Nedjeljka Andrić, PMI

*Na 7. Susretu hrvatskoga duhovnoga književnoga stvaralaštva »Stjepan Kranjčić«
2015. Nagrađena autorica pjesme „Evo me, Gospodine“ Nedjeljka Andrić članica
Društva PMI iz Slavenskog Broda.*

*Autorica je poeziju posvetila Bogu posvećenim osobama uz
Godinu posvećenog života.*

Milosrdnom Isusu

O, Isuse uskrsnuli,
u haljini bijeloj hodiš,
putem svoga milosrđa
u okrilje k' Ocu vodiš.

Ti desnicom podignutom
blagoslov nam daješ svima,
cijelom svijetu stvorenome
mir prostireš u srcima.

Iz milosnog Srca Tvoga
bijele zrake dušu čiste,
plavičaste, bistre teku
iz izvora Žive vode
u nepresušnu Božju rijeku.

Tvoja rijeka milosrđa
suha srca nam napaja,
da nam duša ne boluje,
i srce nam ne zdvaja.

A crvene zrake griju
bolje nego sunce s neba,
našem srcu prozeblomu
plamen Tvoga Srca treba.

O, Isuse uskrsnuli,
kršćanska Ti duša pjeva:
- Hvala Ti za krv i vodu!
Hvala Ti za milosrđe,
što se na nas sad izlijeva
iz milosnog Srca Tvoga –

Nedjeljka Andrić, PMI

Uskrs i moj i tvoj

U bdijenju Velike subote,
dok gledam plamen
USKRSNE SVIJEĆE
kako razgoni tminu,
već osjećam miris
što ga širi cvijeće
s groba Isusa Boga,
Spasitelja Raspetoga,
Ljubitelja srca moga,
dok uzlazi u visinu.

U tom mirisu i svježini
nada uskrsnuća se budi.
I srce sluti zoru u vedrini
koja zlatnim zracima rudi.

O brate i sestro, čuj:
- Krist je sa smrću završio boj.
On uskrsnu trećega dana.
Raduj se, raduj, raduj
i uskrsnom Kristu radosno poj,
ta to je USKRS i moj i tvoj!

Nedjeljka Andrić, PMI

VRHOVNA UPRAVA DPMI

ODRŽAN LIKOVNI NATJEČAJ „BOŽIĆ U MOJOJ ŽUPI“

U liturgijskom vremenu došašća 2015. godine, Vrhovna uprava Družbe je organizirala likovni natječaj za simpatizere PMI na temu: „Božić u mojoj župi“. Na adresu Uprave Društva PMI stiglo je 30 radova.

Likovni radovi su vrijedan božićni dar Malenom Isusu od naših najmlađih članova. Svim sudionicima ovog Natječaja Vrhovna uprava Društva PMI darovala je zahvalnice i prigodne darove. Najuspješnije radove objavili smo u ovom broju biltena Prijatelj malenih. Svima koji su sudjelovali na ovom Natječaju zahvaljujemo na suradnji, čestitamo i pozivamo ih da nas obraduju svojim radovima i u sljedećem likovnom natječaju. (s. am)

TREĆA SJEDNICA VRHOVNE UPRAVE DRUŠTVA PMI

Dana 5. ožujka 2016., u generalnoj kući sestara SMI i sjedištu Vrhovne uprave Društva PMI održana je redovita godišnja sjednica Vrhovne uprave Društva PMI.

Samoj sjednici prethodila je pobožnost Božjem milosrđu u kućnoj kapelici u kojoj su članovi Vrhovne uprave molili za potrebe Društva i za pokojne članove PMI.

Nakon molitve, nastavljena je sjednica u prostorijama tajništva generalne kuće. Na sjednici članovi Uprave iznijeli su godišnja izvješća djelovanja PMI u Vrhovnoj upravi i Provincijama i financijska izvješća.

Sagledane su današnje potrebe poslanja PMI u mjesnim crkvama i napravljen godišnji plan i program djelovanja u Svetoj godini milosrđa i 135. godišnjici biskupskog ređenja za vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjega Josipa Stadlera.

Dogovoreno je da Godišnji susreti PMI, Patron Društva PMI - Blagovijest, Dan milosrdne ljubavi koji obilježavamo

na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti, 31. svibnja, programi formacije i apostolata PMI u Svetoj godini milosrđa, budu pod motom: „PMI - Milosrdni poput Oca, Stadlerovim stopama milosrđa“.

Kruna življenja Svete godine milosrđa za PMI bit će zahvalno hodočašće sluzi Božjem Josipu Stadleru, 1. listopada 2016. u katedralu Presvetog Srca Isusova u Sarajevo.

Sjednicu smo završili zahvalnom molitvom dobrom Bogu za sve dobro koje daruje članovima Društva PMI, a po njihovom djelovanju svojoj Crkvi i onima kojima su poslani. (s. am)

DUHOVNA PRIPRAVA I PROSLAVA PATRONA DRUŠTVA PMI

Na sjednici Vrhovne uprave Društva PMI dogovoreno je da proslavi Patrona Društva PMI (Blagovijest, 4. travnja 2016.) prethodi trodnevna duhovna priprava s pobožnošću Božjem milosrđu, Djevici Mariji Majci milosrđa i sv. Misama na nakane: *za Crkvu, Svetoga Oca, za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, za Družbu sestara SMI i Društvo PMI i za pokojne članove Društva PMI.*

Dogovoreno je da se na svetkovinu Blagovijesti, u župama i zajednicama gdje djeluju PMI slavi zahvalno euharistijsko slavlje za sve primljene milosti u Društvu PMI i započne Velika devetnica priprave za Božić.

Na taj dan, u zajednicama će PMI između sebe imenovati „Misionare milosrđa“ koji će u župnim zajednicama kojima pripadaju i gdje djeluju, kroz *Svetu godinu milosrđa* posjećivati rubne osobe, na poseban način bolesne i nemoćne članove Društva PMI koji ne mogu dolaziti na molitvene sastanke, na sv. Misu.

Na isti dan gdje je to moguće, u zajednicama gdje ima kandidata za učlanjenje u Društvo PMI obaviti će se obred primanja u pripravništvo Društvo PMI. Potom će kandidati nastaviti intenzivniju pripravu u kojoj će više upoznati poslanje, obveze i odgovornosti koje proizlaze iz učlanjenja u Društvo PMI.

Slavlje Patrona Društva PMI proslaviti će se u molitvenom ozračju i zajedničkom druženju sa sestrama Služavkama Maloga Isusa i s našim simpatizerima. (s. am)

ČESTITKA PRIJATELJIMA MALOGA ISUSA ZA BLAGOVIJEST

Živio Mali Isus!

Poštovani i dragi Prijatelji Maloga Isusa!

U ovoj Svetoj godini milosrđa, svetkovinu Gospodinova navještenja - Blagovijesti slavimo u uskrsnom vremenu. Blaženu Djevicu Mariju, Majku milosrđa, susrećemo u Jeruzalemu, u molitvenom zajedništvu s Apostolima. Uskrsli ih iznenađuje svojim dolascima. Hrabri ih u sumnjama, žalostima, razočarenju i govori im da je s njima, da je živ.

Marijina prisutnost među njegovim tužnim i uplašenim učenicima ispunja ih sigurnošću, jača u vjeri, jača u svemu o čemu im govori Uskrsli Gospodin. Njezina blizina u danima nakon Velikog petka bila im je od velike važnosti. Marija je bila jedina koja je vjerovala da nije sve završeno Isusovom smrću na križu.

Danas, na ovu svetkovinu Blagovijesti, okupljeni smo poput Isusovih učenika s našom nebeskom zaštitnicom, s našom Majkom Marijom.

Okupili smo se iz različitih razloga. Uz nju, našu nebesku Majku, sigurniji smo u svojim potrebama, u svojim trpljenjima i u svojim sumnjama. Vjerujemo da nas ona razumije i da će nam kod svoga Sina Isusa isprostiti sve što je zamolimo. Uz nju smo bliži i njezinu Sinu, našem Spasitelju, koji nas je otkupio od ropstava naših grijeha.

U ovoj Svetoj godini milosrđa, papa Franjo stavlja nam kao uzor milosrđa Mariju Majku milosrđa i moli da nas ona prati svojim umilnim pogledom kako bismo svi mogli ponovno otkriti radost Božje nježnosti. Papa ističe da je Majka Raspetoga i Uskrsloga ušla u samo svetište milosrđa, jer je sudjelovala u otajstvu njegove ljubavi. Ona je oduvijek pripravljena Očevom ljubavlju da bude Kovčeg saveza između Boga i ljudi. Čuvala je u srcu Božje milosrđe u potpunome skladu sa svojim Sinom Isusom. Njezin hvalospjev, izgovoren na pragu Elizabetina doma, bio je posvećen milosrđu koje se proteže „od koljena do koljena“ (Lk 1,50). I mi smo bili uključeni u te proročke riječi Djevice Marije. Upravimo joj staru i uvijek novu molitvu Salve Regina (Zdravo kraljice, Majko milosrđa...) da se nikada ne umori svrnuti svoje mi-

lostive oči na nas i da nas učini dostojnima promatrati lice milosrđa, njezina Sina Isusa (usp. MV 24.).

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, u ovoj Svetoj godini milosrđa u svom apostolskom poslanju slijedite primjer milosrdnog služenja naše nebeske zaštitnice Djevice i Majke milosrđa. Poput nje, otvorite se djelu Božjem koje je Duh Sveti započeo u vama. Dopustite da kroz vaše biće poteku rijeke Božje milosti, rijeke milosrđa prema našoj braći i sestrama, bez razlike jesu li imali milost upoznati svoga Stvoritelja i Spasitelja. Znajte, s Majkom Marijom, biti uz našu braću i sestre u žalosti, u trpljenju, u progonstvu, jer tako čini sa svima nama njezin Sin. Od punine svoga srca pružimo bez razlike svima darove duhovnih i tjelesnih djela milosrđa.

Oснаženi navještajem Utjelovljenja Božje Riječi, Marijinom majčinskom prisutnošću, njezinom brigom za nas i povjerenim nam darom „nositelja Očeva milosrđa“, pođimo hrabro kao prava njezina djeca, kao pravi Prijatelji Njezina Sina na putove milosrđa „na pragove današnjih Elizabetinih domova“ i donesimo svima Božju nježnost i dobrotu.

Na tome zajedničkom putu neka nas prati moćni zagovor Majke milosrđa, naše moćne zagovornice na Nebu, sv. arkanđela Rafaela i zagovor našega oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

Na ovaj milosni dan i sve dane vašega vjerničkog služenja Uskrsnomu, pratimo vas svojom molitvom i čestitamo od srca današnju svetkovinu Gospodinova navještenja, patron Društva Prijatelja Maloga Isusa.

U znak naše duhovne povezanosti i služenja u Svetoj godini milosrđa, preporučimo se svakoga dana Majci milosrđa molitvom:

Salve Regina - Zdravo Kraljice...

U ime Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa pozdravljaju vas

s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe

s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva

U Zagrebu, na svetkovinu Gospodinova navještenja, 4. travanja 2016.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

NOVA OBZORJA

Dolaskom sestre Mirjam Dedić u našu župu Presvetog Trojstva u Krašić, počinje okupljanje Prijatelja Maloga Isusa (PMI).

Motivirala je mnoge župljane da se uključe u Društvo PMI budeći u njima osjećaj onog Prijateljstva koje nam sam Mali Isus nudi.

Velikom devetnicom Djetetu Isusu pripremali smo se za Božić kroz devet mjeseci. U Došašću smo se na različite načine, a posebice dolaskom na Mise zornice duhovno pripremali željno iščekujući Njegov rođendan.

Osim molitve, zajednica se brine i za potrebite i siromašne. Od dobrovoljnih je priloga i prodaje raznih predmeta: jaslca, kuglica, svijeća, anđelčića i raznih ukrasa - koje izrađuju djeca i PMI u "Radionicama PMI" razveselila za Božić mnoge. Prijatelji Maloga Isusa misle i na misijsku zajednicu "Kardinal Alojzije Stepinac" na Haitiju. Za Božić su zajedno sa Župnikom i ove godine poslali svoj novčani prilog.

Postojanom revnošću svjedoče vjeru svojim životom i ljubavlju, osobito za one kojima je to najpotrebnije.

Osim toga je i ove godine u našoj župnoj crkvi Presvetoga Trojstva u Krašiću, časna sestra zajedno s djecom i Prijateljima Maloga Isusa pripremila Božićnu priredbu.

Već tradicionalno u 16 sati na samu svetkovinu Božića vel. župnik Dragutin ima blagoslov djece u župi, a sestra Mirjam sve lijepo upriliči s djecom kroz igrokaz koji je protkan Božićnim pjesmama.

Ovogodišnja je Božićna priredba nosila naslov "Božićna obzorja". Priredba je bila u svetištu crkve, u kojemu je središte bilo Dijete Isus položeno u jaslce. I sve to u Božićnom ozračju - jer PMI posebno časte Božićno otajstvo i tako zahvaljuju za sve ono što im je u životu darovano i uslišano.

U samoj priredbi Blažena Djevica. Marija, Majka Isusova, puna nježnosti gleda Dije-

te Isusa i govori mu o svojoj tuzi, o žalosti što ga prezire svijet, a On mu ljubavljvu uzvraća. Josip ju tješi govoreći kako je Maleni Isus dar s neba te da će se onda i nebo pobrinuti za Nj. S pjesmom anđela koji dođoše s neba pokloniti se Malome Isusu i donoseći Mu svoje darove najavljuju Novo - "Nova obzorja" u životu ljudi. "Dijete iz jaslca otvara put beskraja i oživljuje zemlju." Jer je sišla LJUBAV na zemlju koja ispunja ljude svojom ljubavljvu i radošću u osobi Djeteta Isusa. Djeca - anđeli se obraćaju Isusu sa željom da se On nastani u srcu svakog čovjeka, kako bi po njima mogao djelovati i širiti ono što i sam jest: ljubav, nježnost, istinu, radost, mir.

Djeca su osim igrokaza izvela još nekoliko božićnih pjesama, a vrhunac je bila pjesma "Svim na zemlji mir veselje" - gdje Malenog Isusa uz ritmičke pokrete časte s velikim oduševljenjem. Djeca su poželjela Čestit Božić svima nazočnima, svim župljanima i svim ljudima dobre volje te zazvala blagoslov Maloga Isusa na sve.

Puna je župna crkva opet iznova pokazatelj da su ovakve priredbe na dan Božića, a sve u čast Malog Isusa, od strane naših župljana, a i susjednih s radošću i oduševljenjem prihvaćena.

Kristijana Banić

BOŽIĆNI PRIJEM KOD KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA NADBISKUPA ZAGREBAČKOG ZA POSVEĆENE LAIKE

Božićni prijem u Nadbiskupskom dvoru bio je upriličen za laike posvećenog života. Rekla sam DA, idem i odmah zamolila Gospodina da mi pomogne u mojoj strci.

I pomogao mi je. Sve sam stigla napraviti, spremi se i još doći ranije i pomoliti se u katedrali. Bila sam silno uzbuđena jer nisam znala što se od mene očekuje. Znala sam da idem kao predstavnica PMI-a i to me je neopisivo radovalo. To je moje služenje i o tome rado svjedočim ali nisam ni u snu očekivala baš ovu milost. Da to je velika milost, to ja tako doživljavam.

To je milost i možda jedina prilika da u društvu časne sestre Ane Marije Kesten, ravnateljice Društva, budem na tako važnom događaju i to u godini Božjeg milosrđa.

Bog je mene malu i neznatnu potaknuo na poniznost da predano služim kako on to želi. Bog od svih nas, pa tako i od mene, očekuje da uvijek budemo spremni odgovoriti na poziv. Ja samo ovo danas ponizno prihvatila. Susrela sam mnoge meni poznate i drage ljude koje susrećem na raznim događanjima u Crkvi. Ne znam svima imena ali sam prepoznala neke npr. našu župljanku Maju Devaj kao predstavnicu inicijative „40 dana za život“, vlč. Andriju Vranu predstavnika Kursilja, predstavnik Marijine legije čiji sam molitveni član i dr.

Na ulasku pozdravio nas je biskup Valentin Pozaić, a u meni je raslo uzbuđenje i bila sam zahvalna blizini časne sestre Ana Marije koja mi je svojim mirom ulijevala

sigurnost. Ušli smo u prekrasnu dvoranu, a ja sam je odmah u sebi nazvala - Dvorana kardinala.

Nakon svih uzbuđenja slijedilo je najveće, kada se pojavio nadbiskup Josip Bozanić i održao vrlo lijep i dojmljiv govor. Spomenuo je poziv pape Franje za veću suradnju s vjernicima i izlazak među narod da se stvori veća povezanost na slavu Božju. Otvaranje go-

dine Božjeg milosrđa, kada možemo dobiti sve milosti i oprost u našim crkvama koje otvaraju širom vrata milosrđa, jer dar Boga nas čeka. Mi trebamo samo reći DA i proći kroz otvorena vrata gdje nas čeka naš milosrdni Otac raširenih ruku, reći mu svoje grijeha i primiti oprost. Govor o našem blaženom Alojziju Stepincu bio je lijep i sve nas je obuzeo njegov dobri duh. On je SVET!

Nadbiskup Josip Bozanić se osvrnuo na II. Sinodu i na kraju zahvalio nama laicima na našem radu. Osjetila sam silnu želju ovu radost podijeliti sa svima koje poznajem i volim i da im prenesem dašak blagoslovljenog trenutka. Razmišljajući o darovima i blagoslovima mogu samo zahvaljivati kao i na križevima koje mi pomaže nositi moja Spasitelj i brat Isus.

Oče milosrdni, pomози mi da uvijek budem svjesna svoje neznatnosti, jer sve što imam i jesam od tebe je. Hvala ti!

Još nas tišti jaram starog grijeha, molim te Oče da nas tog jarma oslobodi novo rađanje tvoga Sina koga odvih dana očekujemo.

Bože znam da me voliš ovakvu nesavršenu i da si me stvorio iz ljubavi za život vječni. Čekao si moje DA da bi mi darovao ljubav.

U kratkom osobnom susretu s našim uzoritim nadbiskupom Josipom Bozanićem uspjela sam zatražiti i dobiti blagoslov za rad PMI - a.

Vjerujem da se taj blagoslov širio na sve PMI - a i da će nam donijeti snagu i ustrajnost u našem radu. Hvala našem nadbiskupu na udijeljenom blagoslovu i milosrdnom Ocu koji nas je ovdje okupio.

*Mirjana Džaja - animatorica PMI - Stenjevec
Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije*

„BOŽIĆ U MOJOJ ŽUPI“

NATJEČAJ LIKOVNIH RADOVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Zagreba i ove je godine organizirala natječaj za male i mlade umjetnike na temu: „Božić u mojoj župi“. U natječaju su sudjelovali učenici viših i nižih razreda iz Osnovne škole Kloštar Podravski i PŠ Podravske Sesvete. Naši su svi radovi zapaženi i nagrađeni prigodnim nagradama i zahvalnicama kojima su se osobito razveselili naši učenici.

U natječaju su sudjelovali učenici iz OŠ Kloštar Podravski: Ema Domišljanović i Ela Fel iz 2. razreda, Bruno Đipalo i Dorjan Pintar iz 3. razreda, Barbara Bobonj i Doris Šajnović iz 4. razreda, Andrija Ban i Viktorija Šogorić iz 5b razreda, Leona Fel iz 5a razreda, Ema Domović iz 7. razreda.

Iz područne škole Podravske Sesvete sudjelovali su učenici: Doroteja Troha iz 2. razreda, Rea Dergez i Maja Šerbedija iz 3. razreda, Marijana Rođak i Lana Karšić iz 4. razreda.

Čestitamo od srca svim učenicima i potičemo ih da i nadalje budu aktivni i kreativni te im ujedno zahvaljujemo na suradnji!

PMI Kloštar Podravski

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA

Dana 8. ožujka, na Stadlerov dan, PMI iz Retkovca osmislili su kao dan duhovne obnove u kojoj su sudjelovali u putu križa, euharistijskom slavlju i duhovnom nagovoru o. Danijela Čole, karmelićanina. Govorio je o prijateljstvu s Kristom... «Prijatelj je onaj s kojim možeš biti onakav kakav uistinu jesi.»

Kroz korizmenu duhovnu obnovu vodio nas je otac Danijel na zanimljiv način. Potaknuo nas je na razmišljanje, a postavljenim pitanjima na aktivno sudjelovanje.

Pitao nas je: „Je li moguće Isusa prepoznati u grešniku?“ Ako prepoznam Isusa u grešniku onda ću moći pomoći grešniku (ali ne smijem sudjelovati u grijehu). Samo ljubav može nadići grijeh! Takvu ljubav možemo upoznati kroz prijateljstvo s Isusom.

Prijateljstvo s Isusom može početi poklonom pred jasticama ili u molitvi na putu križa, u oba slučaja Isus širi ruke prema nama i imamo priliku sresti se s Njim oči u oči! Kako bi mogli graditi prijateljstvo s Isusom trebamo znati o Njemu, ali još je važnije da ga poznamo.

Poznavati Isusa od nas traži promjenu, mijenjati svoju svijest i mentalitet prema evanđelju. Mijenjajući sebe prema evanđelju gledat ćemo Isusovim očima tako da u bližnjemu tražimo Boga! To možemo samo vjerom! Vjerovati znači osloniti se na nekoga tko je čvrst, a to je Isus. Vjera se gradi na redovitom hodu s Njim!

Kroz ovaj korizmeni hod prema Uskrsu upustimo se u avanturu s Gospodinom, pokušajmo gledati Njegovim očima i unesimo ljubav tamo gdje je nema.

Otac Danijel radostan je svećenik i tu je radost prenio na nas PMI u ovom kratkom druženju. Hvala mu od srca!

Ivanka Novak, PMI

PROSLAVA PATRONA DRUŠTVA „BLAGOVIJESTI“

Ove je godine blagdan patrona Društva PMI „Blagovijesti“ padao na Veliki petak pa se datum pomakao odmah nakon nedjelje Božanskog milosrđa.

Radost Uskrsa je još duboko u našim srcima, a već nas preplavljuje nova radost proslave Blagovijesti i početak naše Velike devetnice Djetetu Isusu i sve to u Svetoj godini milosrđa. Kako su nam srca ispunjena ljubavlju i milinom.

Mi PMI - a, kroz devet mjeseci iščekujemo rođenje Djeteta Isusa i pratimo ga svojom ljubavi i molitvom pa zajedno s njegovom majkom Marijom prebiremo događaje iz Isusova života moleći prekrasnu kronicu Djeteta Isusa. Bog je tako velik a njegova se ljubav rađa i dolazi na zemlju u liku nekog, sićušnog Djetešca kome je potrebna pomoć i ljubav, da bi nahranjen ljubavlju ljubio do smrti na križu.

To nemoćno Djetešce razgaljuje svako srce pa i ono najtvrdje, najledenije i otapa led svojom toplinom i žarkom ljubavlju. Ne, nemoguće je gledati malo dijete, a ne osjetiti toplinu, ljubav i radost u srcu. Zato je i naš Utemeljitelj tako lijepo rekao: „Što si manji, to si meni draži...“. To je naš Isus - veliki Bog!

Radost proslave svetkovine Blagovijesti u našoj župi bila je veća jer su s nama slavile naše drage gošće: časna majka s. Radoslava Radek i ravnateljica Društva s. Ana Marija Kesten.

Skupili smo se u velikom broju na večernju svetu Misu i molitvu 1. dana Velike devetnice, a potom smo krenuli u dvoranu na proslavu s našim gostima, župljanima, simpatizerima i župnikom vlč. Vjekoslavom Meštrićem.

Već nam na ovoj proslavi ulazi nova radost u srce a to je vijest o proslavi godišnjeg susreta PMI gdje ćemo u Društvo primiti 11 novih članova.

Mi PMI - a u našoj župi živimo vrlo aktivno u suradnji s našim časnim sestrama s. Imakulatom, s. Leopoldom, župnikom vlč.

Vjekoslavom Meštrićem, župnim vikarom vlč. Ivanom Zovkom i župnikom u miru preč. Ivanom Buhinom.

Svi nam izlaze u susret ako nešto zamolimo i podržavaju naše djelovanje i uvijek se rado pridruže našim molitvama i inicijativama.

Tako osim Velike devetnice, redovito prije večernje mise predmolimo Gospinu krunicu i molitvu za nova duhovna zvanja, a svakog 8. u mjesecu molimo milosrdnom Ocu pod geslom „Milosrdni kao Otac“. Tada nam se pridružuju u velikom broju župljani i simpatizeri PMI - a.

Hvala Gospodinu na ovom prekrasnom danu i svima koji su svojim prisustvom uzveličali proslavu našeg patrona Blagovijesti i tako dali podršku svim PMI - a i našem radu i djelovanju u župi. Započelo je i putovanje Malog Isusa po obiteljima gdje će boraviti po 9 dana, a obitelji će moliti devetnicu.

Živio Mali Isus!

Mirjana Džaja, animatorica Stenjevec

I U DRUGIM JE ŽUPAMA BILO SVEČANO!

Na blagdan Navještenja Gospodinovog Prijatelji Maloga Isusa iz Bistre animirali su molitvu krunice i svečano misno slavlje u župnoj crkvi koje je predvodio vlč. Filip Pavlović, župni vikar iz Brdovca u koncelebraciji s domaćim župnikom. Nakon svete mise uslijedio je i blagoslov novog kipa Majke Božje koji je postavljen ispred župne crkve. (*pmi*)

Prijatelji Maloga Isusa u župi Bistra

ZASTAVA MALOGA ISUSA I PRIJATELJA MALOGA ISUSA U ŽUPI STENJEVEC

Svakodnevna molitva za naše potrebe PMI - a uslišana je. Hvala ti Oče što si po svome Sinu, našem Malom Isusu, i Duhu Svetom koji nas vodi i upravlja učinio da se ostvari i ova naša želja.

Dugo smo razmišljali o Zastavi a uvijek intenzivnije uoči godišnjeg susreta, pa se tako ove godine Duh Sveti pobrinuo da to i ostvarimo po PMI - a Gordani Vučur koja je u dogovoru s nama krenula u realizaciju. Ima, Bogu hvala, prijatelja koji je u potpunosti surađivao i tako ostvario našu ideju i naš san.

Na prednjoj strani Zastave, u srcu, našem prepoznatljivom logu, smjestio se Mali Isus. Slika našeg putujućeg Isusa, kojeg nam daje obitelj Rodić, a koji upravo putuje po našim obiteljima gdje se moli devetnica Malog Isusa i tako donosi milost u naše domove. Sliku, kipa Malog Isusa, prošle godine fotografirala je PMI - a Anka Čalić, a ja sam ju rado predložila u srce jer je u srcu i mjesto Malom Isusu.

Divno se smjestio i milo nas gleda jer nas ljubi.

Na drugoj strani Zastave je naša draga Gospa Stenjevečka koja nas svakodnevno okuplja na molitvu, vodi nas svome Sinu koga tako nježno drži u naručju, moli za nas i štiti nas svojim zagovorom.

Hvala ti Oče što nas čuješ, što po Duhu Svetom vodiš PMI - a iz Stenjeveca i nama pridruženih župa.

Hvala tebi Maleni Isuse koji tako radosno dolaziš u naša srca, žariš ih ljubavlju a ta se ljubav vidi na ovoj našoj zastavi.

Mirjana Džaja, animatorica PMI Stenjevec

STAROST I MLADOST POD OKRILJEM SV. ANTUNA

Antunovo je prava prigoda da se susreću, stari, bolesni i nemoćni s onima koji to nisu. Tom prilikom sudjelujem na svetoj misi zajedno s našim bolesnicima i očekujem druženje nakon mise, kako je to već tradicija u našoj župi. Ovo je prilika da razmislim o životu... svom i naših starijih.

U svakoj starici vidim mladu "sneju" koja je s ponosom i marom podizala djecu i držala obitelj na okupu, u svakom starcu naslućujem muževnog mladića koji se nije libio "zasukati rukave" i prihvatiti se svakog posla kako bi i moralno i materijalno bio uz svoju snažnu i ljupku suprugu. U mislima ih vidim stasite i ponosne na svim svetkovinama u našoj župi... Mladi su i zdravi i bez teškoća i previše razmišljanja, kao i svi mladi, kroče kroz život. Evo već su tu i prve pričesti njihove djece, pa krizme... I onda odjednom pripremaju i vjenčanje svoje djece. Tek su se sad imali vremena osvrnuti iza sebe. I, gle čuda! Život se ponavlja istim tempom, istim sadržajima... krštenja, prve pričesti, krizme... ali njihovih unuka.

Mogu li oni i sada istim žarom ponoviti sve ovo ili ih unuci podsjećaju da su oni svoje dali, da su obavili svoj dio posla, da su prošli svoj dio puta. Da, srce i um kazuju da mogu, da sada imaju i više iskustva i mudrosti, ali tijelo je posustalo. Noge više ne kroče onako žustro kao prije, ruke su teške. Svaki se posao obavlja sporije... I još jedno jako teško i mučno pitanje vrzma im se po glavi: "Smetaju li oni svojim mladima na njihovom putu?" Ne, dragi moji starčeki i starice. Ne smetate

vi nikome i nikad ne bi smjeli smetati. Ta vi ste podigli ovu mladost, naučili ih poštenom radu i životu. Niti oni sami ne misle da vi smetate, samo moramo priznati, i ja sam tu negdje s vama, da su mladi brži i poletniji od nas i često nemaju vremena da nam pokažu kako znaju da smo tu i da su nam zahvalni. Da misle drugačije ne bi nas danas dovezli na ovu sv. misu i druženje, pogotovo one koji se teško kreću.

Pa što nam je onda činiti? Fizički ne možemo pomoći svojim mladima, niti slijediti njihov tempo. Preostaje nam samo jedan važan zadatak. Molimo za našu djecu da im Dragi Bog dade snage i strpljivosti u svladavanju životnih zadaća. Tako ćemo biti od koristi i sebi i svojoj djeci.

I, da! Kad dobro razmislimo starost i nije tako strašna. Istina, malo nas boli... i ovdje i ondje,..malo smo nemoćni. Ali, zar mi nismo vjernici? Zar ne znamo da je Isus trpio? Strpljivo i potpuno... predajući se s puno povjerenja Očevoj volji. Zašto i mi ne bismo prihvatili svoj dio trpljenja i prisjećali se lijepih trenutaka mladosti. O tome govori i pjesnik pa kaže: "Bliženjem starosti duša poleti kao ptica, danima djetinjstva i mladosti. Sada ti dani sjaju jasnoćom i čistoćom u mom sjećanju, jer se sve iz toga doba prikazuje boljim, ljupkijim...nego u današnjem svijetu."

Osvrnimo se i vratimo u djetinjstvo i mladost, možda su i iza nas sjajni i ljupki dani. Proživimo ih još jednom u mislima i zahvalimo Dragom Bogu za ono što imamo.

Marija Bobonj, PMI Kloštar Podravski

SPLITSKA PROVINCIJA

BOŽIĆNE JASLICE U SPLITU

U Staroj gradskoj vijećnici na Trgu grada poznat nazivom Pjaca, na blagdan sv. Luce otvorena je izložba koju čine 65 radova u različitim tehnikama, a poruka je ista: ljubav i milosrđe. Predstavnica grada Splita gđa Munivrana, govorila je u ime gradonačelnika otvarajući izložbu te naglasila kako je ovo najposjećenija splitska izložba.

Nastavljajući svoj govor izrazila je zadovoljstvo, jer originalnost raznih autora oduševljava posjetitelje unoseći svijetlo u naš grad, ali i srca ljudi. Prvi put sam na ovakvoj izložbi i bila sam dirnuta. Riječ je o Božićnim jaslicama i Malom Isusu te Njegovoj poniznosti i skromnosti koji dolazi k nama da nas obdari svojim bogatstvom, a to je On sam, Emanuel - Bog s nama. Bila sam ponosna jer dvoje jasllice je pripremila

i postavila s. Dolores Brkić u ime Provincije sestara Služavki Malog Isusa sa simbolikom dubokih poruka. Uz jubilej 125. godišnjice Družbe u jednim je naglasak geslo sluge Božjeg Josipa Stadlera te naš znakoviti pozdrav „Živio Mali Isus, uvijek u našim srcima“. Druge su simbolika Godine milosrđa: „Blago milosrdnima jer Oni će postići milosrđe“ (Mt 5, 7)

Kod jednih i drugih jasllica puno se toga može „iščitati“ te pohraniti u srcu i u našoj svakodnevnicu realizirati. Svi ostali autori različitih profila, od amatera do umjetnika, izrazili su predivne poruke i umijeća te je vrijedno posjetiti ovu izložbu koja je otvorena do svetkovine Sveta Tri kralja. Sigurno ćemo biti potaknuti Božjom ljubavlju i milosrđem prema nama, a mi svi jedni prema drugima. Među građanima grada na svečanom otvorenju te u tijeku programa, sudjelovala je provincijalka s. Anemarie Radan, s. Eduarda, s. Zorka, s. Dolores i kandidatice Tajana. Nazočni su bili i Prijatelji Malog Isusa, naročito iz Druge gimnazije - Split i župe Gospe od Pojišana. Svečanost otvaranja izložbe uljepšao je pjevanjem župni zbor Gospe od Pojišana.

Tajana Andrle - kandidatice

SPLIT: PRIREĐEN BOŽIČNO - NOVOGODIŠNJI KONCERT

U crkvi Gospe od Pojišana, u drugu nedjelju po Božiću, 3. siječnja o.g., poslije večernje sv. Mise, u organizaciji Društva Prijatelja Malog Isusa održan je svečani božićno - novogodišnji koncert na kojemu su sudjelovali: Školski zbor mladih II. Gimnazije - Split, Crkveni mješoviti pjevački zbor Kučine, KUD „Pleter“ Dugopolje, Ženska klapa „Šinjorine“ iz Kaštel Sućurca, i Ženska klapa „Tugarka“ iz Tugara te solisti i instrumentalisti iz II. Gimnazije.

Na početku koncerta u ime organizatora pročelnica Društva Prijatelja Malog Isusa Splitske provincije Služavki Maloga Isusa s. Dolores Brkić u uvodnoj besjedi je kazala: „Bog je došao k nama da nas obdari svojim mirom, radošću i spasenje donese. Mi Njegovi prijatelji želimo tu radost preko ovog koncerta darovati vama. Sve je moguće kad je Isus u srcu. Neki su ove dane pitali kako smo se sa raznih strana mogli organizirati i s radošću večeras sudjelovati pjesmom? Kada je Isus naše središte koji nas povezuje i tamo gdje je On tu je mir, radost, pjesma, zajedništvo. To je Božićni mozaik koji jedino Isus može lijepo složiti. Neka svatko večeras osjeti Isusa u srcu i nosi taj blagoslov drugima“.

Koncert je započeo bez najave pjesmom „Ave Maria“ u izvedbi baritona Ivana Bošnjaka uz orguljašku pratnju Mladena Bonomia. Božićno - novogodišnji koncert je otvorio Crkveni zbor Kučine s tri pjesme: „Ko Košuta“ (Franz Schubert), Francuska Božićna pjesma iz 16. stoljeća „Gloria“ i „Raduj se o Betleme“ uz dirigentsko vodstvo prof. Ivana Bošnjaka i orguljaškom pratnjom Mladena Bonomia. Potom je nastupila solistica Marija Omrčen s tri Božićne pjesme uz pratnju Roka Blaževića na glasoviru i Duje Šiminga na gitari - svih troje učenici su Druge gimnazije Split. Nakon toga su u dva navrata nastupili pjevači iz Dugopolja s dvije pjesme s otoka Hvara i u drugom izlazu s dvije pjesme s otoka Brača i otoka Murtera. Potom je bariton Ivan Bošnjak uz orguljašku pratnju Mladena Bonomina otpjevao najpoznatiju božićnu pjesmu - „Tiha noć“ na čak 5 jezika (njemački, talijanski, francuski, engleski i hrvatski).

Zatim su Tugarke otpjevale „Oj Djetešce“ i „Zdravo Marijo“. Nakon kombiniranih nastupa, publika u prepunoj crkvi ponovo je mogla slušati klapsko pjevanje i to u izvedbi ženske klape „Šinjorine« iz Kaštel Sućurca i pod vodstvom prof. Joške Cvitnović tri pjesme: „Ovoga vrimena“, „Murtolica lipo cviče“ i „Kad se Isus ditić“. Zatim je Zbor II. Gimnazije otpjevao tri pjesme: „U se vrime godište“ i to na kanonski način, „Vitez od zime“ i popularnu božićnu pjesmu „Joy to the world“ uz orguljaški pratnju Mladena Bonomina i „Božić bijeli“ pod vodstvom prof. Bošnjaka. Za kraj je bariton prof. Ivan Bošnjak otpjevao crnačku duhovnu pjesmu „Amazing grace“, poznata pod nazivom „Milost“ uz orguljašku pratnju Mladena Bonomia. Na kraju glazbene večeri, domaćin koncerta župnik fra Miljenko Vrabec zahvalo se svim sudionicima i

organizatorima, posebno glavnim „krivcima“ što je koncert i to uspješno održan, pročelnici Društva PMI Splitske provincije i vjeroučiteljice u II. Gimnaziji s. Dolores Brkic i prof. Ivanu Bošnjaku poznatom solistu gradskog zbora „Brodosplit“, prof. glazbe u Drugoj gimnaziji i članu Društva PMI. Poslije prigodnih riječi, svi zajedno izvođači i publika zapjevala je hrvatsku tradicionalnu božićnu pjesmu „Narodi nam se“.... Potom je za sve sudionike od oo. Kapucina u župskim prostorijama uz družene priređen prigodni domjenak.

Ivica Luetić

BITI MISIONAR MILOSRĐA BOŽJEGA

Dana 6. veljače o.g. u sunčano subotnje jutro, okupili su se animatori i sestre voditeljice svojih skupina Društva Prijatelja Maloga Isusa (DPMI) u samostanu sv. Ane, na duhovno - edukacijskom seminaru. Program i rad se održavao pod vodstvom provincijalne pročelnice s. Dolores Brkić.

Sudionice su bile iz Pučišća, Sutivana, Ciste Velike, Katuna - Kreševo, Šestanovca, Vrgorca, Livna, Krila - Jesenica, Omiša, Splita: Mejaši, Sv. Križ, Gospa od Pojišana, Sv. Obitelji, Druge Gimnazije i Kaštel Gomilice. Rekli bismo, ovo su hrabri, ustrajni i neumorni... Metković, Vranjic i Brela su nas u duhu pratili jer su nam obećali molitvu za blagoslovljen rad.

Nakon radosnih susreta i pozdrava, dan smo započeli Euharistijskim slavljem koje je predslavio dr. don Mladen Parlov. Održao je tematsku propovijed i predavanja o Božjem Milosrđu i našem poslanju u konkretnim sredinama. Naglasio je milosrđe kao temelj na kojem počiva život Crkve te istaknuo kako pastoralno djelovanje treba biti milosrđe. Posebno biranim riječima je izrazio da je milosrđe postalo živo i vidljivo te doseglo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta. Milosrđe sjedinjuje Boga i čovjeka. Don Mladen nas je na vrlo jedan konkretan način i aktualizirajući potaknuo, da vlastitim riječima i djelima odražavamo lice Milosrđa Kristova kroz duhovna i tjelesna djela milosrđa. Istaknuo je i posvjestio dublje značenje našeg imena Prijatelji Isusovi.

Nakon propovijedi u tišini smo pohranjivali sve što smo čuli te spontanim i proživljenim riječima uputili svoje molitve i uz razne druge nakane.

Po završetku sv. Mise, s. Dolores nam je na jedan specifičan način uz scenski prikaz održala predavanje o smislu, poslanju DPMI - a. Bitno je ustrajno traženje i autentični hod na Isusovu putu koji je sama Ljubav i Milosrđe. Na tom ustrajnom putu dolazimo do Božjeg dragulja. Sve nam na početku izgleda kao jedna neugledna kutija u kojoj nema baš ništa „korisno“. PMI - a nisu „zatvorena kutija“ ali često umotana u celofan. Iskrenim traganjem ulazimo u bit i nalazimo dragulje... Tko ustraje do konca - to je važno, čitamo u Božjoj riječi. Ovaj stil nam se svih dojmio i sigurno će nam biti dugo zoran i poticajan. Osjetili smo se osnaženi za djelotvor-

nost - «Otvorimo svoja srca Božjem Milosrđu, da po nama proradi srce za Boga i čovjeka. Neka nam sluga Božji Josip Stadler bude istinsko nadahnuće.»

Poslije ovog osvježanja o promišljanju i djelovanju Društva, podijelili smo se u dvije radne skupine gdje se opušteno razgovaralo o našim svakodnevnim konkretnostima i izmjenama iskustava. Radom su koordinirale s. Dolores, Marina Rubić članica Vrhovne uprave u ime laika te Anđelka Čizmić.

Iako je sve teklo kao jedna mirna rijeka sa malim dekorativnim pritocima došlo je vrijeme ručka koje su nam s velikom ljubavlju pripremile naše drage časne sestre. Zatim je slijedila neobična ali humana točka programa na dvorištu. Naš neumorni animator foto Borko, zabilježio je i neke specifične fotke za projekt Hrvatskog saveza „Zagrli za rijetke bolesti“ uz obilježavanje međunarodnog dana rijetkih bolesti.

Nakon svih faza rada i sadržaja ovog prijednog dijela dana slijedila je sinteza, savjeti, poticaji, ohrabrenja, najave hodočašća... Uslijedile su nagrade onima koji su marljivi u obvezama i bili redoviti na susretima. Predstavljen je i Godišnji susret PMI za sve članove koji će se održati 28. svibnja 2016. u župi Katuni - Kreševo.

Završili smo naš dan molitvom Gospine krunice u kapeli a meditacije uz otajstva pripremio je animator gosp. Borko Gunjača. U molitvu smo uključili nakane molitvenog provincijskog lanca te druge nakane uz svako otajstvo. Završili smo pjesmom dajući hvalu Gospi i Malom Isusu, a s. Dolores od srca zahvalila je i kućnoj voditeljici i zamjenici provincijalke s. Eduardi Marić i svim sestrama koje su nam pripremile ručak i darovale svoju srdačnost.

Krenuli smo s nakanom biti misionari Božje ljubavi i milosrđa snagom Božjeg duha. Provincijalno vijeće za PMI - a, s. Dolores, s. Rebeka i s. Terezija ostale su na svom produženom radnom sastanku rezimirati „ocjene“.

Vesna Mamić - animatorica PMI, Split

ZAJEDNO U MOLITVI NA TRAGU MILOSRĐA

Molitveni lanac sestara i naših suradnika članova Društva PMI - a, krenuli su molitvom i klanjanjem tragati za Božjom naklonom dobrotom i milosrđem, povezujući Godinu posvećenog života i Godinu milosrđa. Kako je već poznato započeli smo na svetkovinu Duhova 2015. do Duhova 2016. godine.

Sve zajednice i skupine imaju jedan dan u mjesecu kada u našu molitvu uključimo nakane MOLITVENOG LANCA; duhovna zvanja, naše obitelji i sve nas koji sudjelujemo, kako sestre tako i sve članove PMI - a.

Po preporuci pročelnice s. Dolores Brkić da tijekom godine bar nekoliko puta svaka skupina posjeti svoju sestarsku zajednicu te zajedno mole, razgovaraju i potiču jedni druge na plemenito i milosrdno djelovanje, učinismo mi tako i ponovno 1.

ožujka 2016 godine. Molili smo križni put s posebnim nakanama, krunicu, i Časoslov te klanjanje pred Presvetim. Osjetili smo milosno djelovanje i blagodati naše vjere ali i ovakvog zajedništva sestara u provincijalnoj kući samostanu sv. Ane i nas članova PMI - a sa splitskog Pojišana. Naš zajednički dan je svaki prvi u mjesecu, pa kada nismo zajedno u duhu smo svatko na svom mjestu kroz molitvu povezani. Neke skupine zbog velike udaljenosti ne mogu ostvariti ovakav susret, ali vjerujemo da su u duhu blizu i ponekad elektronskim „posjetima“.

Zahvalni smo našoj voditeljici s. Dolores kao i svim časnim sestrama, posebno s. Eduardi, koje su nam pokazale radost što smo među njima. Također su nam nahranile i tijelo nakon ovih duhovnih blagodati sa Isusom u kapeli. Zaista smo od svake pojedine doživjeli istinsko radovanje što smo zajedno te jedni druge obogaćujemo. Sve izgleda jednostavno ali u tome jest veličina svake jednostavnosti.

Dragi svi naši PMI - a, molimo se iskreno i velikom vjerom za nova duhovna zvanja, jer što bi mi i Crkva bez naših časnih sestara!?

Anamarija Durdov - animatorica PMI, Pojišan - Split

NAGRADNI IZLET NAJUSPJEŠNIJIH EKIPA VJERONAUČNE OLIMPIJADE

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije pod vodstvom predstojnika katehetskog ureda mr. don Josipa Periša organizirao je nagradni jednodnevni izlet u Dubrovnik za najuspješnije ekipe iz osnovnih i srednjih škola. Iz naše Provincije bila je s. Dolores sa svojom ekipom iz Druge jezične gimnazije - Split.

Po cjelokupnom sadržaju i programu možemo reći da je taj dan bio kao hodočašće. Sve ekipe prošle su više razina natjecanja pokazujući znanje ovogodišnje teme vjeronaučne olimpijade: školsko, međuškolsko i županijsko, odnosno nadbiskupijsko natjecanje.

Dakle, dana 12. ožujka posjetili su Olimpijci najljepši biser na južnom Jadranu grad Dubrovnik. Dan nam je bio poklonjen i s neba je sjalo sunce. Počeli smo šetnjom dubrovačkim zidinama koje su nam pričale mnoge povijesne priče, zatim Stradun, franjevačku i dominikansku crkvu sa svim sadržajima vjere i kulture pod stručnim vodstvom gđe Ivane Marić.

Posebni radosni trenutak bio nam je susret sa dubrovačkim biskupom mons. Matom Uzinićem i katedralnim župnikom don Stankom Lasićem. Oni su nam sve sa srcem pripremili za našu duhovnu i tjelesnu okrepu. Sv. Misu smo slavili u crkvi sv. Vlaha a predslavio je mr. don Josip Periš uz prigodnu propovijed. Na kraju smo svi pristupili grličanju, jer u ovoj crkvi bude kroz cijelu godinu, što je mlađima bilo i posebno drago. Dragocjena nam je bila i mogućnost proći kroz SVETA VRATA MILOSRĐA u dubrovačkoj katedrali pa smo s posebnom pobožnošću iskoristili dar Crkve.

Iako je recimo izlet, sve je odisalo kao jedan jak i dubok duhovno - kulturni hod, ne samo tlom grada nego i vlastitom nutrinom. Nadamo se da nas je sve kako djecu, mlade, tako i mentore i članove povjerenstva cijeli sadržaj dana motivirao ostati i dalje nepokolebljiv uz Isusa koji jedini daje smisao životu i svemu što jesmo.

Željeli smo posjetiti bar na kratko naše sestre u Dubrovniku ali nam to nije uspjelo zbog prebogatog programa koji je ispunio sve vrijeme. Našu zajednicu sestra smo spomenuli u molitvi jer Prijatelji MI Druge gimnazije - Split i dubrovačka naša zajednica sestara, zajedno su u molitvenom lancu Provincije.

Ispunjeni raznim blagodatima radosno smo u predvečerje krenuli prema Splitu diveći se ljepoti božjim i ljudskim djelima.

s. Dolores Brkić

CVJETNICA S PAPOM FRANJOM U GODINI MILOSRĐA

Mladi Druge gimnazije Split već 23. put u nizu hodočaste u Rim i Vatikan za Cvjetnicu što im je i ujedno studijsko putovanje po školskom kurikulumu. Ove godine bila je posebna milost u Svetoj godini milosrđa.

Naš boravak ove godine u Rimu i Vatikanu bio je od 17. do 24. ožujka 2016. godine. Voditeljica i školska organizatorica je vjeroučiteljica prof. s. Dolores Brkić koja je ove godine vodila 52 mladih. Tijekom putovanja posjetili smo još Napulj, Montecassino, Asissi, San Gabriele, Orvieto i Loreto te imali priliku, uz Rimske bazilike proći kroz jedanaest Svetih vrata.

U samom Rimu imali smo kao i uvijek razrađeni program studijskog putovanja: Vatikanske muzeje, 4 Bazilike, Forum, Papinski zavod sv. Jeronima, Koloseum, Katakombe, Panteon, EUR, Trgove i fontane... a nas je najviše dojmila procesija i sv. Misa na Trgu sv. Petra koju je predslavio papa Franjo na Cvjetnicu. Njegove jednostavne riječi ali one iz njegova Očinskog srca duboke vjere bile su nam poticajne i ohrabrujuće. Naglasio je kako je Isus Vrata i On je sam ta Katedrala; On je naše Milosrđe i spasenje. Zaista blago nama, ali mi mladi često to gubimo iz vida.

Na koncu sv. Mise Papa je prošao sa papamobilom kroz cijeli Trg. Mi smo bili u prvom redu pa smo imali milost da više puta budemo u njegovoj neposrednoj blizini te nam udjeli svoj blagoslov.

Nekoliko mladih i s. Dolores podijelilo je svoja iskustva i doživljaje sa slušateljstvom Radio Vatikana. Bili smo smješteni u Hrvatskom domu bl. Ivan Merz gdje smo se osjećali kao u vlastitoj obitelji što nam je pridonijelo ugodnom druženju. Kad smo putovali za Napulj i Montecassino pridružile su nam se još dvije sestre Služavke malog Isusa, Ružica i Zorka koje su nam bile kao i naša vjeroučiteljica.

Zahvalni Bogu za ove posebne milosti u Jubileju milosrđa i svim kulturnim sadržajima koje smo vidjeli, posebno hvala našim roditeljima, našim podupirateljima, a posebno s. Dolores koja uloži puno truda u realizaciju. U našoj grupi hodočasnika, bili smo i mi PMI - a iz Druge gimnazije - Split.

Vjerujemo da ćemo osjetiti mi i svi naši bližnji plodove ovog putovanja.

Petra Udiljak, PMI

PROSLAVA PATRONA DRUŠTVA PMI U ŽUPI KATUNI - KREŠEVO

Blagdan Navještenja Gospodinova ove smo godine u našoj župi proslavili s velikom radošću. Duhovno smo se pripremale molitvom i svetim misama i zahvalile Gospodinu na svemu što smo protekle godine radile Njemu na slavu.

Ono što je dalo posebnu ljepotu ovom slavlju, bio je obred pristupanja u pripravnništvo Društva Prijatelja Maloga Isusa naših šest pripravnica. Na poziv sestre Danke otvorenog su se srca i glasno odazvale: Evo me! Prigodnim riječima izrazile su svoju želju o nasljedovanju Isusa Krista onako kako je to činio i sluga Božji Josip Stadler i zahvalile na ovoj milosti.

Nakon svete mise i blagoslova, naš župnik don Mijo Grozdanić, sve vjernike u ime Prijatelja Malog Isusa pozvao je na okupljanje oko obiteljskog stola na skromnu zakusku koju su za ovaj predivan dan pripremile drage Prijateljice.

Marina Rubić, PMI Katuni - Kreševo

BLAGOVIJEST U ŽUPI KRILO-JESENICE

Na svetkovinu Blagovijesti Društvo Prijatelja Maloga Isusa slavi svog Nebeskog zaštitnika za koji se u svim skupinama pripremaju trodnevnicom. Ove godina bila je posebna priprema jer je Godina milosrđa te su željeli na više načina pokazati svoje konkretno milosrđe noseći tako blagu vijest Evanđelja svojim bližnjima.

Na sam dan liturgijske svetkovine 4. travnja 2016. proslavljeno je Naviještenje Gospodinovo ili Blagovijest u našoj župi na poseban način. Svetu Misu i Euharistijsko klanjanje slavio je naš župnik don Tomislav Bašić u crkvi sv. Nikole na Krilu - Jesenice. Tijekom klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom molile smo kronicu Djeteta Isusa i kronicu Milosrđa Božjega te smo započele veliku devetnicu u čast Maloga Isusa za Božić. Ovaj veliki blagdan nakon svete Mise, proslavile smo i u samostanu uz ugodno druženje sa našim sestrama Služavkama Maloga Isusa i PMI. Za ovaj dan dobili smo čestitku od Vrhovne uprave Društva i naše provincijske pročelnice.

Ivana Garac, PMI Krilo - Jesenice

U POHODE "MALOM" SVECU VELIKIH ČUDA

Veliki milosni dar i događaj dogodio se u našem hrvatskom narodu, pohodio nas je naš sv. Leopold Bogdan Mandić. Jedinstveni i čudesni tjedan u Hrvatskoj od 13. do 18. travnja 2016.godine. Vjerni puk pohrlio je u Zagreb gdje nas je čekao svojom svetošću i milostima zaštitnik Godine milosrđa. Papa Franjo stavio nam ga je kao uzor u poniznosti, milosrđu, praštanju i ljubavi prema drugima i drugačijima.

U organizaciji župe Gospe od Pojišana u Splitu, koju vode Leopoldova braća kapucini, krenula su tri autobusa župljana na dvodnevno hodočašće 15. - 16. travnja u Zagreb. Voditeljica u jednom autobusu bila je sestra Dolores. Iz ove župe hodočastili su svi članovi Društva PMI - a i podupiratelji. Od sestara bila je s. Leona. Došavši u Zagreb, pošli smo u katedralu, prošli kroz vrata milosrđa, te se pomolili našem blaženiku Alojziju Stepincu. Ujedno smo posjetili katedralnu riznicu i Stepinčev muzej. Po geslu velikog Stepinca „U Tebe se Gospodine uzdam“ i Leopoldove misli „Imajte vjeru, Bog je lijek i liječnik“ ,naš hod je bio lagan i osnažen milostima i snagom. Poslijepodne stigli smo vođeni Božjom rukom pred svetište sv. Leopolda u zagrebačkoj Dubravi. Prolazeći kroz vrata milosrđa, molitvom pred relikvijama sv. Leopolda, osjetili smo snagu milosti njegovog zagovora. Bog nam je podario dar sudjelovati na dvije sv. Mise a jednu je predslavio biskup mons. Mate Uzinić. Cijelu večer bili smo sudionici meditacija te zadivljeni velikom vjerom rijeke hodočasnika. Gledajući strpljivost i žar vjere koji smo primjećivali često smo po-

navljali: „Blago nama koji vjerujemo. Vjera je čudo, sačuvaj nam Bože dar vjere.“ Budući da smo bili smješteni u neposrednoj blizini svetišta, slijedećeg jutra došli smo rano ponovno moliti za razne osobne nakane, naše obitelji, naroda, Družbe, Provincije, dobročinitelja, PMI - a, te za bolesnike, mlade... Slijedila je sv. Misa, a pjevao je zbor Gospe od Pojišana. Tada sam 40 minuta dobila veliku milost što sam u ime redovnica bila čuvarica kod tijela sv. Leopolda. Budući da sam bila uz svečevu glavu, svih sam preporučila njegovu zagovoru, kao i duhovna zvanja upravo pred nedjelju Dobrog Pastira. U sebi sam šaptala: „Jesi li me sve čuo, sv. Leopold?“ Daljnje naše hodočašće nastavili smo Majci Kraljici Hrvata u Mariji Bistrici. Prošavši kroz vrata milosrđa slavili smo u 11 sati sv. Misu zajedno sa hodočasnici- ma iz Herceg Novog, rodnog mjesta sv. Leopolda. Predslavitelj je bio kapucin fra Miljenko Vrabec, župnik iz Splita. Tu smo molili Marijin zagovor i hodali stopama blaženog Alojzija Stepinca i sv. Ivana Pavla II. koji je u ovom svetištu proglasio našeg blaženika. Veličanstveno je bilo gledati hodočasnike kako su dubokom vjerom molili križni put, prebirući vlastite Kalvarije i snažili ih na Isusovu križu. Nakon zajedničkog ručka krenuli smo u Krašić nadahnuti se ponovo kod našeg bl. Stepinca, te molili za njegovo skoro proglašenje svetim. Meditacije, krunice, svjedočenja u autobusu, snaga radosti, izdržljivosti, zajedništva, plod su svih milosti koje smo doživjeli zagovorom naših velikana vjere koji nas s Majkom Marijom vode k Isusu. Rijeke hodočasnika koje smo susretali na odmorištima vraćajući se u Split, svi su zračili radošću i obnovljenom snagom. Kod sv. Leopolda i bl. Alojzija Stepinca sreli smo dosta naših sestara počevši od Boke Kotorske, Dubrovnika, Metkovića, dalje preko Splita, te nekoliko iz Zagrebačke i Sarajevske provincije. Bilo je među hodočasnici- ma sa svojim župama i članova PMI - a. Sv. Leopold imao je razne patnje u svom životu, ali je uvijek molio Isusa ovo: „Isuse, samo mi daj milost da mogu ispovijedati i biti oruđe Tvog milosrđa.“ Koje li vjere! Sv. Leopold, zagovaraj nas da budemo odraz Milosrdnog Isusova lica našim bližnjima i svim potrebnima kroz Stadlerovo geslo: „Imaj srce...“

s. Dolores Brkić

HODOČAŠĆE PRIJATELJU SVIH LJUDI

Veliki događaj za naš hrvatski narod ali i poseban za našu župu Dugopolje bio je 16. travnja 2016. godine. Naši župljani i Prijatelji Maloga Isusa krenuli su u Zagreb našem drugom Hrvatskom svecu sv. Leopoldu predvođeni animatoricom Ljubicom Caktaš.

Iako je put bio naporan nismo osjećali umor jer smo dobivali toliku snagu od našega svetca. Slušajući o njegovim krepostima blisko smo ga povezivali sa slugom Božjim Josipom Stadlerom u razboritosti, poniznosti i srcem za bližnje. Ohrabrivalo nas je i veliko mnoštvo vjernika koji su došli tražiti snagu i blagoslov u ovoj Godini

milosrđa. Drago nam je bilo sresti i naše članove PMI - a iz drugih župa i skupina među kojima je bila i pročelnica s. Dolores. Radovali smo se da je bilo dosta redovnica te smo također molili za nova duhovna zvanja koja su danas itekako potrebna u svijetu.

Dragi naš sv. Leopolde pomози nam svojim zagovorom kod Isusa da budemo u svom životu uvijek odraz Božjeg milosrđa prema bližnjima kao pravi Prijatelji Maloga Isusa. Obnovi našu Župu u vjeri i podari nam bar koje duhovno zvanje.

PMI-a Dugopolje

PROSLAVA SV. DUJE ZAŠTITNIKA GRADA SPLITA I NADBISKUPIJE

Grad Split i Splitsko-makarska nadbiskupija 7. svibnja o.g. svečano su proslavili svog zaštitnika sv. Dujma mučenika. Blagdanu je prethodila svečana devetnica u kojoj su hodočastili vjernici iz svih dekanata u ovoj Godini milosrđa. Proslavi grada organizirale su se i brojne kulturne manifestacije i događanja. U sklopu sve-

čanosti uz svetkovinu sv. Dujma tradicionalno već 41. put u Dioklecijanovim podrumima je i međunarodna izložba cvijeća, ovu godine pod motom „Cvit za Split“.

Kad se kaže sv. Dujme, odmah su nam asocijacije uz njegov snažni primjer vjere, tradicionalna svečana procesija, koja ide od Dujmove katedrale preko rive gdje se slavi svečano misno slavlje. Animiranje kroz procesiju snažnim, nadahnutim i aktualnim tekstovima vodi dr. don Ante Mateljan što doprinosi bogatstvu duhovnog doživljaja splitske Sudamje.

Kao i svih dosadašnjih, tako i ove godine sudjelovale su u procesiji naše sestre predvođene provincijalkom s. Anemarie Radan, sestre novakinje sa magistrinom s. Marinom Mužinić.

Naši vanjski suradnici, članovi Društva PMI - a ovu godinu prvi put su protokolarno sudjelovali u Procesiji sa svojom zastavom zajedno sa pročelnicom s. Dolores Brkić. Naš aktivni član PMI - a prof. Ivan Bošnjak pjevao je molitvu vjernika (Bože daj mir jedinstvo) i neke solističke dionice u misnom pjevanju. U procesiji idu biskupi, svećenici, redovnice, nositelji vlasti grada i vlade, branitelji, alkari, predstavnici ustanova, Udruge i Društva sa svojim zastavama jasno i sav puk Božji.

Misno slavlje uz domaćina msgr. Marina Barišića, slavili su brojni hrvatski nadbiskupi i biskupi a predslavio i propovijedao je vojni ordinarij mons.

Jure Bogdan, te nekoliko provincijala i brojni svećenici.

Pozdravnu riječ uputio je msgr. Marin Barišić te između ostalog kazao zamolivši sv. Dujma da nam otvori horizonte milosrdne ljubavi prema svojim bližnjima a potrebni su Božjeg milosrđa.

Msgr. Jure Bogdan usporedio je vjeru, svjedočanstvo i progon onog vremena i danas te jasno i odlučno kazao: „Društvo i narod kojemu je Isusovo Evanđelje temelj, uporište osobnog i javnog života i djelovanja, ima sigurnu sadašnjost i budućnost“. Zatim je svih pozvao na vjeru i hrabrost koju je imao i neustrašivo svjedočio sv. Duje, bl. Alojzije Stepinac i niz drugih hrvatskih mučenika te tako ne poklekne pred idolima današnjice.

Ljepoti i svečanosti slavlja pridonio je mješoviti katedralni zbor i župe Gospe od Zdravlja iz Splita, kojim je ravnao don Šime Marović uz pratnju „Bass kvinteta“ i orguljsku pratnju s. Mirte Š. Mačina.

Nizale su se manifestacije, izložbe, misna slavlja, propovijedi... dao Bog po zagovoru sv. Dujma mučenika u ovoj Godini milosrđa budemo prepoznati svjedoci Božje dobrote, ljubavi i milosrđa. Poslati će nam Bog tada nove mlade snage.

s. Dolores Brkić

PROSLAVA GOSPE FATIMSKE U ŠESTANOVCU

Prekrasan sunčan dan izmolila je draga Gospa Fatimska da svečano proslavimo njezin blagdan u Samostanu Služavki Maloga Isusa u Šestanovcu. Ove godine taj 13. svibnja obilježen je na poseban način jer su naše sestre s nama punih pedeset godina.

Proslavu smo započeli trodnevnicom koju su predslavljali župnici iz okolnih župa: Katuni - Kreševo, Zadvarje i Žeževica. Sa župnicima su gostovali i njihovi župni zborovi koji su svojim pjevanjem uljepšali duhovni program. Sestra Danka i sestra Branimira, uz pomoć svojih dobročinitelja i Prijatelja Maloga Isusa, svake su večeri nakon svete mise priređivale skromna druženja s vjerni-

cima i gostima. Svi okupljeni iz različitih župa bili su oduševljeni što su imali priliku zajedno moliti i družiti se, te su od srca zahvalni našim časnim sestrama što ih prate i povezuju.

Na sam blagdan, koji je ujedno i Dan Općine Šestanovac, okupilo se mnoštvo vjernika na svetoj misi u dvorištu Samostana. Slavlje je započelo procesijom s Gospinim kipom kojeg su nosile naše djevojke. Svetu Misu predvodio je don Špiro Čikeš uz još tridesetak svećenika, a svojim govorom pozdravila nas je provincijalna glavarica sestra Anemarie Radan. Posebno drage gošće bile su časne sestre koje su dio svog redovničkog života provele i u samostanu u Šestanovcu. Za uspomenu na pedeset godina od osnivanja samostana u Šestanovcu, Prijatelji Maloga Isusa, nadahnuti predivnim ružama u dvorištu samostana, priredili su dar za sve sudionike. Bile su to papirnate ruže s posvetom i pjesmom:

„Marijo, svibnja kraljice, ti majko rajskog slavlja, pred sliku tvoju ružice na pozdrav svibanj stavlja.“

Proslava je završila večernjom svetom misom i blagoslovom djece. Čestitamo našim sestrama što su dio naših života i u lijepim i tužnim trenucima već pola stoljeća! Neka nas sve prati zagovor Gospe Fatimske!

Marina Rubić i Anđelka Čizmić, PMI

DUGOPOLJSKI ČLANOVI PRIJATELJA NA GODIŠNJEM SUSRETU

Dugopoljski članovi Društva PMI - a radosno su čekali godišnji susret na kojem su aktivno sudjelovali u župi Katuni - Kreševo 28. svibnja 2016. Tema susreta nas je privlačila „Blago milosrdnima“ kao i susret sa ostalim članovima, te izmjena iskustava. Svake godine tako i ove dobijemo jednu duhovnu snagu sadržajem dana kojeg detaljno osmisli naša pročelnica s. Dolores. Također budemo motivirani velikim zajedništvom svih skupina koje sudjeluju tog dana. Imale smo lijepo iskustvo pri organizaciji kada smo mi u Dugopolju bili domaćini. Sve nas to veseli i potiče na jedno humanitarno - molitveno djelovanje i služenje Malom Isusu. Vjerujemo da nas Isus neće „zaboraviti“ u našim potrebama. Molimo Malog Isusa po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera da potakne srca i ostalih župljana da nam se priključe kroz ovaj, rekla bih zauzetiji rad za Boga, kroz različite aktivnosti pomaganja bližnjima. Jedna od nakana naših molitvenih susreta jest i molitva za duhovna zvanja u Crkvi i Družbi Malog Isusa. Mi još posebno preporučimo da Bog pozove nekoga u duhovni poziv iz našeg Dugopolja. Što bi mi vjernici da nema svećenika i časnih sestara? Kako je lijepo čuti prekrasno pjevanje preko Mise, imati uređenu crkvu, pouku vjeronauka i mnogo toga što rade naše marljive sestre Služavke Maloga Isusa. Mi PMI - a smo njihovi suradnici u Duhu Utemeljitelja Družbe i kroz njegovo geslo „Imaj srce“ želimo biti jedno osvježenje u našoj župi.

Ojačati se u Bogu krenule smo pune očekivanja u sunčano svibanjsko jutro s našom s. Eudoksijom u Katune Majci Mariji Posrednici svih milosti. Nismo požalile jer sv. Misa i nadahnuta propovijed župnika don Mije nas je potaknula biti još djelo-

tvornije u našem radu. Posebno smo dobile snagu na poslijepodnevnom klanjanju i cijeloj radosno - duhovnoj atmosferi. To može samo duh Božji, sabrati nas različite a tu smo kao jedan. Zahvalni smo svima koji su nam priredili ovo lijepo iskustvo , zajedništvo , druženje a rekla bih i divljenje. Sve skupine tako i mi Dugopoljke smo priredile za prikazni dar pomoć za jednu potrebnu obitelj, košaru za potrebne te sudjelovale u projektu „Srce za djecu Hrvatske.“

I na povratku po preporuci pročelnice išli smo u svetišta na Vrata Milosrđa. Mi iz Dugopolja posjetili smo Svetište Čudotvorne Gospe Sinjske te sreli i još neke druge naše skupine.

Cijelim putem nije izostala kako molitva, tako i pjesma, šala, ali i planovi... I u prekrasno ispunjenom danu dobile smo puno milosti, i u predvečerje stigle u Dugopolje

Ljubica Caktaš, animatorica - PMI

GODIŠNJI SUSRET PMI U KATUNIMA - KREŠEVO

Kao i prethodnih godina i ove godine smo željno iščekivali naš godišnji susret, a budući da je ove godine bio u našem susjedstvu, jednim dijelom smo se osjećali kao da smo i mi domaćini. Jako nam je drago što se je nas PMI skupilo dosta te što

su nas domaćini primili jako srdačno. Zahvaljujemo Bogu što nam je podario lijepo vrijeme te što smo se odmah u dolasku napunili pozitivnim i radosnim ozračjem koje se je cijeli dan sve više i više širilo i odražavalo. Nakon cijelog susreta svi smo bili oduševljeni te ispunjeni Božjim milostima dobili smo dodatnu snagu da nastavimo biti PMI svaki dan i u svakom trenutku.

Jure Maglić, PMI Cista Velika

SARAJEVSKA PROVINCIJA

JOSIP STADLER - DRAGOCJENI PUTOKAZ U GODINI MILOSRĐA PROSLAVLJEN 173. DAN ROĐENJA I KRŠTENJA SLUGE BOŽJEGA

Pod geslom „Milosrdan kao Otac - sluga Božji Josip Stadler“ proslavljen je u nedjelju, 24. siječnja u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavanskom Brodu spomen rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, koji je rođen i kršten na taj dan 1843. godine u tada jedinjoj, danas središnjoj brodskoj župnoj crkvi.

Svečano euharistijsko slavlje uz domaćega župnika i dekana Ivana Lenića, generalnoga vikara Đakovačko - osječke nadbiskupije mons. Ivana Ćurića, te postulatora Stadlerove kauze mons. dr. Pavu Jurišića i druge svećenike predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Uz veći broj vjernika, među kojima redovnice domaće župe i grada, na misnom slavlju bile su prisutne Stadlerove duhovne kćeri - Služavki Maloga Isusa iz Zagrebačke, Sarajevske i Splitske provincije predvođene vrhovnom poglavaricom s. M Radoslavom Radek. Kao hodočasnici su sa sestrama iz Voćina došli djeca i mladi - Prijatelji Maloga Isusa i drugi vjernici, te skupina vjernika iz nekoliko župa Vrhbosanske nadbiskupije i drugi.

U pozdravnoj riječi župnik Lenić je iznio razloge posebnosti toga dana i napose Josipa Stadlera, te naglasio: „Uistinu, sluga Božji Josip bijaše „milosrdan poput Oca“, što je poziv ove Svete godine milosrđa svima nama. Njegovo življenje milosrđa, njegova tjelesna i duhovna djela milosrđa ostadoše baštinom svima nama; ostadoše nadahnućem da bi - usuđujem se reći - uz svijetle orijentire u ovoj jubilejskoj godini i uopće življenju milosrđa on svima nama, svojim sunarodnjacima, mogao i trebao biti osobitim uzorom, te pomoćnikom pred Prijestoljem milosti, pred nebeskim Ocem“. Uz dobrodošlicu svima, napose je uputio čestitke kardinalu Puljiću za njegov „srebrni“ biskupski jubilej i nedavni imendan, a predstavnici župljana su predali prigodne darove.

U svojoj nadahnutoj homiliji kardinal Puljić je naglasio kako se sluga Božji Josip Stadler nadahnjivao na Riječi Božjoj, čiji je plod u nama uvijek radost. Ukazao je na važnost i ljepotu krštenja po kojem - pridruženi Kristu - postajemo djeca Božja, potičući vjernike - napose djecu - da saznaju dan svoga krštenja, koji bi za svakoga trebao biti svetim danom

u životu. Ocrtavajući, nadalje, Stadlerov život izdvojio je također njegovu osobitu brigu za malene, siromašne, napuštene, starije i bolesne upozoravajući kako je socijalne dimenzije u današnjem društvu sve manje. Na kraju je ustvrdio kako častiti slugu Božjega Josipa na njegov rođendan i krsni dan znači nadahnuti se za poštivanje života, naspram današnje kulture u kojoj se život malo vrednuje, te se u ovo mirno doba ubija toliko nerođene djece pod izlikama slobode i demokracije. Također je istaknuo kako je vrijedno cijeniti u sebi krsnu milost: „U ovoj Godini milosrđa šansa nam je shvatiti da smo voljena bića, da nas Bog voli, te želi da mu dozvolimo da nas voli, da se istinski borimo protiv grijeha i otpokorimo svoje grijeha. Papa Franjo dao nam je Godinu oprost. Zato otvorimo svoja srca Božjem milosrđu da u nama proradi srce za Boga i čovjeka, kako bi osjetili da je ovaj naš život vrijedan, da ga u radosti i Božjoj ljubavi živimo. Neka nam Stadler bude istinsko nadahnuće da i mi shvatimo veličinu suradnje s Bogom; da njegova riječ, koja mijenja čovjekov život, bude izvor naše snage i naše nade u svagdašnjici.“

Slavlje, koje je pjesmom uveličao župni zbor predvođen s. Monikom Zvonarek, okrunjeno je «krsnim ophodom» u župnu crkvu, molitvom za vjernost vlastitom krštenju i potom za Stadlerovo uzdizanje na čast oltara. Nadbiskup Puljić je na kraju pozvao vjernike da „zaposle“ Slugu Božjega pred Gospodinom zagovarajući se u svom življenju, kako bi bili obdareni čudom koje će potvrditi njegovu svetost i pomoći u postupku za proglašenje blaženim. Kako je to bio i dan ministranata domaće župe, jer je Stadler njihov zaštitnik, na misi su sudjelovali i ministranti, kao i lijepi broj djece, napose prvopričesnika.

Euharistijskom slavlju prethodila je pobožnost Božjem milosrđu, a u predvečerje toga dana - u subotu, 23. siječnja - u župnoj i proštenišnoj crkvi Gospe Brze Pomoći upriličena je pjevana Večernja i nakon toga pohod spomeniku Sluge Božjega

u blizini mjesta njegove rodne kuće, gdje su molili za njegovu proslavu u Crkvi, polažući cvijeće i paleći lampione kao svjedočanstvo svjetla koje i danas svijetli iz Stadlerova života i svetosti.

U duhovnoj povezanosti s pastirom Vrhbosanske nadbiskupije vjernici 7 sarajevskih župa i ostalih župa, u kojima djeluju sestre Služavke Maloga Isusa, predvođeni župnicima pridružili su se slavlju u Slavonskom Brodu euharistijskim slavljem i molitvom za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera.

U 18 sati, istoga dana, sarajevska katedrala Presvetoga Srca Isusova u kojoj su pohranjeni zemni ostaci sluge Božjega Stadlera, bila je druga lokacija na kojoj je svečano obilježen spomendan rođenja i krštenja ovoga velikana duha. Stadlerove duhovne kćeri - Služavke Maloga Isusa s vjericima okupljenim na euharistijskom slavlju i molitvi prije svete mise zahvalile su Bogu za njegov život te duhovne i materijalne darove koje od Boga po njemu primismo. (BL/s. KA)

SLUZI BOŽJEM JOSIPU STADLERU ZA ROĐENDAN

Spomen 173. rođendana sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa proslavljen je u nedjelju 24. siječnja u župi Lug - Brankovići kod Žepča. Program su pripremili Prijatelji Malog Isusa predvođeni s. Marinelom Zeko.

Program obilježavanja spomen rođendana započeo je u župnoj crkvi misnim slavljem kojeg je slavio župnik vlč. Franjo Ivandić. Na početku misnog slavlja župnik Franjo u kratkim crtama progovorio je o svetom i požrtvornom životu sluge Božje-

ga. Potom su Prijatelji Malog Isusa kroz slikoviti prikaz izrekli i prikazali krepostan i svet život ovog sluge Božjega.

O njegovom milosrdnom srcu koji nam je ostavio divan primjer i svjedočanstvo života u milosrđu prema bližnjima. Bio je liječnik mnogih duša kako u materijalnom tako i u duhovnom smislu. Taj liječnik zove se ljubav. Sluga Božji Stadler sam je govorio «Liječnik našim dušama, srcu i našem vremenu jest ljubav, koja je dragulj. Tko ne ljubi taj i ne čini dobro».

Misno slavlje pjevanjem i sviranjem uzveličao je župni dječji zbor.

Program je završen molitvom za proglašenje blaženim sluge Božjega. Na koncu misnog slavlja prijatelji Malog Isusa podijelili su vjernicima glasnik "Stadler" kako bi se vjernici još više upoznali s likom nadbiskupa Stadlera.

s. Marinela Zeko

"STADLEROVIM STOPAMA U SVETOJ GODINI MILOSRĐA" FORMATIVNI SUSRET SESTARA KATEHISTICA I ANIMATORA PMI

U subotu, 6. veljače 2016. u Kući Navještenja u Gromiljaku održan je susret sestara katehistica Služavki Malog Isusa i animatora Prijatelja Malog Isusa (PMI) iz Voćina, Neuma, Prozora, Viteza, Lug Brankovića i Gromiljaka pod geslom "Stadlerovim stopama u Godini milosrđa" koji je organizirala u suradnji s provincijskom upravom s. Marina Perić, pročelnica PMI.

Nakon okupljanja i srdačne dobrodošlice koju su sestre na čelu sa s. Admiratom Lučić, provincijskom glavaricom, uputile svakom ponaosob, uslijedilo je upoznavanje. No, to nisu bila samo upoznavanja riječima nego i srcem, jer u svakome su pronašli nešto lijepo i shvatili da smo svi mi ljudi isti po tome što svi imamo svoj

životni križ kojeg moramo nositi i ići Kristovim putem za kojeg smo sigurni da je pravi i nepogrešivi izbor.

Nakon upoznavanja uslijedila je zajednička molitva pape Franje za Godinu milosrđa.

S. Marina je započela predavanje upoznavajući okupljene sa Svetom godinom milosrđa rekavši: "Lice Očeva milosrđa, jest Isus Krist - ističe papa Franjo u buli kojom je otvorio Jubilejsku godinu milosrđa. Godina milosrđa poziva nas da i mi budemo poput Krista, da ugledajući se u njegovo milosrdno lice i sami poprimimo milosrdno lice, da se naučimo milosrđu po kojem postajemo ne samo jedno s Bogom, nego po kojem čuvamo svoju ljudskost." Potom je nastavila govoriti o izazovima današnjeg vremena koji su veliki za sve ljude, osobito za nas vjernike i Bogu posvećene osobe. Istakla je: „Mijenjaju se okolnosti, prilike situacije, mjesta života, boravka, rada itd.. Ali ipak čovjek „ostaje“ čovjek, odnosno pozvan je da postane čovjek, još više vjernik, kršćanin, dijete Božje, brat - sestra svima,“ te naglasila da nas u vremenu velikih i naglih promjena papa poziva da živimo radost Evanđelja te u svijetu budemo znakovi Božje nazočnosti i blizine, kako bi i ljudi našega vremena po nama upoznali Božju milosrdnu ljubav koja se očitovala u Kristu Isusu. A kako, na koji način? Jedino vraćajući se „starom izvoru“ koji uvijek daje novu vodu, tj. Bogu, izvoru života. Bogu koji je ljubav, Bogu koji se nikada ne mijenja, Bogu koji uvijek vjeran ostaje unatoč našoj nevjeri. Bogu koji je uvijek prisutan u Riječi i lomljenju kruha tj. u sv. euharistiji, po sakramentima. Samo ona promjena koja se zasniva na vraćanju na izvore kršćanskog života, na Evanđelje, jedino je ta promjena ona prava i istinita. Samo ćemo na takav način radikalnije živjeti vjeru u svakidašnjici i bit ćemo sposobni gledati i živjeti život očima vjere i to svjedočiti

drugima po uzoru na našeg prvog vrhbosanskog nadbiskupa sl. B. Josipa Stadlera. S. Marina je završila predavanje izrazivši želju da svi osjetimo Isusovu blizinu te da u malom Isusu nalazimo snagu za hrabro koračanje životnim putem.

Nakon uvodnog predavanja uslijedio je rad u grupama u kojima su se međusobno još bolje upoznali, osvjedočili svoju vjeru, izmijenili razna mišljenja i sve to zabilježili. Svaka grupa je zajedničkim radom dala odgovore na postavljena pitanja, a time aktualizirala potrebu molitve i rada čineći djela milosrđa. Rad u grupama je doveo do spoznaje da treba otvoriti oči, uši, srce i ruke, vidjeti, osjetiti i pomoći svakomu kome pomoć treba i puno znači. Bolesnici, stariji, napušteni i osamljeni neće ostati sami i neprimijećeni. Stoga djelovanje treba uprisutniti Maloga Isusa koji će se neprestano drugima očitovati kroz našu radost služenja najpotrebnijim.

Sestre katehisticke su sa s. Admiratom održale svoj sastanak i izabrale datum i mjesto ovogodišnjeg susreta PMI koji će naknadno biti objavljen.

Domaćini sestre Služavke Maloga Isusa ugostile su sudionike hranom, pićem i osmjehom, a dušu su nahranili na Euharistijskom slavlju u kapelici u Kući Navještenja. Sveta Misa je bila zahvalnica za dobročinitelje, a nadahnuta propovijed fra Franje Radmana probudila je osjećaj zahvalnosti i izvukla ga iz dubina srca na lica koja su podizala oči k nebu i tiho progovarala Hvala Ti milosrdni Oče. Ohrabreni Božjom riječju krenuli smo Stadlerovim stopama kroz Godinu milosrđa.

Barbara J. i Pava K.

“KORIZMA - PUT ODABIRA” DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE I SIMPATIZERE PMI

U Kući Navještenja na Gromiljaku u petak 26. veljače 2016. god.s. Marina Perić održala je susret za mlade župe Gromiljak.

Tema susreta "Korizma - put odabira" mladima je posvijestila ljepotu kršćanskog življenja u vrijeme pripreve za dolazak Uskrsa. U kratkom uvodu s. Marina je naglasila da u vrijeme korizme mi odabiremo svoj put k Bogu. Na razne načine približavamo mu se, neki to čine kroz molitvu, odricanje ili pak post, ali svi ti načini našeg približavanja Bogu naš su izbor, put odabira.

Nakon uvodnog izlaganja Dragana Topić, volonter sestara SMI i studentica teologije KBF u Sarajevu, mladima je predstavila evanđeosko čitanje treće korizmene nedjelje koje nas poziva na obraćenje. U prisposobi o "Neplodnoj smokvi" Bog nam šalje poziv na obraćenje, daje nam novu priliku i obećava nam da nas u tome trenutku neće ostaviti same, poziva nas da urodimo plodom.

Naposlijetku mladi su svoje mišljenje iznijeli kroz rad u grupama. Svaka grupa je dobila tekst od proteklih korizmenih nedjelja te na osnovu toga teksta odgovorili na postavljena pitanja. Za kraj samoga susreta s. Marina je, kao molitveno - meditativni završetak, prikazala prezentaciju "Put križa" te smo otpjevali pjesmu "Hvala ti Kriste".

D.T.

„ISUS KOJI NAS POTIČE NA POMIRENJE“ DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE I SIMPATIZERE PMI

U Kući Navještenja na Gromiljaku u subotu, 19.ožujka 2016.god. s. Marina Perić održala je susret za mlade župe Gromiljak.

Tema susreta „Isus koji nas potiče na pomirenje“ mladima je posvjestila ljepotu kršćanskog življenja putem pomirenja i opraštanja.

Istakla je tri dimenzije pomirenja te pozvala da se pomirimo sa sobom, s bližnjima i s Bogom koji nas neizmjerljivo ljubi i strpljivo čeka da se vratimo Bogu koji je pravi put, Njemu koji je istinska sreća i ljubav. Govoreći o opraštanju citirala je biblijski tekst iz evanđelja: „Tada pristupi k njemu Petar i reče: „Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svome ako se ogriješi o mene? Do sedam puta? Kaže mu Isus: „ Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam“ (Mt 18, 21 - 22)., naglasivši time važnost oprosta jer nas oprostjenje oslobađa za ljubav, za daljnji hod prema Bogu i bližnjemu te oslobađa nas ljutnje i ogorčenosti jer samo na takav način može se iskusiti istinska sreća susreta Boga i čovjeka.

Za kraj samoga susreta s. Marina je, kao molitveno - meditativni završetak, pročitala priču koja prikazuje dobrog stolara koji gradi mostove a ne zidove te pozvala da i mi budemo graditelji mostova i bolje budućnosti.

M.P.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ NEUMA HODOČASTILI NA STADLEROV GROB

Na Stadlerov dan, 8. ožujka 2016. godine, Prijatelji Maloga Isusa iz Neuma hodočastili su u katedralu Srca Isusova u Sarajevu.

U 17.15 sati okupljeni s drugim hodočasnici ispred katedrale Srca Isusova prošli su u procesiji kroz Sveta vrata i molili potpuni oprost za sebe ili svoje pokojne

a potom su zajedno sa sestrama Služavkama Maloga Isusa, svećenicima, redovnicima i redovnicama, bogoslovima vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, i sarajevskim vjernicima proslavili spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa, slugu Božjega dr. Josipa sudjelovali na prigodnoj molitvi i sv. Misi. (PMI)

PROSLAVLJEN PATRON DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA U ŽUPI GROSPE OD ZDRAVLJA U NEUMU

U ponedjeljak, 4. travnja 2016. u župi Gospe od Zdravlja u Neumu proslavljen je blagdan - Naviještenje Gospodinovo ili Blagovijest. Svečano Misno slavlje predvodio župni vikar don Stipe Gale.

Nakon sv. Mise primljeno je dvanaest novih članica u pripravništvo Društva Prijatelja Maloga Isusa pred s. Anđelinom Perić, koje su se od 1. - 3. travnja duhovno pripremali za slavlje blagdana Blagovjesti i patrona Društva PMI.

PROSLAVLJEN PATRON „KUĆE NAVJEŠTENJA“ U GROMILJAKU I PATRON DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Sestre Služavke Maloga Isusa u kući „Kući Naviještenja“ u Gromiljaku proslavile su, 4. travnja 2016. zaštitnika svojega samostana - Naviještenje Gospodinovo ili Blagovijest. Svečano Misno slavlje predvodio je mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Osim domaće šestočlane sestarske zajednice, na Euharistijskom slavlju sudjelovale su i sestre iz samostana u Vitezu i Sarajevu na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić, kao i vjernici župe i Prijatelji Maloga Isusa.

U svojoj propovijedi mons. Ivo progovorio je o Božjoj blizini izraelskom narodu, ali i o „tvrdoći šije“ tj. neposlušnosti izabranog naroda. Dodao je da se Bog, u svojoj božanskoj ljubavi, udomio u svom narodu unatoč tvrdoći srca toga istog naroda. Istaknuo je da je upravo Blagovijest svetkovina kojom slavimo udomljenje Sina Božjega ne samo u izraelskom narodu nego u čovječanstvu uopće jer je postao „nama u svemu jednak osim u grijehu“.

Govoreći o otvorenosti srca Blažene Djevice Marije da čuje i poslušna anđeoski navještaj te u svoje srce i pod svoje srce primi Sina Božjega, mons. Ivo je istaknuo važnost poslušnosti Božjoj riječi i Božjim zapovijedima te spremnosti da se uvijek čini dobro. Istaknuo je da je najvažnije u životu svakog vjernika slušati Božji glas i vršiti volju Božju te, poput Isusa, „proći ovom zemljom čineći dobro“. „Ako i mi bu-

demo slušali Isusa, ići ćemo sigurno putem dobra, putem spasenja“, kazao je mons. Ivo te pozvao da u poslušnosti nasljeđuju Blaženu Djevicu Mariju odgovarajući uvijek poput nje na Božje poticaje: Neka mi bude po tvojoj riječi!

Nakon propovijedi primljeno je troje novih članova u pripravnništvo Društva Prijatelja Maloga Isusa pred s. Marinom Perić, pročelnice povjerenstva DPMI koji su se od 1. do 3. travnja duhovno pripremali za slavlje blagdana Blagovijesti i patrona Društva PMI.

Neka nas zagovara Blažena Djevicu Marija kako bismo bili pozorni slušatelji i vršitelji Božje Riječi!

s. Marina Perić

PMI I MLADI IZ GROMILJAKA HODOČASTILI NA STADLEROV GROB

Proslava Stadlerova 8. travnja 2016. obilježena je u Sarajevskoj prvostolnici molitvom i slavljem svete Mise na kojoj su sudjelovale sestre Služavke Maloga Isusa, djeca iz Stadlerovog dječjeg Egipta, bogoslovska zajednica na čelu s odgojiteljima, te brojni vjernici i štovatelji sluge Božjega Stadlera, među kojima su bili mladi Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka predvođeni sestrama Služavkama Maloga Isusa.

U 17.30 sati sestre su započele meditaciju o tjelesnom djelu milosrđa: Bolesnika pohoditi, koju je na temelju poslanica sluge Božjega J. Stadlera priredila sestra M. Marina Piljić. Svetu misu predslavio je župnik vlč. Marko Majstorović uz suslavlje

mons. Pave Jurišića, postulatora kauze za proglašenje sluga Božjega Josipa Stadlera blaženim, te ostalim svećenicima vrhbosanske nadbiskupije.

Vlč. Majstorović se u prigodnoj propovijedi osvrnuo i na tjelesno djelo milosrđa o kojem su prisutni razmišljali tijekom meditacije te istaknuo kako je danas puno onih koji su bolesni bilo na tijelu bilo na duši. Pohoditi bolesnika znači dati mu utjehu, ohrabrenje, snagu za život i na koncu pomoći mu ozdraviti. Isus je liječio i duhovne i tjelesne bolesti. I danas želi biti liječnik onima koji su u potrebi, ali želi da i mi budemo spremni biti liječnici jedni drugima, biti blizi jedni drugima. Svijetlih primjera i uzora u tome imamo puno u povijesti Crkve. Jedan od tih uzora je svakako i naš Nadbiskup sluga Božji Stadler koji je nastojao živjeti evanđelje i provoditi ga u djelo. Gledajući njega i mi možemo činiti što je do nas i koliko je u našoj moći da budemo jedni drugima utjeha, radost, lijek, kako bi Božje milosrđe doprlo do svih ljudi. Nakon popričesne molitve okupljeni u katedrali izmolili su molitvu za proglašenje sluga Božjega blaženim moleći njegov zagovor i pomoć da budemo apostoli milosrđa u našoj zemlji, župi i zajednici. Neka Mali Isus usliši naše prošnje na slavu svoga Imena.

„MILOSRĐEM DO SAVRŠENE LJUBAVI“

U Kući Navještenja u Gromiljaku se od 8. do 10. travnja 2016. održala duhovna obnova za mlade, osnovnoškolce i srednjoškolce pod motom „Milosrđem do savršene ljubavi“. Na obnovi je sudjelovalo 25 mladih (iz Prisoja, Sarajeva, Viteza i Gromiljaka), a voditelji su bili don Ivan Bebek i s. Marina Perić.

Kroz predavanja mladima se željelo posvjestiti ljepotu Božjeg milosrđa i opra-

štanja, ljubavi i povjerenja. Govoreći o ljubavi, što ljubav jest a što ljubav nije, pokušalo se umijećem malih koraka predstaviti ono bitno za što vrijedi biti i postojati. Stoga kroz negativne priče o ljubavi prema drugima istaklo se da ljubav nije ako se bojimo reći istinu. Nije ljubav ako boli. Nije ljubav ako

izaziva brige, strahove, pohlepu ili bilo koju drugu slabost. Ljubav je konstruktivna sila, a ne destruktivna. U protivnom se ne radi o pravoj ljubavi, već o nečem obmanjujućem. Često se misli da se nešto radi iz ljubavi, ali zapravo se to čini iz ega, straha, posesivnosti, pohlepe, požude ili nečeg takvog. Da bi shvatili što prava ljubav jest, don Ivan je citirao hvalospjev ljubavi 1 Kor. 13, 1 - 13 koji kaže: ljubav je velikodušna, dobrotivna je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se, nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podno si. Ljubav nikad ne prestaje“. Prava ljubav nikad ne umire.

Nakon predavanja uslijedio je rad u grupama gdje su mladi odgovarali na pitanja o ljubavi, prijateljstvu, Božjem milosrđu i opraštanju, kako vide osobni odnos s Isusom te koji je cilj i svrha života. Svaka grupa je svoja razmišljanja predstavila na kreativan način te zaključili da je bitno ne samo znati što ljubav jest nego je svjedočiti i ljubiti poput Krista jer „tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog ostaje u njemu“ 1 Iv 4,17.

U nastavku programa mladi su imali klanjanje pred Presvetim i priliku za sv. ispovijed te sudjelovali u slavju sv. Mise.

Krist nas je ljubio do kraja, stoga idi i ti čini tako!

Željko Garić, PMI

TRODNEVNICA ZA DUHOVNA ZVANJA „DOBRI PASTIR“

U Kući Navještenja na Gromiljaku, od 15. do 17. travnja o.g. održala se trodnevna za duhovna zvanja koju su pripremile s. Danica Bilić i s. Marina Perić.

Prvi dan: bilo je klanjanje u samostanskoj kapelici i molitva za nova duhovna zvanja.

Drugi dan: u popodnevним satima hodočašće u Vitez (Križni put, posjeta starijih i nemoćnih osoba u Domu sv. Josipa te posjeta dječjem vrtiću u centru sv. Rafaela), zatim, u večernjim satima film: sv. Toma i molitva za nova duhovna zvanja.

Treći dan: slijedila je molitva za zvanja i rekreativni dio.

Milosrdni Oče, koji si dao svoga Sina za naše spasenje i trajno nas podupireš darovima svoga Duhom, daj nam žive, gorljive i radosne kršćanske zajednice, koje su izvori bratskoga života i koje kod mladih bude želja da se posvete Tebi i djelu evangelizacije. Podupri te zajednice u njihovu nastojanju da ponude odgovarajuću katehezu zvanja i putove posebnog posvećenja. Udijeli mudrost potrebnu za razlučivanje zvanja, tako da u svemu sja veličina tvoje milosrdne ljubavi. Neka Marija, Isusova Majka i odgojiteljica, zagovara za svaku kršćansku zajednicu, da, postavši plodnom po Duhu Svetom, bude izvor pravih zvanja u službi svetoga Božjeg naroda. (PMI)

„HODITE U LJUBAVI“ (EF 5,2)

U Kući Navještenja na Gromiljaku od 6. do 8. svibnja 2016., sestre Služavke Malog Isusa su organizirale duhovnu obnovu pod nazivom “Hodite u ljubavi” na kojoj su sudjelovali mladi iz Gromiljaka, Kiseljaka, Kreševa, Sarajeva, Viteza te Crne Gore (Ulcinj, Bar, Zupci...). Voditelji duhovne obnove s. Marina Perić, don Simo Ljuljić te dr. Sanda D. Smoljo su u svojim predavanjima posvjestili važnost ljubavi u životu svake osobe. Duhovna obnova je započela upoznavanjem sudionika gdje je svatko od njih rekao što za njega znači riječ ljubav.

Nakon toga uslijedilo je uvodno predavanje “Hodite u ljubavi” koje je imala s. Marina. U svome predavanju je predstavila nauk sv. Pavla o ljubavi. “Prava i istinska ljubav ima svoj korijen i temelj u Isusu Kristu. Ljubav je izbor i odgovornost, smisao života i našeg postojanja. Ljubav je snaga koja združuje i ujedinjuje, ona

usrećuje i ne vodi u grijeh, ljubiti znači nastavljati Božje djelo” - istakla je s. Marina te u nastavku predavanja rekla je da osoba koja istinski voli druge kao što Isus voli nas mora odbaciti svaki oblik lažne ljubavi a to su: bludnost, nečistoća i pohlepa, te ljubav nije ludorija, ni prostota, ni dvosmislica kako kaže apostol Pavao. (Usp. Ef 5, 3 - 7).

Pri samom završetku govoreći o slobodi koju nam je Bog darovao, o izbori dobra i zla s. Marina citirala je sv. Oca papu Franju koji je rekao da “sloboda nije moć raditi

uvijek ono što nam se prohtije: to nas čini zatvorenim, udaljenim i onemogućuje nam da budemo otvoreni i iskreni prijatelji. Slobodan je onaj tko dobro bira, koji traži ono što se dopada Bogu, čak i ako je to naporno". Zbog toga valja znati razlikovati dobro od zla jer se "samo po hrabrim i snažnim izborima ostvaruju najveći snovi, oni za koje se isplati dati život".

Drugoga dana duhovne obnove u svome predavanju "Ljubio je svoje do kraja ih je ljubio" don Simo Ljuljić je mladima protumačio evanđeoski tekst Iv 13,1 - 15 koji donosi sliku Isusovog pranja nogu učenicima. Naglasio je da evanđelist Ivan ne donosi izvješće o Posljednjoj večeri, kako to čine sinoptici, nego da namjesto njega stavlja izvješće o Isusovom pranju nogu učenicima, te mu tako daje posebno značenje. Poruka Isusova pranja nogu učenicima je poruka služenja drugima. Isus nam daje primjer te nas poziva da činimo ono što i on.

Nakon toga uslijedio je rad u grupama u kojemu su mladi trebali odgovoriti na nekoliko postavljenih pitanja te na taj način izreći svoje mišljenje o onome što su ranije slušali na predavanjima.

U nastavku programa dr. Sanda D. Smoljo je održala predavanje na temu "Istinska ljubav" u kojoj je govorila kako pronaći pravu ljubav, kako ju prepoznati, koja je prava mjera ljubavi te istakla da je "prava mjera ljubavi činiti ono što je najbolje

za voljenu osobu a to je zahtijevao jer prava ljubav je rijetka te je to čini divnom i vrijednom” - kazala je dr. Smoljo.

Također je govorila o predbračnim odnosima te o pornografiji te naglasila važnost čistoće kao odluke koja se živi “od danas” a pornografija je rak koji polako i postepeno jede nutrinu ljudske osobe, zatim osakaćuje sposobnost da se voli, te naglasila da smo stvoreni za ljubav a ne maštu. U nama je bitka između požude i ljubavi kazala je dr. Smoljo te istakla potrebu discipline nad tijelom jer što se više vježba u krjeposti ona postaje sve lakša i bolje priprema za istinsku ljubav - agape - po uzoru na Isusa Krista koji nas je ljubio do kraja. Na kraju samoga predavanja dr. Smoljo je mladima prikazala kratki film o življenju predbračne čistoće.

Nakon toga uslijedila je diskusija na temu, klanjanje, ispovijed te sv. Misa. Na kraju dana mladi su pogledali film „Marija Magdalena“ koji im je prenio poruku obraćenja.

Posljednji dan duhovne obnove započeo je molitvom i predstavljanjem radova u grupi kojega su mladi prethodno imali. Posebnu pažnju i zanimanje izazvalo je pitanje o predbračnim odnosima. Izneseni su i stavovi za i protiv što je otvorilo veliku raspravu u kojoj su mladi iznijeli svoja mišljenja te produbili svoje spoznaje o toj temi. Sama rasprava je “uznemirila duhove”, ali je bila jako plodonosna.

Na kraju duhovne obnove mladi okupljeni u misnom slavlju koje je predvodio don Simo zahvalili su Bogu na milostima spoznaje i blizine Božje koje su primili na ovoj duhovnoj obnovi.

Dragana Topić

“STADLEROVO MILOSRĐE DANAS” DUHOVNA OBNOVA ZA PMI, DJECU I MLADE U ŽUPI GOSPE OD ZDRAVLJA U NEUMU

Od 20. do 22. svibnja 2016. održana je duhovna obnova za PMI koju su organizirale SMI u župi Gospa od Zdravlja u Neumu. Voditeljica duhovne obnove je bila s. Marina Perić, pročelnica DPMI, a tema je glasila: “Stadlerovo milosrđe danas”.

Prvoga dana susreta najprije je upriličeno predavanje za Prijatelje Maloga Isusa u kojemu je s. Marina predstavila život BDM kao majke. U svome predavanju je istakla četiri temelja na kojima je Marija gradila svoj odnos s Bogom, a to su poslušnost, molitva, prihvaćanje Božje volje i predanost. “Marija koja čuva i prebire sve događaje u svom srcu uči nas kako tražiti i prepoznati znakove Božje prisutnosti u svakodnevici života i postati učenicima Gospodnjim slušajući Riječ i stavljajući je u praksu - rekla je s. Marina. Nakon toga uslijedio je rad u grupama u kojem su PMI promišljali o Marijinom životu kroz evanđeoske tekstove Navještenja (Lk 1, 26 - 38), Pohod Elizabeti (Lk 1,39 - 45) te hvalospjev Veliča (Lk 1, 46 - 55). Promišljajući

o tim tekstovima PMI naglasili su Marijinu vrijednost kroz njezino odabranje za majku Sina Božjeg. Ona je milosti puna, Bog ju je uresio brojnim darovima te je stoga i izabire za majku Njegova Jedinorođenca. No Marija se propitkuje o svome poslanju koje joj Bog daje, ali ipak izriče svoje "DA", te nam time daje primjer da vršimo volju Božju u svome životu. Potom su naglasili da Bog ljubi svakog čovjeka, ljubi svoju dječicu i da im daje snage da izvrše volju Njegovu. Bog ne daje nikada križ koji ne možemo iznijeti do kraja. On nas ljubi i vodi na našem životnom putu. Mi trebamo učiti od Marije i prepustiti se Božjoj volji te sve u životu raditi srcem i iskreno. Trebamo činiti djela milosrđa, a za to nam je dan primjer kroz prvog vrhbosanskog nadbiskupa Sl.B.Josipa Stadlera. Na samome kraju predavanja s. Marina je još jednom naglasila da nas Marija upućuje na Isusa jer do Isusa možemo stići po Mariji i s Marijom jer ona nas uči: da budemo otvoreni za Boga i njegovu volju, koja se očituje u svim događajima našega života; da s vjerom slušamo Božju riječ sadržanu u Svetom pismu i u djelo provodimo; da u svako doba molimo i Boga tražimo koji je uvijek prisutan u svim događajima života; da suosjećamo s našim bližnjima i budemo solidarni s njima. U nezgodama života Marija nas poziva: Što god vam kaže moj Sin to učinite. A on nam kaže: Učite se od mene, jer sam krotka i blaga srca. Možda nam se sve ovo na prvi pogled čini kao nedostižan ideal, možda se i bojimo kako će društvo na nas gledati, ali „Bogu nije ništa nemoguće“. A da bi mu postalo moguće, potrebno mu se predati i reći mu svakoga dana ispočetka: „Neka mi bude po tvojoj riječi!“ - naglasila je s. Marina.

Drugoga dana duhovne obnove u prijepodnevnim satima održana je radionica za osnovnoškolce od prvog do šestog razreda. Na početku susreta djeca su otpjevala pjesmu te započeli s radionicom. Kroz razgovor te odgovore na postavljena pitanja s. Marina je zajedno s djecom promišljala o djelima milosrđa kako tjelesnim tako i duhovnim te im istakla primjer Josipa Stadlera koji je svoj život posvetio milosnom djelovanju. Nakon toga je uslijedio rad u grupama gdje su djeca dobila zadatak da prepoznaju i oboje djelo milosrđa koje je bilo na crtežu predstavljeno. Na kraju susreta animatori, Ivana Miličević, Željko Garić i Dragana Topić, pripremili su nekoliko igara u kojima su se djeca posebno zabavila i nasmijala.

U poslijepodnevnim satima održana su dva susreta. Na susretu sa sedmim i osmim razredima osnovne škole s. Marina je govorila o pozivu. Istakla je važnost kako bračnog tako i redovničkog i svećeničkog poziva. "Vi koji sada stojite pred važnim životnim odlukama, koju školu izabrati poslije završene osnovne, za koji se poziv odlučiti potrebno je da oslušujete Božji glas i da se pitate što to Bog želi od mene. Potrebno je prepustiti se Božjoj volji i dopustiti da Bog vodi vaše živote" naglasila je s. Marina. Od posebne važnosti je bilo svjedočanstvo s. Anđeline Perić, katehiste, koja je mladima u govorila o svome redovničkom pozivu te spremnosti da izvrši Božju volju u svome životu. Nakon toga uslijedio je rad u grupi u kojemu su mladi odgovarali na postavljena im pitanja i predstavili rad svoje grupe.

Na kraju dana s. Marina je imala susret i sa srednjoškolcima i studentima kojima je također govorila o pozivu. Poziv je dar Božji. Bog poziva da bi poslao. Svaki poziv uključuje put kojeg treba prijeći. Vi koji ste se opredjelili za poziv ekonomista, no-

vinara, doktora... njegujte svoje poslanje i budite ustrajni u dobru. Za svakoga od vas Bog ima plan i potrebno je prepustiti se i vjerovati da je to uistinu ono najbolje za vas, rekla je s. Marina te naglasila da se ne treba bojati budućnosti nego hrabro slijediti put srca i s vjerom kročiti u život. Mladi su nakon toga imali rad u grupi te odgovorili na postavljena im pitanja.

Trećeg dana duhovne obnove s. Marina i animatori su se pridružili župnoj zajednici u euharistijskom slavlju koje je prevodio don Stipe Gale te zahvalili Bogu za održanu duhovnu obnovu.

Dragana Topić i Ivana Miličević, animatorice

ODRŽANA DUHOVNA OBNOVA ZA PMI I SIMPATIZERE U VITEZU

U srijedu, 25. Svibnja o.g. održana je duhovna obnova za PMI koju su organizirale SMI u samostanu sv. Rafaela u Vitezu. Voditeljica duhovne obnove je bila s. Marina Perić, pročelnica DPMI, a tema je glasila: "Stadlerovo milosrđe danas".

Upriličeno je predavanje za Prijatelje Maloga Isusa i simpatizere u kojemu je s. Marina predstavila život Blažene Djevice Marije, sl. Božjega Josipa Stadlera te progovorila o godini Milosrđa i o poslanju PMI.

Govoreći o poslanju PMI, s. Marina je istakla da društvo PMI već punih 20 godina živi i djeluje na ovim prostorima otvarajući svoje srce egzistencijalnim periferijama donoseći utjehu i solidarnost svakom čovjeku, osobito napuštenoj djeci, starijim i bolesnim osobama, rekli bismo onima, koji u današnjem svijetu žive „nesigurnost i patnju“ kako ističe Papa Franjo. Te je rekla da: „Isus i danas traži sklonište, mjesto

gdje bi se mogao roditi, rasti, živjeti, ali ne više u špiljama Betlehema, nego u ljudskim srcima.

Što vi PMI možete učiniti da biste mogli prepoznati Malog Isusa u ljudskim srcima? Svjesni smo da sve patnje, suze i bol ne možemo ukloniti ali možemo ublažiti i umanjiti ako pomognemo onima kojima možemo pomoći. Onima koji nose teški križ bolesti i neimaštine možemo darovati prostor u svojim molitvama, postu i djelima milosrđa i na takav način težiti za što savršenijim kršćanskim životom po uzoru na sl. Božjega Josipa Stadlera. Stoga, tražite snagu u betlehemskom otajstvu i u Isusovu životu kako bi ste u svojoj obitelji, župnoj zajednici i drugdje ostvarivali evanđeoski ideal ljubavi prema Bogu i bližnjemu“ - naglasila je s. Marina.

Duhovna obnova je završila sv. Misom koju je predvodio fra Franjo Radman. Osvrnuvši se na evanđelje dana potaknuo je PMI da svoju pripadnost Isusu svjedoče djelima ljubavi služeći svima koji su u potrebi. (PMI)

“SA SLUGOM BOŽJIM JOSIPOM STADLEROM U SVETOJ GODINI MILOSRĐA” - DUHOVNA OBNOVA ZA SIMPATIZERE PMI U VOĆINU I ČERALIJAMA

Od 3. do 5. lipnja o.g. održana je duhovna obnova za djecu i mlade simpatizere PMI koju su organizirale sestre Služavke Maloga Isusa u župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu i Čeralijama. Voditeljica duhovne obnove je bila s. Marina Perić, pročelnica Društva PMI Sarajevske provincije, a tema je glasila: “Sa slugom Božjim Josipom Stadlerom u Svetoj godini milosrđa”.

U petak i subotu, 3. i 4. lipnja, u poslijepodnevним satima održana je radionica za osnovnoškolce od prvog do šestog razreda. Na početku susreta djeca su otpjevala pjesmu "Isuse volim te" te započeli s radionicom pod nazivom "Božje milosrđe". Kroz razgovor i odgovore na postavljena pitanja s. Marina je zajedno s djecom promišljala o Isusovom životu te istakla da je Isus posebno volio djecu te da je takvih kraljevstvo Božje!" (Usp. Mk 10, 14).

Govoreći o djelima milosrđa kako tjelesnim tako i duhovnim istakla je primjer sl. Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera koji je svoj život posvetio milosnom djelovanju te ih pozvala da poput "zlatnog dječaka" kako su nazivali Stadlera, s vjerom i ljubavlju pristupaju Isusu i onima koji su potrebiti pomoći. Nakon toga je uslijedio rad u grupama gdje su djeca dobila zadatak da prepoznaju i oboje djelo milosrđa koje je bilo predstavljeno na crtežu. Na kraju susreta animatori PMI, Ivana Miličević i Željo Garić pripremili su nekoliko igara u kojima su se djeca posebno zabavila i nasmijala.

Na susretu sa mladima s. Marina je govorila o Bogu koji je sama ljubav i milosrđe, koji daje život i sreću i o čovjeku koji je stvoren na sliku i priliku Božju.

Smisao ljudskoga života jest upoznati Boga, ljubiti ga i služiti mu vršeći njegovu volju kazala je s. Marina te istakla da nijedan čovjek nije prepušten besciljnom lutanju u svijetu u kojem ne postoji smisao. Naše postojanje nije posljedica nekakve slučajnosti jer je Bog stvorio čovjeka s određenom svrhom - naglasila je s. Marina.

Govoreći o jedinstvenosti i originalnosti svake osobe u svome predavanju je istakla četiri dimenzije ljudske osobnosti. Tjelesna razina čovjekova bića je fizička podloga za fiziološka stanja organizma kao što su primjerice glad, žeđ, san... Psi-

hološka razina traži da osoba bude prihvaćena i voljena kao takva. Socijalna razina uključuje u sebi potrebu da se živi zajedno sa drugima i duhovna razina nas potiče da tražimo Boga. Bog i čovjek dva su bića koja se uvijek traže, Bog ne želi biti bez čovjeka, a čovjek ne može bez Boga.

Zatim je istakla važnost svake dimenzije jer su veoma bitne te ih pozvala da ostanu u ljubavi Božjoj po djelima milosrđa kako bi iskusili istinsku radost i sreću darivanja. Nakon toga uslijedio je rad u grupi u kojemu su mladi odgovarali na postavljena im pitanja i predstavili rad svoje grupe.

Trećeg dana duhovne obnove 5. lipnja, s. Marina i animatori su se pridružili župnoj zajednici u euharistijskom slavlju koje je prevodio don Mladen Štivan, župnik u svetištu Gospe Voćinske te zahvalili Bogu za održanu duhovnu obnovu. (PMI)

SLAVLJE GODIŠNJEG SUSRETA PRIJATELJA MALOGA ISUSA ZAGREBAČKE PROVINCIJE

„MILOSRDNI KAO OTAC“

Uoči nedjelje Dobrog Pastira 16. travnja 2016. Prijatelji Maloga Isusa i sestre Služavke Maloga Isusa Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, organizirali su slavlje godišnjeg susreta Društva PMI kao hodočašće u Đakovo, Vukovar, Dalj i Aljmaš. Na susretu pod geslom „Milosrdni kao Otac“ nazočilo je više od 400 sudionika iz Bistre, Krašića, Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravske Sesveta, Vinkovaca te zagrebačkih župa: sv. Ivana Krstitelja, sv. Jeronima, sv. Pavla i Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Stenjeveca. Prva postaja hodočašća bila je u katedrali Sv. Petra u Đakovu, srcu Slavonije, u kojoj se rodio i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. On je s biskupom Josipom Jurjem Strossmayerom, koji je bio graditelj đakovačke katedrale, razvio plodnu suradnju na postizanju crkvenog zajedništva.

Ulaznom procesijom s kipom Maloga Isusa hodočasnici su simbolički prošli kroz Vrata milosrđa, te su bili u prilici slaviti sakrament pomirenja i steći potpuni oprost. Euharistijsko slavlje predslavio je preč. Božo Radoš, delegat nadbiskupa Đure Hrančića, uz koncelebraciju pristiglih svećenika, vlč. Ivica Puškadije, župnika župe sv. Vida Pitomača i vlč. Tomislava Kralja, župnika župe sv. Nikole, Bistra. U Društvo

Prijatelja Maloga Isusa primljeni su novi članovi. Provincijska glavarica, s. M. Petra Marjanović zahvalila je prisutnoj vrhovnoj glavarici, s. M. Radoslavi Radek i ravnateljici Društva PMI s. M. Ani Mariji Kesten, pročelnici Vijeća PMI s. M. Emanueli Pečnik, svim sestrama i animatorima Društva, dječjem pjevačkom zboru iz Pitomače i svim hodočasnicima.

Druga postaja ovogodišnjeg susreta bio je Grad heroj - Vukovar. Po dolasku u Vukovar hodočasnici su posjetili Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata i odali počast poginulima paljenjem svijeća i molitvom koju su predvodili PMI župe sv. I. Krstitelja iz Zagreba.

U župnoj crkvi sv. Josipa u Dalju pred kipom Praškoga Isusa krunicu Maloga Isusa predmolili su PMI župe sv. Jeronima iz Zagreba i Svih Svetih iz Podravske Sesveta. Cjelodnevni susret završio je u svetištu Gospe Aljmaške, u Aljmašu. Uslijedilo je kratko predstavljanje svetišta i kipa Gospe Aljmaške. U ovom svetištu krunicu radosnih otajstava predmolili su PMI iz Stenjeveca, Bistre, Pitomače, Krašića i Retkovca.

Svjedočanstvo jedne nove članice:

Prije nego napišem par redaka o godišnjem susretu PMI i Svetim mjestima koja smo posjetili, htjela bi vam, dragi čitatelji, reći zašto sam ja osjetila potrebu da se priključim tom Društvu. PMI su suradnici Družbe sestara Služavki Malog Isusa koji žive i djeluju u duhu Družbine karizme i njezine duhovnosti te u svojim životnim okolnostima proširuju njihovo poslanje služenja potrebitima. Sestre Služavke Malog Isusa djeluju i u našoj župi sv. Benedik-

ta i Žalosne Gospe u Kloštru Podravskom. S posebnom radošću i veseljem često se sjetim s. Ksaverije Sršan koja je bila u Kloštru u vrijeme mojeg najranijeg djetinjstva i ostavila neizbrisiv trag u mojem srcu. Uvijek vedra, vesela i nasmijana s posebnom lakoćom služila je Isusu i ljudima. Ona je posijala sjeme vjere u moje srce, otvorila put prema Isusu. Zato osjećam posebnu zahvalnost i povezanost prema sestrama Služavkama Maloga Isusa koje su bile u našoj Župi, kao i prema s. Viktoriji. Stoga je moje uključivanje u PMI način da dragom Bogu i njima bar malo vratim sve radosti, ljubav i dobrotu koju sam primila.

Na godišnji susret - hodočašće pod geslom „Milosrdni kao Otac“, krenula sam zajedno s ostalim članovima PMI naše Župe i s. Viktorijom. Molitvom i pjesmom, uz pratnju gitare Tomislava Šipeka, vrijeme je proletjelo i stigli smo na naše prvo odredište - katedralu sv. Petra u Đakovu. Tamo smo zajedno sa ostalim sestrama i PMI koji su doputovali iz drugih Župa u svečanoj procesiji iza kipa Malog Isusa ušli u katedralu. Program u katedrali počeo je u 10 sati molitvom i pjesmom, a u 10.30 sati započela je Sv. Misa. Iza Sv. Prikjesti uslijedilo je za Tomislava i mene posebno ushićenje jer smo zajedno sa ostala 33 nova člana svečano primljeni u PMI. Medaljice s likom Malog Isusa i članske iskaznice uručile su nam vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek i ravnateljica Društva PMI s. M. Ana Marija Kesten. Put nas je dalje vodio na Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata u Vukovaru. Tu se nalazi najveća masovna grobnica u Hrvatskoj nakon II. svjetskog rata. Jedno je ovo

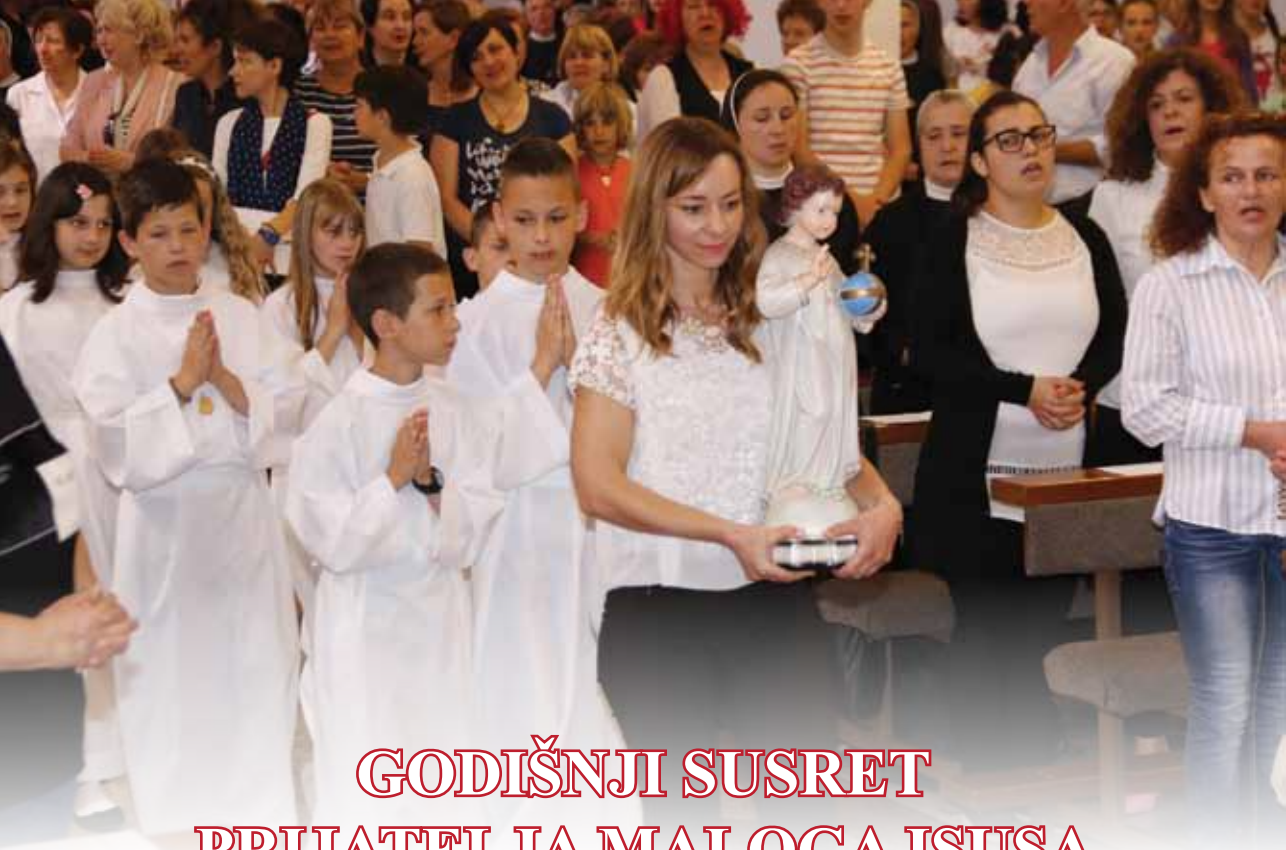
mjesto vidjeti na slici ili televiziji, a nešto sasvim drugo biti ovdje fizički nazočan i zagledati se u 938 bijelih križeva od koji svaki simbolizira jednu žrtvu, eshumiranu ovdje. Tu su pokopane cijele generacije, mladost Vukovara i svih krajeva Hrvatske.

Nedaleko Vukovara, u mjestu Dalj posjetili smo novosagrađenu crkvu sv. Josipa koja je u ratu bila do temelja srušena. Toj crkvi 3. travnja 2011. darovan kipić Praškog Djeteta Isusa gdje se čuva i izložen je kako bi bio dostupan čašćenju i pogledima vjernika i hodočasnika. Mali veličanstveni Kralj je prebogat milostima i Njegova desnica je puna darova. Od Njega potječe izjava: „Što me više štujete, to više ću vam pomoći!“ pa smo i mi izmolili Kronicu u čast Djetetu Isusu i uputili mu svoje molitve.

Zadnje odredište našeg hodočašća bilo je svetište Gospe od Utočišta u Aljmašu koje datira još od 1704. Ustanovili ga redovnici Isusovci. Vrlo interesantno, ali i potresno, tamošnji župnik Ante Markić koji je tamo već preko 40 godina ispričao nam je povijest Svetišta, ratne strahote i izbjeglištvo koje je proživio zajedno sa svojim župljanima. Nakon razaranja crkve 1991. godine ispod ruševina aljmaške crkve čudom je nađen Gospin kip i prenesen u Osijek, da bi se nakon izgradnje nove crkve Gospa vratila u svoje Utočište. Kako je župnik rekao da je Gospa uvijek uz njega, da ga je uvijek pratila i da bez nje ne može i mi smo s istim željama na čast Gospi izmolili kronicu Radosnih otajstava i krenuli put kući. Srca puna radosti i zahvale Malom Isusu, s. Viktoriji i svim članovima PMI naše Župe ovo će za mene ostati hodočašće koje neću nikad zaboraviti.

Martina Domišljanović, PMI - Kloštar Podravski

GODIŠNJI SUSRET PRIJATELJA MALOGA ISUSA SPLITSKE PROVINCIJE

„BLAGO MILOSRDNIMA“

Dana 28. svibnja 2016. održan je godišnji susret Društva Prijatelja Maloga Isusa Splitske provincije u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije posrednice svih milosti, župa Katuni-Kreševo. Tema susreta bila je BLAGO MILOSRDNIMA.

Organizacijom i izradom programa koordinirala je s. Dolores Brkić, pročelnica Društva PMI u Splitskoj provinciji.

Ciljano je s. Dolores zajedno sa suradnicama i članicom u vrhovnoj upravi Društva Marinom Rubić izabrala da se susret održi u Katunima. Ovo nam je svima priopćila: «Sestre SMI-a u ovoj župi pastoralno djeluju već 50 godina. Župnik don Mijo Grozdanić od svoje rane mladosti surađuje sa sestrama SMI-a te je vrlo aktivni podupiratelj Društva PMI-a. U ovoj župi aktivno i vrlo marljivo duhovno i karitativno djeluju PMI-a sa s. Dankom, animatoricom Marinom i Anđelkom Čizmić...“ Naša pročelnica kazala nam je također da je iz ove župe mladi svećenik don Miroslav Rubić, postavši Prijatelj kad mu je ona u Gimnaziji bila vjeroučiteljica. Zbog njegove dobrote svi su ga u školi zvali PAPA. Ovo zvuči i proročki...?!

Tog dana posljednje subote Marijina mjeseca svibnja, preko 500 članova i podupiratelja PMI-a, hodočastili su Posrednici svih milosti u Katune - Kreševo iz 20 župa naše Metropolitije te Livna i Podgorice.

Osjećali smo posebnu čast i svih je radovala nazočnost vrhovne glavarice, pokroviteljice Društva s. M. Radoslave Radek kao i ravnateljice Društva s. Ane Marije Kesten. Jasno tu je provincijalka s. Anemarie Radan i sestre voditeljice svojih skupina. Nazočnost sestara Sarajevske provincije iz Neuma također nam je bila radost.

Uvodni molitveno-glazbeni dio pred svečano Euharistijsko slavlje animirala je s. Dolores kao i najave kroz cijeli program. Aktivni član PMI-a i solist prof. Ivan Bošnjak otpjevao je Schubertovu Ave Maria, a na orguljama pratio je «mali Mozart» Mladen Bonomi. Svi zajedno meditativno smo molili molitve Malom Isusu te pjevali našu himnu Prijatelja predvođeni mladim Prijateljima iz Druge Gimnazije -Split. Zatim nam se poticajnim i zahvalnim riječima obratila provincijalka s. Anemarie.

Svečanim tonom ulazne pjesme Uđite s hvalama, koju je pjevao župni zbor pod vodstvom s. Danke, krenula je procesija na čelu s kipom Maloga Isusa kojeg je nosila pred oltar Marina Rubić.

Bogu smo posebno zahvalni za karizmatičnog župnika koji je s radošću i dubokim snažnim molitvenim duhom, nahranio našu nutrinu tijekom sv. Mise i na klanjanju pred Presvetim.

Svojom neobičnom radošću ali s velikom sabranosti, župnik don Mijo obogatio je svih. Kroz propovijed svojim posebnim stilom svih je snažno motivirao na ljubav i prijateljstvo s Isusom. Na jednostavan ali znakovit način povezo je Stadlerovo geslo Imati srce, srce kod prijateljstva, srce i milosrđe, Srce i Isusovu ljubav.

Čitanje je čitao novi član Društva, gosp. Denis Vuković - časnik HV. Pripjevi psalam anđeoskim ali molitvenim žarom pjevao je Ivan Bošnjak. Molitve vjernika čitali su članovi iz različitih skupina.

U prinos darova uvela je s. Dolores te pojasnila kako je više skupina sudjelovalo u prikupljanju plastičnih čepova te smo se tako uključili u projekt "Srce za djecu Hrvatske" a s tim se pomaže Udruzi doći do skupih lijekova djeci oboljelima od malignih bolesti. Zatim je prinesen novčani prilog od svih skupina za jednu potrebnu obitelj. Animatorice iz svake skupine pripremile su svaka od njih, košaru sa različitim artiklima i proizvodima za potrebne u župi. Dostojanstveno hodeći nosili su pred oltar a pratila ih je s. Rebeka. Tako, hodeći Stadlerovim stopama milosrđa, osjetili smo i mi u srcu blaženstvo "BLAGO MILOSRDNIMA"

Tijekom cijelog misnog slavlja pjevao je župni zbor a za vrijeme Pričesti ponovno je solistički pjevao Ivan Bošnjak «Pivajmo braćo kršćani», a pripjev zbor i svi nazočni. Doživljaj je bio kako znamo nekad reći - kao u devetom nebu!

Slijedio je svečani trenutak za 38 novih članova, uručenje članskih iskaznica, medalja Malog Isusa te Statuta. Novi članovi su iz župe Gospe od Pojišana –Split, Katuna-Kreševo, Livna, Pučišća, Ciste Velike, Kri-

la- Jesenice, Kaštel-Kam-belovca i jedna članica iz Metkovića. Župnik je blagoslovio medalje, a slijed obreda i značenje uvela je pročelnica s. Dolores. Novi članovi obnovili su svoja obećanja, ali i svi nazočni. Vrhovna glavarica Družbe s. Radoslava, ravnateljica s. Ana Marija i članica uprave Marina sudjelovale su kod podjele znakovlja. Na licima svih izražavala se radost jer dolazi od Duha Božjeg. Za-

tim je s. Radoslava izrekla svoju riječ ohrabrenja, poticaja, zahvalu i čestitke PMI.

Nakon svečanog blagoslova, pred crkvom je uslijedila zajednička fotografija, a vjerujemo da nisu svi stali u kadar.

Vrijedni župnik don Mijo zajedno sa s. Dankom i Prijateljima Malog Isusa potrudili su se sa svojim župljanima prirediti zakusku i osvježenje za svih.

Koliko je velika ta njihova darežljivost? Ona je plod Duha. Bilo je lijepo promatrati svih kako se zajedno druže, razgovaraju, šale u opuštenoj atmosferi. Tamo gdje je Bog, tu je ljubav i prijateljstvo...

Ponovno smo se našli u crkvi u 14 sati gdje nas je župni zbor mladih «Marijin glas», a pridružili su im se i splitski gimnazijalci, zagrijao radosnom pjesmom. Slijedila je glazbeno molitvena krunica Božjeg milosrđa gdje nas je svih zadivila sabranost župnika klečeći na koljenima, a djevojke su u procesiji donijele veliku sliku Milosrdnog Isusa i držale je na svojim rukama pred oltarom. Poslije krunice župnik je izložio Presveti oltarski sakrament te nadahnutim ri-

ječima, izmjenom riječi, pjesme i tišine uvodio u trenutke meditacije.

Primivši blagoslov, osnaženi milostima i zajedništvom koje nam je župnik izrazito posvijestio, pjevali smo svi završnu pjesmu.

Na koncu je s. Dolores zahvalila svima, zaželjela sretan put te posvijestila odlazak pri povratku na Vrata milosrđa (po izboru) u Vepric, Solin, Sinj. Također, posebno je naglasila zahvalnost župniku, s. Danki, Marini Rubić i njihovoj grupi za izvrsnu suradnju pri organizaciji. Naše sestre, ugodno su iznenadili pokloni predivno ručno izrađenih krunica, na čijim zrnima piše ime Stadlerovo, Družbe i PMI-a što je izradila mlada podupirateljica Društva iz župe Katuni.

Ova župa ima kreativne i marljive članice, pa su svih na vratima dočekali za pozdrav cvjetovi iznenađenja sa uspomenom na ovaj susret i stihom «Marijo - svibnja kraljice».

Naši putevi su se nastavili prema Marijanskim svetištima, pa nam je bilo drago kad se nekoliko skupina našlo u svetištu Gospe Sinjske, a nekoliko u Vepricu. Ponovno pred likom Majke Božje, čudotvorne Gospe Sinjske, imali smo sreću uživati u drugoj verziji Ave Marije našega Ivana uz orguljašku pratnju Mladena. Svi zajedno smo pjevali pjesmu «O Gospe Sinjska», te Mariji izručili svoje osobne nakane.

Vrhovna glavarica s. Radoslava i njezina tajnica s. Ana Marija, provincijalka s. Anemarie i njezina zamjenica s. Eduarda, s. Zorka sa nekoliko sestara kao i sestre iz Neuma, posjetile su naše sestre u Šestanovcu.

I što još nadodati... dan je bio zaista punina!

Anamarija Durdov, PMI i s. Dolores Brkić

MOJ SUSRET S ISUSOM U PRVOJ SVETOJ PRIČESTI

Isus i ja od davno smo dobri prijatelji. Zavolio sam ga kad mi je moja mama pričala o Njemu a ona je članica Društva Prijatelja Maloga Isusa. Rekao sam „mama, i ja sam mali prijatelj Isusov“. Sudjelovao sam sa PMI-a i s. Dolores na hodočašću sluzi Božjem Josipu Stadleru u Slavonki Brod i Sarajevo

Dugi niz dana i mjeseci jako sam iščekivao susret s Isusom u mojoj prvoj sv. pričesti. Došao je taj dan, 24. travnja 2016. godine u mojoj župi Gospe od Pojišana u Splitu. Rano sam se probudio i bio sam radostan u srcu jer sam čekao odlazak u crkvu na sv. Misu. Crkvu je lijepo uredila cvijećem s. Dolores a vjeronauk nam je držao o. Drago i dobro nas pripremio.

Nikada neću zaboraviti taj dan kad sam vidio da pada kiša a ja sretan jer čekam Isusa. Imao sam mu puno toga reći i moliti.

Recitirao sam i pjevao, ali uzbuđen sam čekao sv. pričest. I kad sam se pričestio, primio Isusa u svoje malo srce, nemoguće mi je reći koliko sam bio sretan. Puno sam se Isusu zahvalio i kazao mu svoje molitve koje sam nosio u srcu... Napomenuti ću da sam posebno molio za svećenike i časne.

Zahvalan sam mojim roditeljima koji su mi primjer kako se voli Isus, o. Dragi kapucinu i svim dobrim patrima moje župe, Žarku i Miljenku kao i župniku iz Radošića fra Domagoju i don Josipu Mužiću. Oni su mi uz Isusa uzor. Svaki dan idem na sv. Misu i ministriram kod oltara.

Ivano Pavle Durdov - prvopričesnik

MOLITVA MALOM ISUSU ZA OZDRAVLJENJE - „MOJI KRIŽEVI“

Mojim oboljenjem od osteoporoze, došli su i jaki bolovi, od kojih više nisam mogla hodati, već jedino uz pomoć štaka...Nijedan lijek više nije pomagao..., osim, moj jedini lijek bio je Mali milosrdni Isus!

Kad sam se sjetila Isusovih boli, rekla sam sama sebi: „Pa ovo nije ništa, Ti si Isu-se puno više trpio od mene. Pomozi mi da i ja strpljivo nosim svoj križ.“ Otišla sam na operaciju kuka bez ikakvog straha. Znala sam da je Isus sa mnom! Došlo je i do drugog mog križa, operacije drugoga kuka. Opet molim Malog Isusa za pomoć. Sve mi je uslišao! Hvala Mu na tome! Ja danas normalno hodam!

Snašao me i treći križ. Otvorila se rana na mom licu koja tri mjeseca nije zarastala. Posjetila sam liječnika. Dijagnoza je bila „tumor“. Nije mi bilo svejedno...

Puno sam razmišljala o tome... Kad sam dobro razmislila, sjetila sam se opet Isusovih rana. Tada sam sebi rekla: „Isuse, ove moje rane neka budu za spas moje duše! Ti mi Isuse oprosti sve moje grijeha, a ja ću strpljivo nositi ovaj svoj treći križ koji mi daješ!“

Otišla sam na operaciju zajedno s Malim Isusom koji me je vodio cijelo vrijeme na mom putu. Hvala Bogu, operacija je dobro prošla i rana je brzo zacijelila. Danas sam sretna, što opet mogu posjetiti mog Malog Isusa u mojoj župi i zajedno s Prijateljima Malog Isusa moliti Veliku deveticu. Ne zaboravimo se moliti Malom Isusu za ozdravljenje duše i tijela! Mali Isus nas beskrajno voli! Ja to svjedočim! ŽIVIO MALI ISUS!

Marija Radoš, PMI, sv. Jeronim, Maksimir

PRIJATELJI MALOG ISUSA, ISUSOVI STRAŽARI!

U našoj župi imamo svakog trećeg četvrtka u mjesecu cjelodnevno klanjanje. Ali da se ne dogodi da u toku dana Isus bude sam, potrebno je takozvano „službeno dežurstvo“. Postoji lista rasporeda po pola sata dežurstva, a tko želi može i povećati dežurstvo... Javljali smo se g. Mihaeli Svetec, koja je popunjavala tu listu, uglavnom članovima molitvenih zajednica „Obnove u duhu“. Kako su to uglavnom radni ljudi, postajao je sve veći problem popune dežurne liste... Javila sam se g. Mihaeli sa upitom da li se mogu klanjati i Prijatelji Malog Isusa?! Odgovor je bio; „Naravno, dapače!“ I tako je krenulo... Mjesec za mjesecom, Prijatelji Malog Isusa revni i gorljivi klanjatelji, dobili su ponudu od g. Mihaele da sasvim preuzmu dežurstvo klanjanja!

Radost je velika, jer je velika čast biti s našim Isusom u „službenom“ klanjanju kao Prijatelji Maloga Isusa! I župnik Tomislav Petranović, koji je o svemu obaviješten, radosno je prihvatio ovu promjenu!

Zato radosno kličemo: „ŽIVIO MALI ISUS, UVIJEK U NAŠIM SRCIMA“

Marija Lukač, PMI, sv. Jeronim, Maksimir

ZAHVALA

KLANJAM TI SE SMJERNO, TAJNI BOŽE NAŠ, ŠTO POD PRILIKAMA,
TIM SE SAKRIVAŠ

Danas, na svetkovinu Tijelova, snažno sam osjetila potrebu da se javno zahvalim Malom Isusu na ozdravljenju! Operirala sam kuk, i snažno osjećala kako je Isus bio uza me, vodio me..., nisam osjećala strah, jer sam osjećala Njegovu prisutnost! Dana, 10. veljače, dovezli su me iz bolnice, u Varaždinske Toplice na oporavak. To je bio veliki dan našeg blaženika, Alojzija Stepinca.

„Na štakama vodio si me Gospodine u kapelicu, na početku Korizme, na pepeljanje“. Lice mi se orosilo suzama, jer sam shvatila da nisam sama...

Zahvaljujem, članovima Društva Prijatelja Malog Isusa na svim molitvama upućenim Gospodinu za moje ozdravljenje!

Zahvaljujem s. Tihani na podršci, i g. Verici, na molitvama krunice uz Katolički radio. Svima koji su me zvali, podjednako i neizmjereno sam zahvalna, na Prijateljima Malog Isusa u čijim sam bila molitvama!

Majko Marijo, hvala Ti na Tvom Sinu Isusu!

ŽIVIO MALI ISUS! UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Katica Presečan

članica DPMI sv. Jeronim, Maksimir

Članovi Društva PMI, kao suradnici Služavki Maloga Isusa, traže snagu u betlehemskom otajstvu i u Isusovu životu kako bi u svojoj obitelji, župnoj zajednici i drugdje ostvarivali evanđeoski ideal ljubavi prema Bogu i bližnjemu. (*Statut PMI, čl. 18.*)

ZRNO ZA NEBESKU NJIVU

In memoriam s. Virginii Ninić, Služavki Maloga Isusa

Bijaše to 1996. godina kada sam na Radio-Brodu u emisiji „Kultura srca“ pod vodstvom vlč. Pavla Madžarevića, osobito u devetnici pred blagdan Uznesenja Marijina slušala lijepe pjesme; „Vinogorska Gospo draga“, „Pođimo u Vinogorje“, „O srce dobrog Boga“ i druge. Bijahu to pjesme s. Virginie Ninić, SSMI, smještene u manjoj zajednici SSMI Sarajevske provincije „Bezgrješnog začeca Marijina“ u Brodskom Vinogorju u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije. To je bilo moje prvo upoznavanje ove drage nadahnute vrle redovnice. I sama sam doprinosila svojim pjesničkim i proznim prilozima u toj emisiji. Iste godine počoh svakodnevno na devetnicu u Brod. Vinogorje. Bijah veoma krhkog zdravlja, tada već tri godine sa simptomima teške neurološke bolesti tkzv. Multiple. Trebala mi je duhovna potpora kako bih se lakše nosila s problemima. Taj molitveni hod iznjedrio je mnogo poetskih izričaja iz mog srca, pa i skladanu pjesmu „O Zvijezdo sjajna“ posvećenu Gospi Vinogorskoj. Pjesmu tada nisam objelodanila. Bila je dugo vremena za moje osobno meditiranje. S. M. Virginu, s. M. Damjanu, S. M. Matejku, s. M. Filipu, s. M. Paskvalinu, s. M. Rudolfu, S. M. Kristinu, i po koji puta s. M. Marinu, viđala sam kao prisutne na pobožnostima Gospi i na misi. Obzirom da sam saznala da je s. Virginia najstarija, prepoznala sam tko je taj lik, ta raspjevana i raspisana duša, čije pjesme cijela crkva pjeva u zanosu, pa i ja s njima. Divila sam se toj starici koja još uvijek tako odvažno kroči ovom zemljom, koja je puna Duha Božjega, koja i dalje neumorno Gospodina proslavlja vlastitim stihom i glazbom.

Prvi kontakt sa sestrama po mojem običaju, bio je putem pisama i čestitki. Odgovore na pisma dobivala sam s vrlo znakovitim rukopisom, onako stilski-starinskim. Nisam znala da pisma piše s. Virginia, do jednom kada se i potpisala svojim imenom uz s. Matejku. U svakom pismu uvijek bi bila i poneka poruka Sluge Božjega Josipa Stadlera poput ove „Križ mora biti obilježje za svaki naš korak na putu savršenstva“. „Nadam se da ćemo se uskoro susresti u našoj zajednici i kod Isusa u kapeli“ napisala je u jednom pismu. Bilo je opet vrijeme Velikogospoinskih dana u Vinogorju. Hodila sam na devetnicu. Prije mise susretoh se sa s. Virginom. Predstavila sam se i zagrlile smo se srdačno. „A, Vi ste ta koja Boga toliko slavi pjesmom. Hvala za sva ona pisma i čestitke. Molite za nas i mi ćemo za Vas moliti.“ Imala je onaj odriješiti stav rekli bi „bosanski“, ili prisni kao da se znamo licem u lice već godinama, stav iz kojega iskri ljubav prema susretniku. Moji česti boravci u bolnici, obiteljske obveze i obveze u župi nisu mi dali prostora za odlazak u Vinogorje, osim u deveticama. To je bio moj zavjet za uslišanu molitvu za obraćenje u obitelji i za male pomake u poboljšanju moga zdravlja. Susrele smo se još jednom i razmijenile koju rečenicu. Naša veza uglavnom bijaše duhovna i temeljena na pismima. Onda dođe vrijeme njenog odlaska u Vitez. Saznah to koji dan ranije i napisah joj pozdravno pismo,

30. 09. 2008.

U zaglavlju pisma napisah:

„Isuse volim te, više od sveg drugog volim te. Sve što je u meni želi pjevati, Isuse volim te!“

„Predraga i velika sestro Virginia!

Čula sam da se vraćate u svoju dragu Bosnu. Istina napuštate rodni grad svog Utemeljitelja Sluge Božjega Josipa Stadlera, ali idete u kraj gdje je on sve ono najdragocjenije darivao i ostavio u zalog vjere i ljubavi prema Bogu, čovjeku i Vašoj dragoj mu Družbi. No, daljine su samo obični kilometri, ali srca koja podjednako dišu nisu nikada daleka. Niti milijuni kilometara ne mogu ugasiti žižak kojega Gospodin upali. Žižak, može imati jači ili slabiji plam, ali ako je uistinu žižak povjeren Gospodinu, On će uvijek pronaći načina da ga rasplamsa.

Uz sve žalosti koje ste proživljavali Vi i Vaše drage sestre prisilnim odlaskom iz svog „gnijezda“ pa vam krila bijahu ranjena, Milosrdni Bog poslao Vas u naš kraj, u rodni grad Vašeg ljubljenog Utemeljitelja, gdje ste pronašli oazu, gdje je najbolji liječnik - Isus Krist uz svoju majku Pomoćnicu i dragu Gospu Vinogorsku liječio vaša krila melemom ljubavi. Dođoste Vi s. Virginia kao raspisani i raspjevani anđeo i tako nas sve obogatiste neizmjernim darom vaše ljubavi prema ljudima, Bogu i Gospi. Tom ljubavlju bijah i ja počašćena. Zaista su divni i čudnovati puti Gospodnji. O, kako je divan Bog naš! Hvala mu što je i na moj put stavio Vas, te Vas susretoh, upo-

znah i uzljubih. Hvala i Vama za svako slovo mi napisano, za svaki pozdrav i dobre želje, za podršku, za svaku molitvu i Vašu notu ispjevanu. Hvala što ste pjesmom ispleli divni vijenac našoj Gospi uznesenoj. Neka Vas ljubav i SRCE DOBROG BOGA, tješi sada na rastanku i neka Vas brižno prati na putu do Vašeg novog boravka, da u zajednici u koju dolazite budete pravi melem i pravi klas prepun zrelog zrnja, koje će padati na plodno tlo drugih duša i umnažati se kao i do sada, sve dok Isus ne odluči zadnje zrno Vašeg klasa uzeti za Nebo. U duhu Vas ljubim i pozdravljam. Sretno Vam i blagoslovljeno! Neka je hvaljen i slavljn naš Isus! Pozdrav svim sestrama. Nedjeljka Andrić“

Ubrzo sam dobila odgovor:

„Predraga gđa Nedeljka!

Od srca Vam zahvaljujem na Vašem dragom pismu i obilnim željama! Jest, idem na temelje našeg rada svetog Utemeljitelja, u moj dragi rodni kraj. Gospodin mi je dao da ugledam svjetlo baš tu, da provedem djetinjstvo, da osjetim dar svetog poslanja i da završim slaviti Ga na zemlji i nastavim u nebeskoj radosti gdje ću, nadam se i Vas dočekati. Želim Vam prije da doživite moje godine i u radosti. Sjetimo se toga i u molitvi. Pozdravljam vas u Gospodinu u kome i jesam.“

Vaša s. Virginia i s. Matejka

Uz pismo priložena bi sličica Malog Djeteta Isusa s porukom J. Stadlera „Imaj srce“ i sličica Marije s Isusom s porukom Nadbiskupa J. Stadlera, „Nema ničega, čega ne bi mogla Marija od svog Sina isprosit.“

Za Uskrs 2010. iz Viteza iz Doma Svetog Josipa, dolazi mi čestitka u kojoj mi čestita Uskrs i primitak u Družbu Prijatelja Malog Isusa, riječima:

„Eto, čestitam i ja Vama i Vi postadoste Stadlerovka!“

Ovdje u domu je lijepo. Jest, zaista sve brzo prolazi. I dobro je što je tako. Zna Bog, Otac naš nebeski što je za nas bolje. Zato rado i s ljubavlju provodim dane iščekivanja. Čekam ga svaki dan. On, kao mudri Otac, oduzima mi svaku snagu. Vidi se to po pisanju, dugo ovo pišem i trudim se da bude čitljivo. Zato nikomu i ne pišem. A Vi ste me obavezali na zahvalnost, nastojali ste me razveseliti. Preporučite me Gospodinu da ga strpljivo čekam. Moje je vrijeme čekanja i molitve. Rado vas uključujem u svoje molitve, kao i Vaš Oktet u kojem sudjelujete u proslavi dobrog Boga i drage Majke. Po njima vas i pozdravljam.,,

Vaša sestra u Isusu- sestra Virginia

Neobvezujući ju na pisanje, nastavila sam se javljati za blagdane Uskrsa i Božića i njezin rođendan.

U travnju mjesecu 2012. zahvalila mi je na raspjevanoj čestitci vrlo kratkom zahvalnom rečenicom uz napomenu: „Teško pišem. Ovo je zadnje moje pisanje!“ Tako i bi.

Prije tri godine s. M. Rudolfa me zamolila da napišem koji stih uz 100. rođendan s. Virginie i pozvali su me da dođem sa suprugom na proslavu Sv. Josipa u Vitez. Uzdajući se i moleći se Duhu Svetom napisala sam pjesmu, ali nisam bila u mogućnosti ići u Vitez. No, Gospodin se pobrinuo da se još jednom susretnemo licem u lice. Hodočasteći u Sarajevo na grob Sl. Božjega J. Stadlera u povratku smo posjetili i Dom Svetog Josipa u Vitezu. Tu smo se kroz molitvu i pjesmu podružili sa stanarima Doma i sa s. Virginom uz njezinu pjesmu „Bio je dječak“ koju joj je otpjevala mala djevojčica. I brodska ženska vokalna skupina „Ad astra“ otpjevala je njezinu pjesmu „Oj Stdadlere“, a ona sva ushićena oblivena suzama radosnicama, gutala je te iste svoje skladane stihove. Nekolicina mi je rekla da je s. Virgina svakog ispitivala da li sam i ja došla. Kada je program završio prišla sam joj i zagrlile smo se radosno, dala sam joj male darove voća i slatkiša uz svoju rođendansku pjesmu njoj posvećenu ali sada oblikovanu na jedan umjetnički način. To je bio naš posljednji susret. Nastavila sam se sjećati drage s. Virginie u svojim molitvama i ponekad pjevajući njezine pjesme.

I tako dođe dan kojega je strpljivo čekala s upaljenom svjetiljkom punom ulja i dočekala svog Zaručnika koji ju je kao „zrelo zrno“ poveo da ju posije kao biser na svoju nebesku njivu. Hvala joj za svu ljubav!

Nedjeljka Andrić, PMI - Slavonski Brod

Predragoj s. M. Virgini Ninić, SSMI in memoria

Sa svjetiljkom punom ulja
k'o djevica, spremna, mudra,
dočekala sestra naša
sto tri ljeta žića svog.
O, kako raduje se Bog!
I mi s hvalom velikom
kličemo Mu u radosti,
što podario je nama
sve darove bića tog.

Prije sto tri duga ljeta
posijao dobru Bog
malo sjeme posred svijeta,
usred Bosne, zemlje divne,
u Vitezu ponosnom.
Kriko drage majke njene,
sjeme žića primilo je
i na radost roditeljsku
baš u susret Josipovu
porodilo djetešce,
iznijelo ga na sunašce.

Materina ljubav silna
odnjihala, odhranila,
Stvoritelju zahvaljujuć
Njemu kćerku posvetila.

Zapaljena sveta iskra
u duši se ražarila
i plamenom zasajila.
Pa Kristovom tihom zovu
mlađahno je srce dala,
u služenju Božjem Srcu
i čovjeku potrebitom
cijeli život darovala.

I Duh Sveti sav radostan
prepoznao plodno tlo,
pa darove svoje svete
ulijevao snagom svom
u srdašca njenog dom.

Na Kristovoj lađici se
na ocean otisnula.
Redovničko "veslo" svoje
na plovidbu usmjerila.
Bure i oluje svijeta
sa svih strana su stizale,
ali čvrsto "veslo" njeno
nisu mogle polomiti,
nit' od Lađe odvojiti.

Duša sva joj raspjevana
stih za stihom je nizala
i u glazbeno ju ruho
milozvučno odijevala.
Razigrani meki prsti
orgulje su milovali,
uzvišenim tonovima
ljubav Božju proslavljali.

Kud' god noga kročila bi
srce joj se razdavalo.
Pjesmom, stihom i molitvom,
žrtvom, postom i klanjanjem,
Bogu hvalu odavalo.

Usred srca je smjestila
Isusa siromašnog,
svu mu ljubav poklonila
ljubeć' zdravog i bolesnog,
napuštenog i žalosnog.

Na plovidbi dugoj, dugoj
s mnogo kušnji pretrpljenih,
prognanički kruh je jela
s redovničkom družbom svojom.

I u poznim godinama
u kolijevci Stadlerovoj,
na slavonskoj rodnoj grudi
utočište je imala.
Vinogorsku Gospu dragu,
svu je pjesmom opjevala.
"Zlatno dijete" grada Broda,
Utemeljitelja svoga
pjesmama je proslavljala.
Talente je umnažala
što joj Višnji Otac dade,
pa veliko blago srca
predaje nam u naslijeđe.

Od Viteza lađom Božjom
pristaništa mnoga prođe,
pa u Vitez, prvu luku
s lađom svojom natrag dođe.

Tu je lađu privezala
pod okriljem Josipovim,
gdje u miru i spokoju
prostiraše dušu svoju
Vječnom Suncu da ju grije,
do poziva Njegovog,
do zalaska žića svog.
Baš k'o divna, dobra mama
bješe uzor Služavkama.
Ljubavlju obasipala,
savjetima darivala,
svjetiljkom je svojom sjala.

Dok su lipe rascvjetane
i ljiljani mirisavi
kitili nam zemnu dolu,
Sveti Antun Padovanski
na svoj blagdan trinaestoga
pronašao spremnu, budnu
sa svjetiljkom upaljenom
tu djevicu dragu, mudru.
Sad' Virgina sestra mila
skupa s Utemeljiteljem
na skutima Božjeg krila,
Srcu svoga dobrog Boga
na vječnoj Gozbi dušu stire
pojeći sa anđelima
uz nebeske harfe, lire.
U nebu nek' sada moli
za sve nas u suznoj doli.

Za poslanje dugovječno,
uz sve žrtve što je dala
dragoj Sestri, hvala, hvala,
a Malenom Isusu
kom je srce prostirala
s Bogom Ocem, Duhom svetim
po sve vijeke nek' je slava!!

*Nedjeljka Andrić, PMI
Slavonski Brod*

Vrhovna uprava Društva PMI

- **Hodočašće članova Društva Prijatelja Maloga Isusa Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru u Sarajevo**

Na blagdan sv. Male Terezije, **1. listopada 2016.**, članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije hodočastit će na grob sluge Božjega Josipa Stadlera u katedralu Presvetoga Srca Isusova u Sarajevu.

Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa upriličila je ovo hodočašće za svoje članove prigodom Svete godine milosrđa i 135. obljetnice biskupskog ređenja sluge Božjega Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa.

Svečano euharistijsko slavlje u **10.30 sati** predvodi i propovijeda **kardinal Vinko Puljić**, nadbiskup metroplit vrhbosanski.

U Stadlerovoj katedrali, u **13.30 sati**, održat će se prigodan **duhovno - glazbeni program** posvećen Presvetom Srcu Isusovu, Malom Isusu, Blaženoj Djevici Mariji i sluzi Božjemu nadbiskupu Josipu Stadleru.

U duhovno-glazbenom programu sudjelovat će sve skupine Prijatelja Maloga Isusa.

Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa poziva sve članove, simpatizere, podupiratelje i prijatelje da se pridruže ovom hodočašću i na taj način iskažu svoju zahvalnost Bogu što nam je darovao duhovnog oca i velika Crkve u Hrvata slugu Božjega Josipa Stadlera, za čiju beatifikaciju usrdno molimo.

Za uspjeh i blagoslov ovoga *Hodočašća* Prijatelji Maloga Isusa pripremat će se devetnicom Presvetom Srcu Isusovu, koju će započeti 15. rujna 2016. godine, na blagdan Žalosne Gospe, koju je nadbiskup Stadler posebno častio tijekom svoga života.

HODOČAŠĆE

ČLANOVA DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije

u Svetoj godini milosrđa

sluzi Božjem nadbiskupu

JOSIPU STADLERU

prigodom 135. obljetnice biskupskog ređenja

za vrhbosanskog nadbiskupa

Sarajevo, 1. listopada 2016.

Svečano misno slavlje u katedrali

Presvetoga Srca Isusova

u 10.30 sati

predslavi

kardinal Vinko Puljić

nadbiskup metropolit vrhbosanski

- **Božićni natječaj likovnih radova**

Od 15. studenoga do 15. prosinca 2016. bit će otvoren božićni natječaj likovnih radova za Simpatizere PMI na teme:

- *Božić sa Stadlerovim prijateljima: siromasima, bolesnicima, beskućnicima, siromašnom djecom*
- *Božić u mom srcu*

- **Božićne pohvale Božanskom Djetetu Isusu**

U božićnom vremenu, od 25. prosinca 2016. do 12. siječnja 2017., PMI će u svojim zajednicama i župama organizirati prigodne molitvene susrete i koncerte na kojima će molitvom i pjesmom častiti Dijete Isusa i tako širiti Njegovu pobožnost.

U ovaj program mogu se uključiti naši simpatizeri, podupiratelji veliki i mali, prijatelji iz drugih župa i katoličkih udruga gdje djeluju PMI.

Zagrebačka provincija

- **Od 14. do 16. listopada 2016.** - Misijska izložba u Samostanu Antunovac.
- **27. Kolovoza 2016.** - Susret animatora Zagrebačke provincije u Samostanu Antunovac.

Splitska provincija

- **Od 25. do 27. studenoga 2016.** - Misijska izložba.

Sarajevska provincija

- **29. Studenoga 2016.** - Humanitarni koncert i prodajna izložba za djecu Stadlerovog Dječjeg Egipta u Sarajevu.
- **3. Prosinca 2016.** - Otvaranje Misijske izložbe u Kući Navještenja na Gromiljaku.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA:

- **Svakog 8. u mjesecu** molimo za proglašenje blaženim sluga Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.
- **Svakog 25. u mjesecu** molimo za pokojne članove Društva PMI i za naše dobročinitelje.
- **Cijena informativnog biltena *Prijatelj malenih*** - 20.00 kuna.
- **Godišnja članarina Društva PMI** - 50.00 kuna.

„Zlatni dar“ za Nadbiskupov 25. imendan u Bosni

Željeli smo svi, što nas je slobodnoga gradjanstva u Sarajevu, da svojemu nadpastiru na njegov imendan javno iskažemo svoju sinovljevu ljubav i nepokolebljivu vjernost. Htjeli smo da mu zasladimo i kojom slatkom kapljom, iztisnutom iz dna djetinjega srca, tu gorku čašu, iz koje mora da jednako pije u sredini našoj, i pije ju kao pravi junak tolike već godine, a samo iz otčinske ljubavi i prema mukotrpoj Bosni svojoj. Što smo htjeli, to smo i učinili.

Nezavisno katoličko Sarajevo u jedan je dan sakupilo svojemu nadpastiru 500 K, da mu ih zlatu u zlatnoj kesici svečano uruči na Josipovo u naknadu za globu, kojom ga oglobilo dne 1. o. m. (radi pokrštenja M. Sinanovića).

Preko 300 gradjana sarajevskih pošlo je pred nadbiskupa na Josipovo iza 11 sati prije podne. Impozatnu deputaciju vodili su sarajevski župnici: veleč. gg. Andrija Predmerski i Antun Alaupović. Kad oduševljeno pozdravljen stupio presvietli gospodin nadbiskup u veliku dvoranu medju gradjane, progovori veleč. g. župnik Predmerski ispred deputacije ovu krasnu rieč:

„Presvietli gospodine! Liepa se sgoda pruža katolicima grada Sarajeva, da dadu oduška svojoj ljubavi i privrženosti prema Vašoj Presvjetlosti. Imendan je Vaš. Pa tom sgodom želimo Vam svi svako dobro na ovom i na onom svietu. Svake godine činili su gradjani župljani grada Sarajeva veselo i rado ovu svetu dužnost, ali ove godine čine svi to sa puno većim veseljem i u puno većem oduševljenju, a to s razloga, nama svima poznata. Vaša Presvietlost vršeći najsvetiju dužnost svoga apostolskog djelovanja u ovim pokrajinama, i to na najkorektniji način, držeći se naputaka sv. Stolice, bila je zadnji dana osudjena, oglobljena. A kako je udes sviju nas uzko spojen sa udesom Vaše Presvietlosti, tom odsudom i mi smo odsudjeni, tom globom i nas je oglobilo. Pa dok stojimo pod težkim dojmom tih događaja, danas na visoki imendan Vaš ne možemo drugo, već da zaželimo Vašoj Presvietlosti, neka Vas Svevišnji, još dugo poživu, neka On Svemogući, pred kojim će klonuti i ruka najvećih mogućnika, pokriepi Vašu Presvjetlost, te Vi kao veliki sin domovine Hrvatske još mnogo djela izvršite na korist svete vjere i mile nam hrvatske domovine. Kao vanjski znak sinovlje odanosti i tvrde solidarnosti katolika grada Sarajeva neka izvoli Vaša Presvjetlost primiti ovu svoticu, što Vam je drage volje prikazuju gradjani sarajevski. I premda smo uvijek u nazočnosti Vaše Presvjetlosti puni oduševljenja pjevali onu poznatu našu: „il’ u vatru il’ u boj“, neka bude uvjerena Vaša Presvjetlost, da ćemo od sada još veselije i uzhićenije pjevati Vam: „Il’ u vatru il u boj, dušom tielom svak je tvoj!“

Vrhbosna, 1906.; br. 5 i 6; str. 99.

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

*Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar.
Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera
postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima.
On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi
te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja.
U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima
i onima kojima je potrebna pomoć,
pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu.
Smjerno Te molimo,
udostoj se proslaviti ga čašću oltara
kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj,
njegov nauk pouzdan oslonac,
a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrijepa.
Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost
da Ti u sve dane svojega života
vjerno služimo u svetosti duše i tijela
napredujući na putu vječnoga spasenja.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.*

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI - a)

Isuse, uzdam se u Tebe!

**XIX. Godišnji susret Prijatelja Maloga Isusa Splitske provincije
Katuni - Kreševo, 28. svibnja 2016.**